ଲକ୍ଷ୍ମୀ କାନ୍ତ ପାଣ୍ଡେ

ବନାମ

ଭାରତ ସଂଘ

ଫେବୃଆରୀ 6, 1984

[ପି. ଏନ୍. ଭଗବତୀ, ଆର୍. ଏସ୍. ପାଠକ୍ ଏବଂ ଅମରେନ୍ଦ୍ର ନାଥ ସେନ୍, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିବୃନ୍ଦ]

ବିଦେଶୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପୋଷ୍ୟ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ -ଆନ୍ତଃଜାତୀୟ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ - ଜଣେ ବିଦେଶୀ ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ମାନକ ଏବଂ ପ୍ରକ୍ରିୟାଗତ ସୁରକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉପରେ ଜୋର ଦିଆଯିବା ଉଚିତ୍, ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି- ଭାରତ ସମ୍ବିଧାନ, 1950 ଅନୁଚ୍ଛେଦ 15,24 ଏବଂ 39 ଏବଂ ଅଭିଭାବକ ଏବଂ ବୋର୍ଡ ଅଧିନିୟମ (1890 ର ଅଧିନିୟମ VIII), ଧାରା 7 ରୁ 9 ଏବଂ 11 ।

ଆବେଦନକାରୀ, ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଜଣେ ଅଧିବକ୍ତା, ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ଲୋକହିତରେ ଏକ ଚିଠି ସମ୍ବୋଧିତ କରି, ବିଦେଶୀ ଅଭିଭାବକମାନଙ୍କୁ ଭାରତୀୟ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପୋଷ୍ୟ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବା କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିୟୋଜିତ ସାମାଜିକ ସଂଗଠନ ଏବଂ ସ୍ୱେଚ୍ଛାସେବୀ ସଂସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଉଥିବା ସମ୍ପୃକ୍ତ ଦୁରାଚର ବିଷୟରେ ଅଭିଯୋଗ କରିଥିଲେ, ଆବେଦନକାରୀ ଅଭିଯୋଗ କରିଥିଲେ ଯେ କେବଳ କମ୍ ବୟସର ଭାରତୀୟ ପିଲାମାନେ ପୋଷ୍ୟ ଭାବେ ଗ୍ରହଣର ଛଦ୍ମବେଶରେ ନାହାଁନ୍ତି "ବହୁତ ଦୂର ବିଦେଶକୁ ଭୟଙ୍କର ଯାତ୍ରା କରି ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନକୁ ବିପଦରେ ପକାଇଥାନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସେମାନେ ବଞ୍ଚିଯାଆନ୍ତି କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କର କଥିତ ପୋଷ୍ୟ ପିତାମାତାଙ୍କଠାରୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଯତ୍ନ ନେବାର ଅଭାବ ରହିଥାଏ ଯେଉଁଠାରେ ଏହି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ରାମ ଏବଂ ଆଶ୍ରୟ ସ୍ଥଳରେ ରଖାଯାଏ ନାହିଁ, ସେମାନେ ସମୟ କ୍ରମେ ଭିକ୍ଷୁକ କିମ୍ବା ବେଶ୍ୟା ପାଲଟିଯାଆନ୍ତି । "ତଦନୁସାରେ, ଆବେଦନକାରୀ ଭାରତୀୟ ଭିତ୍ତିକ ଘରୋଇ ସଂସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ "ବିଦେଶରେ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପଠାଇବା" ଉପରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଲଗାଇବାକୁ ଏବଂ ବିଦେଶୀ ଅଭିଭାବକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଭାରତୀୟ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ମାମଲାରେ ଭାରତ ସରକାର, ଭାରତୀୟ ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ପରିଷଦ ଏବଂ ଭାରତୀୟ ସାମାଜିକ କଲ୍ୟାଣ ପରିଷଦକୁ ସେମାନଙ୍କର ଦାୟିତ୍ୱ ନିର୍ବାହ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ

ଦେଇ ଆଶ୍ୱସ୍ତି ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ । ଏକ ଲୋକହିତ ମକଦ୍ଦମା ହୋଇଥିବାରୁ ଏହି ଚିଠିକୁ ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଇଥିଲା ।

ବିଦେଶୀ ପିତାମାତାଙ୍କୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ନୀତି ଏବଂ ମାନଦଣ୍ଡଗୁଡ଼ିକୁ ସୂଚିତ କରିବା ପରେ, ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ସମାପ୍ତ କରି, ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଲେ ଯେ :1 :1. ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶିଶୁକୁ ଭଲ ପାଇବା ଓ ଭଲପାଇବା ପାଇବାର ଅଧିକାର ରହିଛି ଏବଂ ପ୍ରେମ ଓ ସ୍ନେହର ବାତାବରଣରେ ଓ ନୈତିକ ଓ ଭୌତିକ ସୁରକ୍ଷାର ବାତାବରଣରେ ବଢ଼ିବାର ଅଧିକାର ରହିଛି ଏବଂ ଏହା କେବଳ ସମ୍ଭବ ହୋଇପାରିବ ଯଦି ଶିଶୁଟି ଏକ ପରିବାରରେ ଲାଳିତପାଳିତ ହୁଏ । ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ, ତାଙ୍କ ପ୍ରକୃତ ପିତାମାତାଙ୍କ ପରିବାର ସବୁଠାରୁ ଅନୁକୂଳ ପରିବେଶ ହେବ । କିନ୍ତୁ ଯଦି କୌଣସି କାରଣରୁ ପ୍ରକୃତ ପିତାମାତା କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ନିକଟ ସମ୍ପର୍କୀୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶିଶୁର ଯତ୍ନ ନେବା ସମ୍ଭବ ନହୁଏ କିମ୍ବା ଶିଶୁ ପରିତ୍ୟକ୍ତ ହୋଇଯାଏ ଏବଂ ପିତାମାତାଙ୍କୁ ଖୋଜିବା ସମ୍ଭବ ନହୁଏ କିମ୍ବା ପିତାମାତା ଶିଶୁର ଯତ୍ନ ନେବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ନହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସର୍ବୋତ୍ତମ ବିକଳ୍ପ ହେବ ପିଲା ପାଇଁ ପୋଷ୍ୟ ପିତାମାତାଙ୍କୁ ଖୋଜିବା ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଶିଶୁଟି ପୋଷ୍ୟ ପିତାମାତାଙ୍କ ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ ଯତ୍ନ ଏବଂ ଧ୍ୟାନରେ ବଢ଼ିପାରିବ । ପୋଷ୍ୟ ପିତାମାତା ହିଁ ପ୍ରକୃତ ପିତାମାତାଙ୍କ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସର୍ବୋତ୍ତମ ବିକଳ୍ପ ହେବେ ।

1:2. ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ଶିଶୁର ପିତାମାତା ଏହାକୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବେ ଦେବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି କିମ୍ବା ଶିଶୁଟିକୁ ପରିତ୍ୟକ୍ତ କରାଯାଏ ଏବଂ ଶିଶୁର ସ୍ୱାର୍ଥ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଏହାକୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବେ ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ପ୍ରଥମେ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଏଥିପାଇଁସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା ପିତାମାତାଙ୍କୁ ଖୋଜିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ପ୍ରୟାସ କରାଯିବା ଉଚିତ,କାରଣ ଏହିପରି ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଦ୍ୱାରା ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା ପିତାମାତାଙ୍କ ପରିବାରରେ ଶିଶୁର ସମ୍ମିଳନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ କୌଣସି ସମସ୍ୟା ଦୂର ହୋଇପାରିବ, ଯାହା ବିଦେଶୀ ପିତାମାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବା କ୍ଷେତ୍ରରେ ସାଂସ୍କୃତିକ, ଜାତିଗତ କିମ୍ବା ଭାଷାଗତ ପାର୍ଥକ୍ୟ କାରଣରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇପାରେ । ଯଦି ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଶିଶୁ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ପୋଷ୍ୟ ପିତାମାତା ଖୋଜିବା ସମ୍ଭବ ନହୁଏ, ତେବେ ଶିଶୁକୁ ଏକ ଅନାଥାଶ୍ରମ କିମ୍ବା ଏପରି ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ବଢ଼ିବାକୁ ଦେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ବିଦେଶୀ ପିତାମାତାଙ୍କୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ କାରଣ ଅନାଥ ଆଶ୍ରମରେ ତାହାର କୌଣସି ପାରିବାରିକ ଜୀବନ ରହିବ ନାହିଁ ଏବଂ ପିତାମାତାଙ୍କ

ପ୍ରେମ ଏବଂ ସ୍ନେହ ରହିବ ନାହିଁ ଏବଂ ପ୍ରାୟତଃ, ଦେଶରେ ପ୍ରଚଳିତ ସାମାଜିକ-ଆର୍ଥିକ ପରିସ୍ଥିତିରେ, ତାକୁ ଏକ ନିଃସହାୟ, ଅର୍ଦ୍ଧନଗ୍ନ ପୋଷାକ, ଅଧା ଭୋକିଲା ଏବଂ କୁପୋଷଣ ଓ ଅସୁସ୍ଥତାରେ ପୀଡିତ ଜୀବନ ବିତାଇବାକୁ ପଡ଼ିପାରେ ।

2:1.ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ମୁଖ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଶିଶୁର କଲ୍ୟାଣ । ବିଦେଶୀ ପିତାମାତାଙ୍କୁ ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦେବାରେ ବହୁତ ଯତ୍ନ ନେବାକୁ ପଡିବ, ନଚେତ୍ ବିଦେଶୀ ଦେଶରେ ଶିଶୁଟି ପୋଷ୍ୟ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା ପିତାମାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅବହେଳିତ କିମ୍ବା ପରିତ୍ୟକ୍ତ ହୋଇପାରେ କିମ୍ବା ପୋଷ୍ୟ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା ପିତାମାତା ପିଲାଟିକୁ ଜୀବନ କିମ୍ବା ନୈତିକ କିମ୍ବା ଭୌତିକ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଶିଶୁଟି ନୈତିକ କିମ୍ବା ଯୌନ ନିର୍ଯାତନା କିମ୍ବା ବଳପୂର୍ବକ ଶ୍ରମ କିମ୍ବା ଚିକିତ୍ସା କିମ୍ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଗବେଷଣା ପାଇଁ ପରୀକ୍ଷଣର ଶିକାର ହୋଇପାରେ ଏବଂ ନିଜ ଦେଶ ଅପେକ୍ଷା ଏହାଠାରୁ ଖରାପ ପରିସ୍ଥିତିରେ ରଖାଯାଇପାରେ ।

2:2.ଯେହେତୁ ଆମ ଦେଶରେ କୌଣସି ବୈଧାନିକ ଆଇନ ନାହିଁ ଯାହା ବିଦେଶୀ ପିତାମାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ କିମ୍ବା ଏପରି ମାମଲାରେ ଅନୁସରଣ କରିବାକୁ ଥିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବ, ତେଣୁ ଏପରି ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣକୁ ସୁଗମ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅଭିଭାବକ ଏବଂ ୱାର୍ଡ ଅଧିନିୟମ, 1890ର ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଅବଲମ୍ବନ କରାଯାଇଛି ।

2:3.ବମ୍ବେ, ଦିଲ୍ଲୀ ଏବଂ ଗୁଜରାଟର ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିୟମ ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ଦ୍ୱାରା କେତେକ ପ୍ରକ୍ରିୟା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିଛନ୍ତି ଯେତେବେଳେ ବିଦେଶୀ ଅଭିଭାବକ ଏବଂ ୱାର୍ଡସ୍ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ଆବେଦନ କରନ୍ତି, ଯେଉଁଥିରେ ଭାରତୀୟ ସମାଜ କଲ୍ୟାଣ ପରିଷଦ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସରକାରୀ ଭାବରେ ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ସାମାଜିକ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜାରି କରିବା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ବିଦେଶୀ ପିତାମାତାଙ୍କ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ସଠିକ୍ ଏବଂ ସତର୍କତାର ସହ ଯାଞ୍ଚ କରିବାରେ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ସହାୟତା କରାଯାଇପାରିବ ଏବଂ ଏହା ସ୍ଥିର କରାଯାଇପାରିବ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ବିଦେଶୀ ପିତାମାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଦ୍ୱାରା ପିଲାର ସ୍ୱାର୍ଥ ଏବଂ ତା'ର କଲ୍ୟାଣକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରିବ କି ନାହିଁ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦରେ, ଏପରି ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ ଶିଶୁକୁ ନୈତିକ ଏବଂ ଭୌତିକ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରିବ କି

ନାହିଁ ଏବଂ ଏକ ପରିବାର ଓ ଘରର ପ୍ରେମ, ସ୍ନେହ ଓ ଉଷ୍ମତାର ବାତାବରଣରେ ତା'ର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱର ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିପକ୍ୱତା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଢ଼ିବାର ସୁଯୋଗ ମିଳିବ କି ନାହିଁ । ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅତ୍ୟନ୍ତ ବାଞ୍ଛନୀୟ ଏବଂ ଏହା ଶିଶୁକୁ ଅନୁପଯୁକ୍ତ କିମ୍ବା ଅବାଞ୍ଛିତ ପିତାମାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବା କିମ୍ବା ପୋଷ୍ୟ ପିତାମାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅବହେଳିତ, ଦୁର୍ବ୍ୟବହାର କିମ୍ବା ଶୋଷଣ କରାଯାଉଥିବା ପରିବାରରେ ରଖାଯିବାର ସମ୍ଭାବନାକୁ ହ୍ରାସ କରିବାରେ ଯଥେଷ୍ଟ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରେ, ଯଦିଓ ଏହାକୁ ଦୂର ନକରାଯାଇପାରେ ।

ରସିକଲାଲ ଚଗନଲାଲ ମେହେଟ୍ଟାଙ୍କ ମାମଲା ଏ. ଆଇ. ଆର. 1982 ଗୁଜରାଟ 193, ଅନୁମୋଦିତ ହୋଇଥିଲା ।

3:1. ଏକ ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିବା ଜଣେ ବିଦେଶୀଙ୍କ ପାଇଁ ଯେଉଁ ଆବଶ୍ୟକତାଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯିବା ଉଚିତ ଏବଂ ଏବଂ ଏପରି ଆନ୍ତଃଦେଶୀୟ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ ଦ୍ୱାରା ଶିଶୁମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୁର୍ବ୍ୟବହାର କିମ୍ବା ଶୋଷଣ ନ ହୁଏ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ସୁସ୍ଥ, ସୁନ୍ଦର ପାରିବାରିକ ଜୀବନ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖିବାକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ କେଉଁ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅନୁସରଣ କରାଯିବା ଉଚିତ ତାହା ନିମ୍ନପ୍ରକାର:

(1) ଏକ ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିବା ବିଦେଶୀଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆବେଦନ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସେହି ଦେଶର ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ କିମ୍ବା ଅନୁମତିପ୍ରାପ୍ତ ଏକ ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାୟୋଜିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେଉଁଠାରେ ବିଦେଶୀ ବାସିନ୍ଦା ଅଛନ୍ତି । ପିଲାଟିକୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ବିଦେଶୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା କୌଣସି ଆବେଦନକୁ ଆନ୍ତଃଦେଶୀୟ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ କ୍ଷେତ୍ରରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଭାରତର କୌଣସି ସାମାଜିକ କିମ୍ବା କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା କିମ୍ବା କିଶୋର ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା କୌଣସି ଅନୁଷ୍ଠାନ କିମ୍ବା କେନ୍ଦ୍ର କିମ୍ବା ଗୃହ ଦ୍ୱାରା ସିଧାସଳଖ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଏହା ମୁଖ୍ୟତଃ ତିନୋଟି କାରଣରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ।

ପ୍ରଥମତଃ, ଏହା ପିଲାମାନଙ୍କ ମୁନାଫାଖୋରୀ ଏବଂ ଚାଲାଣର ସମ୍ଭାବନାକୁ ହ୍ରାସ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ, ଯଦି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ସମାପ୍ତ ନକରିପାରେ, କାରଣ ଯଦି ଜଣେ ବିଦେଶୀଙ୍କୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଭାରତର ଏଜେନ୍ସି କିମ୍ବା ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷଙ୍କ

ସହିତ ସିଧାସଳଖ ଯୋଗାଯୋଗ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଏ, ତେବେ ସେ ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ରୂପେ ଉତ୍କଣ୍ଠାର ସହିତ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ, କୌଣସି ବିବେକହୀନ କିମ୍ବା ଅଯୌକ୍ତିକ ପରିମାଣ ଦେବାକୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ କିମ୍ବା ପ୍ରରୋଚିତ ହୋଇପାରନ୍ତି ଯାହା ଶିଶୁଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା ସଂସ୍ଥା କିମ୍ବା ବ୍ୟକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଦାବି କରାଯାଇପାରେ । ଦ୍ୱିତୀୟତଃ, ଯେଉଁ ବିଦେଶୀ ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଚାହେଁ, ସେ ଶିଶୁର ପିତାମାତା ଭାବେ ଉପଯୁକ୍ତ କି ନୁହେଁ ଏବଂ ସେ ଶିଶୁକୁ ଏକ ସ୍ଥିର ଓ ସୁରକ୍ଷିତ ପାରିବାରିକ ଜୀବନ ପ୍ରଦାନ କରିପାରିବ କି ନାହିଁ ଏବଂ ଏପରି ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣରୁ ଉପୁଜିଥିବା ସମ୍ଭବତଃ ଭିନ୍ନ-ଜାତିଗତ, ଭିନ୍ନ-ସଂସ୍କୃତି ଓ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ସମସ୍ୟାକୁ ସମାଧାନ କରିପାରିବ କି ନାହିଁ, ତାହା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାୟତଃ ଅସମ୍ଭବ ହୋଇପଡ଼ିବ, କାରଣ ଯେଉଁଠାରେ ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଆବେଦନ ବିଦେଶୀ ନାଗରିକଙ୍କ ଦେଶର କୌଣସି ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାୟୋଜିତ ହୋଇନାହିଁ, ସେଠାରେ କୌଣସି ଉପଯୁକ୍ତ ଓ ସନ୍ତୋଷଜନକ ଗୃହ ଅଧ୍ୟୟନ ବିବୃତି ରହିବ ନାହିଁ, ଯାହା ଉପରେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଭର କରିପାରିବ । ତୃତୀୟତଃ, ଏପରି ମାମଲାରେ, ଯେଉଁଠାରେ ଜଣେ ବିଦେଶୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥାର ହସ୍ତକ୍ଷେପ ବିନା ସିଧାସଳଖ ଆବେଦନ କରାଯାଇଥାଏ, ସେହି ବିଦେଶୀଙ୍କ ଦେଶରେ ଏପରି କୌଣସି କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ କିମ୍ବା ସଂସ୍ଥା ରହିବ ନାହିଁ ଯାହାକୁ ଶିଶୁର ପ୍ରଗତି ତଦାରଖ କରିବା ଏବଂ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଶିଶୁକୁ ଯଥାଶୀଘ୍ର ପୋଷ୍ୟ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଏବଂ ନୈତିକ ଏବଂ ଭୌତିକ ସୁରକ୍ଷା ସହିତ ସୌହାର୍ଦ୍ଦ୍ୟ ଏବଂ ସ୍ନେହର ବାତାବରଣରେ ବଢ଼ିବାକୁ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ ଦାୟୀ କରାଯାଇପାରିବ।

ଏକ ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ବିଦେଶୀଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆବେଦନ ସହିତ ଏକ ଘରୋଇ ଅଧ୍ୟୟନ ବିବୃତି ମଧ୍ୟ ସାମିଲ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥାର ପ୍ରାୟୋଜକ ମଧ୍ୟ ଏହି ଆବେଦନ ସହିତ ପରିବାରର ଏକ ସାମ୍ପ୍ରତିକ ଫଟୋଗ୍ରାଫ୍, ବିଦେଶୀ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପତି/ପତ୍ନୀଙ୍କ ବିବାହ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଏକ ଘୋଷଣାପତ୍ର ଏବଂ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଧିବଦ୍ଧ ଭାବରେ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଥିବା ସେମାନଙ୍କର ଚିକିତ୍ସା ଫିଟନେସ୍ ସମ୍ପର୍କିତ ଏକ ପ୍ରମାଣପତ୍ର, ସେମାନଙ୍କର ଆର୍ଥିକ ସ୍ଥିତି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଏକ ଘୋଷଣାପତ୍ର ସହିତ ସହାୟକ ଦସ୍ତାବିଜଗୁଡ଼ିକ ସମେତ ନିଯୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଯେଉଠାରେ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ, ଆୟକର ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ଆଦେଶ, ବ୍ୟାଙ୍କ ସନ୍ଦର୍ଭ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମାଲିକାନାରେ ଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି

ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିବରଣୀ, ଏବଂ ଏକ ଘୋଷଣାପତ୍ର ଯେଉଁଥିରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ସେମାନେ ପିଲାଟିର ଅଭିଭାବକ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ଏବଂ ଏକ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଯେ ସେମାନେ ପିଲାଟି ତାଙ୍କ ଦେଶରେ ପହଞ୍ଚିବା ସମୟର ଦୁଇ ବର୍ଷ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କ ଦେଶର ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ପିଲାଟିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ଏବଂ ଏପରି ଗ୍ରହଣ ସମ୍ପର୍କରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଭିଭାବକ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମାମଲା ପ୍ରକ୍ରିୟାକରଣ କରୁଥିବା ଭାରତର ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥାକୁ ସୂଚନା ଦେବେ, ଏବଂ ସେମାନେ ପିଲାଟିର ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ କରିବେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସ୍ଥିତି ଅନୁଯାୟୀ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଶିକ୍ଷା ଏବଂ ଲାଳନପାଳନ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ଏବଂ ସେମାନେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ଭାରତର ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥାକୁ ଶିଶୁର ପ୍ରଗତି ସହିତ ତାଙ୍କର ସାମ୍ପ୍ରତିକ ଫଟୋଗ୍ରାଫ୍ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିବୃତି ମଧ୍ୟ ପଠାଇବେ, ଏହି ପ୍ରଗତି ରିପୋର୍ଟର ବାରମ୍ବାରତା ପ୍ରଥମ ଦୁଇ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ତ୍ରୈମାସିକ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ତିନି ବର୍ଷ ପାଇଁ ଅର୍ଦ୍ଧବାର୍ଷିକ ହେବ । ବିଦେଶୀଙ୍କ ଆବେଦନ ସହିତ ଭାରତର ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥାର ଜଣେ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଏକ କ୍ଷମତା ପତ୍ର ମଧ୍ୟ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯାହାକୁ ମାମଲା ପରିଚାଳନା କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଯଦି ବିଦେଶୀ ଭାରତ ଆସିବାର ସ୍ଥିତିରେ ନଥାନ୍ତି, ତେବେ ବିଦେଶୀଙ୍କ ତରଫରୁ ମାମଲା ପରିଚାଳନା କରିବା ପାଇଁ ଏପରି କ୍ଷମତା ପତ୍ରକୁ କ୍ଷମତା ଦେବା ଉଚିତ । ବିଦେଶୀଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ପ୍ରାୟୋଜିତ କରୁଥିବା ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ପ୍ରମାଣିତ କରିବ ଯେ ପିଲାକୁ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିବା ବିଦେଶୀଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଦେଶର ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଏପରି କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି । ଏହି ପ୍ରମାଣପତ୍ର, ଘୋଷଣା ଏବଂ ଦସ୍ତାବିଜଗୁଡିକ ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ବିଦେଶୀଙ୍କ ଆବେଦନ ସହିତ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ, ଜଣେ ଦଲିଲ ଅଧିପ୍ରମାଣନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ଅଧିପ୍ରମାଣିତ ହେବା ଉଚିତ ଯାହାଙ୍କ ଦସ୍ତଖତ ବିଦେଶୀଙ୍କ ଦେଶର ବୈଦେଶିକ ବ୍ୟାପାର ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟର ଜଣେ ଅଧିକାରୀ କିମ୍ବା ନ୍ୟାୟ କିମ୍ବା ସମାଜ କଲ୍ୟାଣ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟର ଅଧିକାରୀ କିମ୍ବା ସେହି ଦେଶରେ ଥିବା ଭାରତୀୟ ଦୂତାବାସ କିମ୍ବା ଉଚ୍ଚ କମିଶନର କିମ୍ବା ବାଣିଜ୍ୟ ଦୂତାବାସର ଜଣେ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଧିବଦ୍ଧ ଭାବରେ ପ୍ରମାଣିତ ହେବା ଉଚିତ । ବିଦେଶୀଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ପ୍ରାୟୋଜିତ କରୁଥିବା ସାମାଜିକ ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ସଂସ୍ଥା ଭାରତରେ ଥିବା ସାମାଜିକ ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ସଂସ୍ଥାକୁ ଆବେଦନ ପଠାଇବା ସମୟରେ ଏହା ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେବା ଉଚିତ ଯେ, ସେ ଦୁଇ ବର୍ଷ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ବିଦେଶୀ ନାଗରିକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ଦେଶର ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବ ଏବଂ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ ହେବା ପରେ,

ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ ଆଦେଶର ଦୁଇଟି ପ୍ରମାଣିତ ନକଲ ଭାରତରେ ଥିବା ସାମାଜିକ ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ସଂସ୍ଥାକୁ ପଠାଇବ, ଯାହା ମାଧ୍ୟମରେ ଅଭିଭାବକତ୍ୱ ପାଇଁ ଆବେଦନ ପ୍ରକ୍ରିୟାକରଣ କରାଯାଇଥାଏ, ଯାହାଫଳରେ ଗୋଟିଏ ନକଲ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଦାଖଲ କରାଯାଇପାରିବ ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି ଭାରତରେ ଥିବା ସାମାଜିକ ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ସଂସ୍ଥା ପାଖରେ ରହିପାରିବ । ଆବେଦନକୁ ପ୍ରୟୋଜିତ କରୁଥିବା ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ଭାରତର ସମ୍ପୃକ୍ତ ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥାକୁ ଶିଶୁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରଗତି ରିପୋର୍ଟ ପଠାଇବାକୁ ସହମତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ, ପ୍ରଥମ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ତ୍ରୈମାସିକ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷ କିମ୍ବା ବର୍ଷଗୁଡିକ ପାଇଁ ଅର୍ଦ୍ଧବାର୍ଷିକ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଏବଂ ଏହା ମଧ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ଯଦି ବିଦେଶୀଙ୍କ ପରିବାରରେ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ ପୂର୍ବରୁ ବାଧା ଉପୁଜେ, ତେବେ ସେ ଶିଶୁର ଯତ୍ନ ନେବେ ଏବଂ ଭାରତର ସମ୍ପୃକ୍ତ ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥାର ଅନୁମୋଦନ ସହିତ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ ବିକଳ୍ପ ସ୍ଥାନ ଖୋଜିବେ ଏବଂ ଅଭିଭାବକତ୍ୱ ପ୍ରକ୍ରିୟା ପରିଚାଳନା କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ଏପରି ବିକଳ୍ପ ନିଯୁକ୍ତି ବିଷୟରେ ରିପୋର୍ଟ କରିବେ ଏବଂ ଏପରି ସୂଚନା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ତଥା ଭାରତର ସମ୍ପୃକ୍ତ ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ସମାଜ କଲ୍ୟାଣ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟର ସଚିବଙ୍କୁ ପାରିତ କରିବେ ।

3:2.ଭାରତ ସରକାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଦେଶୀ ଦେଶର ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ଅନୁମତି ପତ୍ରପ୍ରାପ୍ତ କିମ୍ବା ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ସଂସ୍ଥାମାନଙ୍କର ଏକ ତାଲିକା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବେ ଯେଉଁଠାରେ ଭାରତରୁ ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥାଏ ଏବଂ ଏହି ତାଲିକା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଦେଶୀ ଦେଶର ସରକାରଙ୍କ ଠାରୁ ଏବଂ ସେହି ବିଦେଶୀ ଦେଶରେ ଥିବା ଭାରତୀୟ କୂଟନୈତିକ ମିଶନରୁ ଆବଶ୍ୟକ ସୂଚନା ପାଇବା ପରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯିବ । ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ଠାରୁ ଅନୁମତି ପତ୍ର କିମ୍ବା ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ଅନ୍ତଃରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ କ୍ଷେତ୍ରରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ସଂସ୍ଥାକୁ ମଧ୍ୟ ଭାରତ ସରକାର ଏହି ତାଲିକା ପ୍ରଦାନ କରିବେ ।

3:3.ଯଦି ପ୍ରକୃତ ପିତାମାତାଙ୍କ ପରିଚୟ ରହିଛି, ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଦେଶୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣର ସମ୍ଭାବନା ସମେତ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣର ସମସ୍ତ ସଂପୃକ୍ତି ବୁଝିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରାଯିବା ଉଚିତ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ କୁହାଯିବା ଉଚିତ ଯେ ଯଦି ଶିଶୁକୁ

ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ, ତା'ହେଲେ ସେମାନଙ୍କର ଶିଶୁ ସହିତ ଆଉ କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ରଖିବା ସମ୍ଭବ ହେବ ନାହିଁ । ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନକୁ ପରିତ୍ୟାଗ ସମ୍ପର୍କରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାରେ ପ୍ରକୃତ ପିତାମାତାଙ୍କ ଉପରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ବଳପ୍ରୟୋଗ କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ଏବଂ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ଶିଶୁକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ପରେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ପୁନର୍ବିଚାର କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରାୟ ତିନିମାସର ଅତିରିକ୍ତ ଅବଧି ଦିଆଯିବା ଉଚିତ ।କିନ୍ତୁ ଥରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇସାରିବା ପରେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଅତିରିକ୍ତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ପୁନର୍ବିଚାର ନ କରାଗଲେ, ଏହାକୁ ଅପରିବର୍ତ୍ତନୀୟ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବା ଉଚିତ ଏବଂ ଶିଶୁକୁ ବିଦେଶୀ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରକୃତ ପିତାମାତାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସନ୍ଦର୍ଭ ବିନା ଶିଶୁର ଅଭିଭାବକ ଭାବରେ ବିଦେଶୀ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରି ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇପାରିବ । ତା 'ପରେ ପୁଣି ଥରେ ପ୍ରକୃତ ପିତାମାତାଙ୍କ ସହିତ ପରାମର୍ଶ କରିବାର କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠେ ନାହିଁ ଯେ ସେମାନେ ପିଲାଟିକୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବରେ ଦେବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି କି ଫେରାଇ ନେବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଅସ୍ୱାଭାବିକତାର କୌଣସି ସମ୍ଭାବନାକୁ ଅପସାରଣ କରିବା ପାଇଁ ଏବଂ ଏହା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ ଯେ ଶିଶୁଟି ବାସ୍ତବରେ ତା'ର ପ୍ରକୃତ ପିତାମାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହସ୍ତାନ୍ତରିତ ହୋଇଛି, ଏହା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ଶିଶୁଙ୍କ ଯତ୍ନ ପାଇଁ ସଂସ୍ଥା କିମ୍ବା କେନ୍ଦ୍ରସ୍ଥଳ କିମ୍ବା ଗୃହ କିମ୍ବା ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା ଯାହାକୁ ପ୍ରକୃତ ପିତାମାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶିଶୁକୁ ହସ୍ତାନ୍ତରିତ କରାଯାଇଛି, ପ୍ରକୃତ ପିତାମାତାଙ୍କଠାରୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଭାବେ ସ୍ୱାକ୍ଷରିତ ଏବଂ ଅତି କମରେ ଦୁଇ ଜଣ ଦାୟିତ୍ୱବାନ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରମାଣିତ ହସ୍ତାନ୍ତର ଦସ୍ତାବିଜ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଉଚିତ ଏବଂ ଏପରି ହସ୍ତାନ୍ତର ଦସ୍ତାବିଜରେ କେବଳ ପ୍ରକୃତ ପିତାମାତାଙ୍କ ନାମ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଠିକଣା ରହିବା ବ୍ୟତୀତ ଶିଶୁର ଜନ୍ମ ଏବଂ ତାହାର ବାତାବରଣ, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଏବଂ ବିକାଶ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସୂଚନା ମଧ୍ୟ ରହିବା ଉଚିତ । ଯଦି ପ୍ରକୃତ ପିତାମାତା ଶିଶୁର ଧାର୍ମିକ ଲାଳନପାଳନ ପାଇଁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି, ତେବେ ଯଥାସମ୍ଭବ ସେମାନଙ୍କ ଅଭିଳାଷକୁ ସମ୍ମାନ ଦିଆଯିବା ଉଚିତ, କିନ୍ତୁ ଶେଷରେ କେବଳ ଶିଶୁର ସ୍ୱାର୍ଥ ଏକମାତ୍ର ମାର୍ଗଦର୍ଶକ କାରକ ହେବା ଉଚିତ ଏବଂ ପ୍ରକୃତ ପିତାମାତାଙ୍କୁ ସୂଚିତ କରାଯିବା ଉଚିତ ଯେ ଶିଶୁଟିକୁ ଜଣେ ବିଦେଶୀ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବରେ ଦିଆଯାଇପାରିବ ଯିଏ ପ୍ରକୃତ ପିତାମାତାଙ୍କ ଠାରୁ ଭିନ୍ନ ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥାନ୍ତି । ପ୍ରକୃତ ପିତାମାତାଙ୍କୁ ଶିଶୁ ଜନ୍ମ ହେବା ପୂର୍ବରୁ କିମ୍ବା ଜନ୍ମ ତାରିଖରୁ ତିନି ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବରେ ଦେବା ସମ୍ପର୍କରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାକୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇବା କିମ୍ବା ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରିବା

କିମ୍ବା ଅନୁମତି ଦେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଏହି ସତର୍କତା ଆବଶ୍ୟକ କାରଣ ପ୍ରକୃତ ପିତାମାତାଙ୍କ ପାଖରେ ଶିଶୁ ଜନ୍ମ ପରେ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସମୟ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ସେମାନେ ନିଜେ ଶିଶୁକୁ ଲାଳନପାଳନ କରିବେ କି ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବେ ଏବଂ ଜନ୍ମ ପରେ ଅନୁଭୂତି ହୋଇଥିବା ଯେକୌଣସି ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସମସ୍ୟାକୁ ଦୂର କରିବା ପାଇଁ ଶିଶୁକୁ କିଛି ସମୟ ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇପାରେ ।

3:4.ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂସ୍ଥା କିମ୍ବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ବିଦେଶୀଙ୍କଠାରୁ ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଆବେଦନ ପ୍ରକ୍ରିୟାକରଣ କରିବା ପାଇଁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ହେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ଏବଂ ଏପରି ଆବେଦନ କେବଳ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମତିପତ୍ର ପ୍ରାପ୍ତ କିମ୍ବା ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା କିମ୍ବା ଯେଉଁ ରାଜ୍ୟରେ ଏହା କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛି ସେହି ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକ୍ରିୟାକରଣ କରାଯିବା ଉଚିତ । ଯେହେତୁ ଅଭିଭାବକ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ଆବେଦନ କେବଳ ଏକ ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକ୍ରିୟାକରଣ କରାଯାଇପାରିବ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସଂସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ନୁହେଁ, ଯେକୌଣସି ଅଣସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ସଂସ୍ଥା, କେନ୍ଦ୍ର କିମ୍ବା ସଂସ୍ଥା ଯାହାର ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନରେ ଏକ ଶିଶୁ ଅଛି, ଯଦି ସେ ଏପରି ଶିଶୁକୁ ଆନ୍ତଃଦେଶୀୟ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣରେ ଦେବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କରିବାକୁ ପଡିବ, ଏବଂ ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ସେ କୌଣସି ଅନାବଶ୍ୟକ ବିଳମ୍ବ ବିନା ନାମ ପଠାଇବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ବିନା କୌଣସି ଅନାବଶ୍ୟକ ବିଳମ୍ବରେ ଏପରି ଶିଶୁର ନାମ ଏବଂ ବିବରଣୀ ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥାକୁ ପଠାଇବାକୁ ପଡିବ ଯାହା ମାଧ୍ୟମରେ ଏପରି ଶିଶୁକୁ ଆନ୍ତଃଦେଶୀୟ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣରେ ଦେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବିତ କରାଯାଇଛି । ଭାରତୀୟ ସମାଜ କଲ୍ୟାଣ ପରିଷଦ ଏବଂ ଭାରତୀୟ ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ପରିଷଦ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଦୁଇଟି ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା ଯାହା ଜାତୀୟ ସ୍ତରରେ ପରିଚାଳିତ ଏବଂ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ । କିନ୍ତୁ ଜାତୀୟ ସ୍ତରରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଏହି ଦୁଇଟି ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା ବ୍ୟତୀତ, ଶିଶୁ ଯତ୍ନ ଏବଂ କଲ୍ୟାଣରେ ନିୟୋଜିତ ଅନ୍ୟ ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ଅଛି ଏବଂ ଯଦି ସେମାନଙ୍କର ଭଲ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଏବଂ ଖ୍ୟାତି ଅଛି ଏବଂ ଶିଶୁ ଯତ୍ନ ଏବଂ କଲ୍ୟାଣ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରଶଂସନୀୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆନ୍ତଃଦେଶୀୟ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଭାରତ ସରକାର କିମ୍ବା ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱୀକୃତି ମିଳିବା ଉଚିତ।କିନ୍ତୁ ଆନ୍ତଃଦେଶୀୟ ପୋଷ୍ୟ

ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥାକୁ ପୁନର୍ଗଠନ କରିବାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ପୂର୍ବରୁ ଭାରତ ସରକାର କିମ୍ବା ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଯାଞ୍ଚ କରିବା ଉଚିତ ଯେ ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥାର ବୃତ୍ତିଗତ ସାମାଜିକ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଭିଜ୍ଞତା ସହିତ ଉପଯୁକ୍ତ କର୍ମଚାରୀ ଅଛନ୍ତି କି ନାହିଁ, କାରଣ ଅନ୍ୟଥା ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା ପାଇଁ ଏକ ବିଦେଶୀ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ପରିବାର ସହିତ ଏକ ଶିଶୁର ଉପଯୁକ୍ତ ନିୟୋଜନ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବାର ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦାୟିତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସନ୍ତୋଷଜନକ ଭାବରେ କରିବା ସମ୍ଭବ ହୋଇନପାରେ । ଭାରତ ସରକାର କିମ୍ବା କୌଣସି ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥାକୁ ଆନ୍ତଃଦେଶୀୟ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ସ୍ୱୀକୃତି ଦେଉଥିବା ରାଜ୍ୟ ସରକାର ସ୍ୱୀକୃତିର ଏକ ସର୍ତ୍ତ ଭାବରେ ଦାବି କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା ଉପଯୁକ୍ତ ହିସାବ ବଜାୟ ରଖିବ ଯାହା ପ୍ରତି ବର୍ଷ ଶେଷରେ ଜଣେ ସନନ୍ଦପ୍ରାପ୍ତ ହିସାବବିଦ୍ ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମୀକ୍ଷା କରାଯିବ ଏବଂ ଏହା ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିବା ବିଦେଶୀଙ୍କଠାରୁ ଅଭିଭାବକ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ଆବେଦନ ସହିତ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଆଇନଗତ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଖର୍ଚ୍ଚଠାରୁ ଅଧିକ କୌଣସି ପରିମାଣ ଆଦାୟ କରିବ ନାହିଁ, ଯେଉଁଥିରେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥିର କରାଯାଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ଆବେଦନ ପ୍ରକ୍ରିୟାକରଣ, ଦାଖଲ ଏବଂ ଅନୁସରଣ କରିବାରେ ହୋଇଥିବା ସମସ୍ୟା ପାଇଁ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ପାରିଶ୍ରମିକ କିମ୍ବା ସମ୍ମାନ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ।

3:5. ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାନ୍ୟତାପ୍ରାପ୍ତ ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା ଏକ ରେଜିଷ୍ଟର ରଖିବା ଉଚିତ ଯେଉଁଥିରେ ଆନ୍ତଃଦେଶୀୟ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ସମସ୍ତ ଶିଶୁଙ୍କ ନାମ ଏବଂ ବିବରଣୀ ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଯିବା ଉଚିତ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶିଶୁଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ମାନ୍ୟତାପ୍ରାପ୍ତ ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥାର ଜଣେ ବୃତ୍ତିଗତ ସାମାଜିକ କର୍ମୀଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଶିଶୁ ଅଧ୍ୟୟନ ରିପୋର୍ଟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେଉଁଥିରେ ଶିଶୁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସମସ୍ତ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ସୂଚନା ଦିଆଯିବା ଉଚିତ ଯାହାଦ୍ୱାରା ବିଦେଶୀ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବା କିମ୍ବା ନକରିବା ସମ୍ପର୍କରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାରେ ସହାୟତା ମିଳିପାରିବ ଏବଂ ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲେ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାରେ ସହାୟତା ମିଳିପାରିବ ଯେ ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛୁକ ବିଦେଶୀ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଶିଶୁର କଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ କି ନୁହେଁ । ଶିଶୁ ଅଧ୍ୟୟନ ରିପୋର୍ଟରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯଥାସମ୍ଭବ ସୂଚନା ରହିବା ଉଚିତ :-

(1) ପରିଚୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସୂଚନା, ସମ୍ଭବ ଥିଲେ, ଦସ୍ତାବିଜ ଦ୍ୱାରା ସମର୍ଥିତ ।

(2) ପ୍ରକୃତ ମାତାପିତାଙ୍କ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟାବସ୍ଥା ଓ ମା'ଙ୍କ ଗର୍ଭାବସ୍ଥା ଏବଂ ଜନ୍ମ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିବରଣୀ ସମେତ ମାତାପିତାଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ସୂଚନା ।

(3) ଶାରୀରିକ, ବୌଦ୍ଧିକ ଏବଂ ଆବେଗିକ ବିକାଶ ।

(4) ଜଣେ ପଞ୍ଜିକୃତ ଡାକ୍ତର ବିଶେଷତଃ ଜଣେ ଶିଶୁ ବିଶେଷଜ୍ଞଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ରିପୋର୍ଟ ।

(5) ନିକଟରେ ଉଠାଯାଇଥିବା ଫଟୋ ।

(6) ବର୍ତ୍ତମାନର ପରିବେଶ-ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନର ବର୍ଗ (ନିଜ ଘର, ପାଳିତ ଗୃହ, ଅନୁଷ୍ଠାନ ଇତ୍ୟାଦି) ସମ୍ପର୍କ ଦିନଚର୍ଯ୍ୟା ଏବଂ ଅଭ୍ୟାସ ।

(7) ସାମାଜିକ କର୍ମୀଙ୍କ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ଏବଂ ଆନ୍ତଃଦେଶୀୟ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେବାର କାରଣ।

3:6.ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଶିଶୁର ସ୍ୱୀକୃତିପାଇଁ ଗୁରୁତ୍ୱାରୋପ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ଥରେ ସେହି ଅନୁମୋଦନ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବା ପରେ ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା ତୁରନ୍ତ କୌଣସି ଅଯଥା ବିଳମ୍ବ ନକରି ବିଦେଶୀ ନାଗରିକଙ୍କୁ ଶିଶୁର ଅଭିଭାବକ ରୂପେ ନିଯୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିବାକୁ ଅଗ୍ରସର ହେବା ଉଚିତ୍ । ଏପରି ଆବେଦନ ସେହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ କରିବାକୁ ହେବ ଯାହାର କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ମଧ୍ୟରେ ଶିଶୁଟି ସାଧାରଣତଃ ବାସ କରିଥାଏ ଏବଂ ଏହା ସହିତ ଗୃହ ଅଧ୍ୟୟନ ରିପୋର୍ଟ, ଶିଶୁ ଅଧ୍ୟୟନ ରିପୋର୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଏବଂ ଦସ୍ତାବିଜଗୁଡ଼ିକର ନକଲ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯାହା ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ବିଦେଶୀଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ପ୍ରାୟୋଜିତ କରୁଥିବା ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ପଠାଯାଇଥାଏ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ମାନ୍ୟତାପ୍ରାପ୍ତ ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା ଯାହା ମାଧ୍ୟମରେ ଏକ ବିଦେଶୀ ନାଗରିକର ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଆବେଦନ କରାଯାଇଥାଏ, ସେ ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଦେବା ପୂର୍ବରୁ ନିଶ୍ଚିତ ହେବା ଉଚିତ ଯେ ଶିଶୁଟି ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ମୁକ୍ତ ଅଟେ । ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଯଥେଷ୍ଟ ତଥ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବା ଉଚିତ ଯାହାଦ୍ୱାରା ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ଏହା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିପାରିବେ ଯେ ଶିଶୁଟି ଆଇନଗତ ଭାବେ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା ନିଜକୁ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ, ପ୍ରଥମତଃ, ଶିଶୁର ସମ୍ଭାବ୍ୟ ପୋଷ୍ୟ ପିତାମାତାଙ୍କ ଦେଶକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବାରେ କୌଣସି ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ନାହିଁ; ଦ୍ୱିତୀୟତଃ, ଶିଶୁର ଯାତ୍ରା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଦସ୍ତାବିଜଗୁଡିକ ଉପଯୁକ୍ତ ସମୟରେ ପ୍ରାପ୍ତ କରାଯାଇପାରିବ ଏବଂ ଶେଷରେ, ସମ୍ଭାବ୍ୟ ପୋଷ୍ୟ ପିତାମାତାଙ୍କ ଦେଶର ଆଇନ ଶିଶୁର ଆଇନଗତ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥାଏ ଏବଂ ଏହି ଆଇନଗତ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ ପିଲା ଏକ ପ୍ରାକୃତିକ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିବା ଶିଶୁ ପରି ସମାନ ଆଇନଗତ ସ୍ଥିତି ଏବଂ ଉତ୍ତରାଧିକାର ଅଧିକାର ହାସଲ କରିବ ଏବଂ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣକାରୀ ଦେଶରେ ନାଗରିକତା ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ ଏବଂ ଅଭିଭାବକତ୍ୱ ପାଇଁ ଆବେଦନ ସହିତ ଏହି ସନ୍ତୁଷ୍ଟି ଦର୍ଶାଉଥିବା ଏକ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଦାଖଲ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

3:7.ଯେଉଁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏକ ଶିଶୁକୁ ତାର ପ୍ରକୃତ ପିତାମାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରିତ୍ୟକ୍ତ କରାଯାଇଥାଏ କିମ୍ବା ଅନାଥ କିମ୍ବା ନିଃସହାୟ କିମ୍ବା ପରିତ୍ୟକ୍ତ ଶିଶୁକୁ ଏକ ସଂସ୍ଥା କିମ୍ବା ବ୍ୟକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଗୋଟିଏ ରାଜ୍ୟରୁ ଅନ୍ୟ ରାଜ୍ୟକୁ ଅଣାଯାଏ, ସେଠାରେ କୌଣସି ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା ପ୍ରତି କୌଣସି ଆପତ୍ତି ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଶିଶୁକୁ ଅନ୍ୟ ରାଜ୍ୟକୁ ନେବା, ଯଦିଓ ଏହାକୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବରେ ଦେବା ଏହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ, ତଥାପି ଏପରି ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା କୌଣସି ଅସଦାଚରଣରେ ଲିପ୍ତ ନହୁଏ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ସୁରକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିବ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ରାଜ୍ୟର ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଶିଶୁର ଅଭିଭାବକତ୍ୱ ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିବାରେ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ଅସୁବିଧା ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । କାରଣ ଶିଶୁର କୌଣସି ସ୍ଥାୟୀ ବାସସ୍ଥାନ ନଥିବା କାରଣରୁ ଶିଶୁର ସାଧାରଣ ବାସସ୍ଥାନ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ରହିବ ଯେଉଁଠାରେ ସେ ଏହିପରି ସଂସ୍ଥା କିମ୍ବା ବ୍ୟକ୍ତିର ଯତ୍ନ ଏବଂ ହେପାଜତରେ ଅଛି ।

ଅଭିଭାବକ ଏବଂ ୱାର୍ଡ ଅଧିନିୟମ, 1890 ର ଅଧିନିୟମ 11ରେ, ଶିଶୁର ପିତାମାତାଙ୍କ ସମେତ ବିଭିନ୍ନ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଯଦି ସେମାନେ ଏହି ଅଧିନିୟମ ଲାଗୁ ହେଉଥିବା କୌଣସି ରାଜ୍ୟରେ ରହୁଛନ୍ତି ଆବେଦନର ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜାରି କରାଯିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରେ । କିନ୍ତୁ, ଏହି ଧାରା ଅନୁଯାୟୀ ଶିଶୁର ପ୍ରକୃତ ପିତାମାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜାରି କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ, କାରଣ ଯଦି ପ୍ରକୃତ ପିତାମାତା ଆଗକୁ ଆସନ୍ତି ଏବଂ ଶିଶୁର ଅଭିଭାବକତ୍ୱ ପାଇଁ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ପୋଷ୍ୟ ପିତାମାତାଙ୍କ

ଆବେଦନକୁ ବିରୋଧ କରନ୍ତି, ତେବେ ଏହା ଯଥେଷ୍ଟ ଲଜ୍ଜା ଏବଂ ଦୁରବସ୍ଥା ସୃଷ୍ଟି କରିବ । ଅଧିକନ୍ତୁ, ପ୍ରକୃତ ପିତାମାତା ପରେ ଜାଣିପାରିବେ ଯେ ଶିଶୁଟିକୁ ପୋଷ୍ୟ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଟି କିଏ ଏବଂ ଏହି ଜ୍ଞାନ ସହିତ ସେମାନେ ଯେକୌଣସି ସମୟରେ ଶିଶୁର ଠିକଣା ଖୋଜିବାରେ ସକ୍ଷମ ହେବେ ଏବଂ ସେମାନେ ପିଲାଟି ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିପାରନ୍ତି ଯାହା ଫଳରେ ପିଲାଟି ପାଇଁ ଭାବପ୍ରବଣ ଏବଂ ମାନସିକ ଅଶାନ୍ତି ସୃଷ୍ଟି ହୋଇପାରେ ଯାହା ତା'ର ଭବିଷ୍ୟତ ସୁଖକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିପାରେ । ସମାନ କାରଣ ପାଇଁ, ଅଭିଭାବକତ୍ୱ ପାଇଁ ଆବେଦନର ବିଜ୍ଞପ୍ତି ମଧ୍ଧ କୌଣସି ଖବରକାଗଜରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଯଦି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଭାରତୀୟ ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ପରିଷଦ କିମ୍ବା ଭାରତୀୟ ସମାଜ କଲ୍ୟାଣ ପରିଷଦ କିମ୍ବା ଏହାର ଯେକୌଣସି ଶାଖାକୁ ଆବେଦନର ଯାଞ୍ଚ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଦେବା ପରେ ସୁନିଶ୍ଚିତ ହୁଅନ୍ତି ଯେ ଅଭିଭାବକତ୍ୱ ପାଇଁ ଆବେଦନ କରୁଥିବା ବିଦେଶୀଙ୍କୁ ଶିଶୁର କଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ ପୋଷ୍ୟ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ, ତେବେ ଏହା କେବଳ ସେ ବିଦେଶୀଙ୍କୁ ଶିଶୁର ଅଭିଭାବକ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ କରିବା ଏବଂ ଶେଷରେ ପୋଷ୍ୟ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଶିଶୁକୁ ନିଜ ଦେଶକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବା ପାଇଁ ଏକ ଆଦେଶ ଦେବେ । ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଆଦେଶରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବେ, ଯଥା

(i) ଅଭିଭାବକ ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା, ଯେକୌଣସି କାରଣରୁ ଆବଶ୍ୟକ ପଡ଼ିଲେ ଶିଶୁକୁ ଭାରତକୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବା ପାଇଁ ସେ ଜମା କିମ୍ବା ବନ୍ଧପତ୍ର କିମ୍ବା ଅନ୍ୟଥା କୌଣସି ଉପାୟ ମାଧ୍ୟମରେ ଉପଯୁକ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବେ ।

(ii) ଅଭିଭାବକ ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ବିଦେଶୀ ବ୍ୟକ୍ତି ସେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତଥା ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥାକୁ ଅଭିଭାବକତ୍ୱ ପାଇଁ ଆବେଦନ ପ୍ରକ୍ରିୟାକରଣ ଦାଖଲ କରିବେ, ପ୍ରଥମ ଦୁଇ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତି ତ୍ରୈମାସିକ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ତିନି ବର୍ଷ ପାଇଁ ଅର୍ଦ୍ଧ ବାର୍ଷିକ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ନିକଟରେ ଉଠାଯାଇଥିବା ଫଟୋଗ୍ରାଫ୍ ସହିତ ପିଲାର ପ୍ରଗତି ରିପୋର୍ଟ ଦାଖଲ କରିବେ ।

(iii) ଅଭିଭାବକ ନିଯୁକ୍ତ କରୁଥିବା ଆଦେଶରେ, ନ୍ୟାୟାଳୟର ଜଣେ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଧିବଦ୍ଧ ଭାବେ ପ୍ରତି-ସ୍ୱାକ୍ଷରିତ କରାଯାଇଥିବା ଶିଶୁର ଏକ ଫଟୋଗ୍ରାଫ୍ ସଂଲଗ୍ନ ହେବ ।

ଯେଉଁଠାରେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଶିଶୁର ଅଭିଭାବକ ନିଯୁକ୍ତ କରିବାର ଆଦେଶ ଦିଆଯାଏ, ସେ କ୍ଷେତ୍ରରେ ତୁରନ୍ତ ସୂଚନା ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ସମାଜ କଲ୍ୟାଣ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ ଏବଂ ଯେଉଁ

ରାଜ୍ୟରେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅବସ୍ଥିତ, ସେହି ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ସମାଜ କଲ୍ୟାଣ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟକୁ ଦିଆଯିବ ଏବଂ ଏପରି ଆଦେଶର ନକଲ ଦୁଇଟି ସମ୍ପୃକ୍ତ ସମାଜ କଲ୍ୟାଣ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟକୁ ମଧ୍ୟ ପଠାଯିବ । ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ସାମାଜିକ କଲ୍ୟାଣ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ, ଯେଉଁ ପିଲାମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଭିଭାବକ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି, ସେମାନଙ୍କ ନାମ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିବରଣୀ ଥିବା ଏକ ରେଜିଷ୍ଟର ବଜାୟ ରଖିବ ଏବଂ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ପୋଷ୍ୟ ପିତାମାତାଙ୍କ ନାମ, ଠିକଣା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିବରଣୀ ମଧ୍ୟ ରଖିବ, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଅଭିଭାବକ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ନେଇଯିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି । ଭାରତ ସରକାର ମଧ୍ୟ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ପୋଷ୍ୟ ପିତାମାତାଙ୍କ ନାମ, ଠିକଣା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିବରଣୀ ତଥା ପୋଷ୍ୟ ପିତାମାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କ ବିବରଣୀ ଭାରତୀୟ ଦୂତାବାସ କିମ୍ବା ଉଚ୍ଚ ଆୟୁକ୍ତଙ୍କୁ ସମୟ ସମୟରେ ପଠାଇବେ ଏବଂ ଦୂତାବାସ କିମ୍ବା ଉଚ୍ଚ ଆୟୁକ୍ତଙ୍କୁ ଏହିପରି ପିଲାମାନଙ୍କ କଲ୍ୟାଣ ଏବଂ ପ୍ରଗତି ଉପରେ ନିରପେକ୍ଷ ନଜର ରଖିବା ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରିବେ ଯାହାଫଳରେ ଯେକୌଣସି ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଦୁର୍ବ୍ୟବହାର, ଶୋଷଣ କିମ୍ବା ପରୋକ୍ଷ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବ୍ୟବହାରକୁ ରୋକାଯାଇପାରିବ ଏବଂ ଉପଯୁକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ପାଇଁ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କୁ ଦୁର୍ବ୍ୟବହାର, ଅବହେଳା କିମ୍ବା ଶୋଷଣାର ଘଟଣା ଏବଂ ରିପୋର୍ଟ ତୁରନ୍ତ କରାଯିବ ।

3.8 ଯେଉଁ ସାମାଜିକ ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ସଂସ୍ଥା ଜଣେ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ପୋଷ୍ୟ ପିତାମାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମନୋନୀତ ଶିଶୁର ଯତ୍ନ ନେଉଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଶିଶୁର ଚୟନ ତାରିଖଠାରୁ ଶିଶୁଟି ନିଜ ନୂଆ ଘରକୁ ଯିବା ପାଇଁ ବାହାରିବା ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ସମ୍ଭାବ୍ୟ ପୋଷ୍ୟ ପିତାମାତାଙ୍କଠାରୁ ଦୈନିକ ୬୦ ଟଙ୍କାରୁ ଅଧିକ ହାରରେ (ଏହି ବାହ୍ୟ ସୀମା ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ସାମାଜିକ କଲ୍ୟାଣ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ ଦ୍ୱାରା ସମୟ ସମୟରେ ସଂଶୋଧିତ କରାଯାଇପାରିବ)ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ଖର୍ଚ୍ଚ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବେ, ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶିଶୁର ଚୟନ ତାରିଖ ଠାରୁ ପିଲାଟି ତା 'ର ନୂତନ ଘରକୁ ଯିବା ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏବଂ ଡାକ୍ତରଖାନା ଖର୍ଚ୍ଚ ସମେତ ଚିକିତ୍ସା ଖର୍ଚ୍ଚ, ଯଦି କିଛି ଥାଏ, ଶିଶୁ ପାଇଁ ଏପରି ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକୃତରେ ଖର୍ଚ୍ଚ କରାଯାଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଏପରି ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ଖର୍ଚ୍ଚ ଏବଂ ଚିକିତ୍ସା ଖର୍ଚ୍ଚର ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ଦାବି ସମ୍ଭାବ୍ୟ ପୋଷ୍ୟ ପିତାମାତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଦାଖଲ କରାଯିବ ।

3.9 ଯଦି ଏକ ଶିଶୁକୁ ଆନ୍ତଃଦେଶୀୟ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଦିଆଯାଏ, ତେବେ 3 ବର୍ଷ ବୟସ ପୂରଣ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଯଥାସମ୍ଭବ ଏପରି ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣରେ ଦିଆଯିବା

ବାଞ୍ଛନୀୟ । କାରଣ ହେଉଛି ଯେ ଯଦି କୌଣସି ଶିଶୁକୁ ବୁଝିବା ବୟସରେ ପହଞ୍ଚିବା ପୂର୍ବରୁ ପୋଷ୍ୟ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ, ତେବେ ବିଦେଶୀ ପିତାମାତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପୋଷ୍ୟ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବା ପରେ ନୂତନ ପରିବେଶରେ ସମାହିତ ହେବା ଏବଂ ସମନ୍ଵିତ ହେବା ସର୍ବଦା ସହଜ ହୋଇଥାଏ । 3 ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ବୟସର ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଆନ୍ତଃଦେଶୀୟ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣରେ ଦିଆଯାଇପାରିବ । ଏହି ସମ୍ପର୍କରେ କୌଣସି କଡ଼ାକଡ଼ି ନିୟମ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏପରିକି 3 ରୁ 7 ବର୍ଷ ବୟସର ଶିଶୁମାନେ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ଅସୁବିଧା ବିନା ନୂତନ ପରିବେଶରେ ନିଜକୁ ସାମିଲ କରିବାରେ ସକ୍ଷମ ହୋଇପାରନ୍ତି । ଏପରିକି ସାତ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ବୟସର ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଆନ୍ତଃଦେଶୀୟ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣରେ ଦିଆଯାଇପାରେ କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେମାନେ କୌଣସି ପସନ୍ଦ ସୂଚାଇବା ସ୍ଥିତିରେ ଥାଆନ୍ତି ତେବେ ସେମାନଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇପାରେ ।

3.10 ଅଭିଭାବକତ୍ଵ ପାଇଁ ଆବେଦନ ଉପରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନିଭୃତ କକ୍ଷରେ ହେବା ଉଚିତ ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଗୋପନୀୟ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବା ଉଚିତ ଏବଂ ଅଭିଭାବକତ୍ଵ ପାଇଁ ଆବେଦନ ଉପରେ ଆଦେଶ ଦେବା ମାତ୍ରେ କାଗଜପତ୍ର ଏବଂ ଦସ୍ତାବିଜ ସମେତ ସମଗ୍ର କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନକୁ ଜଉମୁଦ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ।

3.11 ଯେଉଁ ସାମାଜିକ ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ସଂସ୍ଥା ଜଣେ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ପୋଷ୍ୟ ପିତାମାତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ମନୋନୀତ ଶିଶୁର ଯତ୍ନ ନେଉଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଶିଶୁର ଚୟନ ତାରିଖଠାରୁ ଶିଶୁଟି ନିଜ ନୂଆ ଘରକୁ ଯିବା ପାଇଁ ବାହାରିବା ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ସମ୍ଭାବ୍ୟ ପୋଷ୍ୟ ପିତାମାତାଙ୍କଠାରୁ ଦୈନିକ ୬୦ ଟଙ୍କାରୁ ଅଧିକ ହାରରେ (ଏହି ବାହ୍ୟ ସୀମା ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ସାମାଜିକ କଲ୍ୟାଣ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ ଦ୍ଵାରା ସମୟ ସମୟରେ ସଂଶୋଧିତ କରାଯାଇପାରିବ)ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ଖର୍ଚ୍ଚ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବେ, ତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଶିଶୁର ଚୟନ ତାରିଖ ଠାରୁ ପିଲାଟି ତା 'ର ନୂତନ ଘରକୁ ଯିବା ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏବଂ ଡାକ୍ତରଖାନା ଖର୍ଚ୍ଚ ସମେତ ଚିକିତ୍ସା ଖର୍ଚ୍ଚ, ଯଦି କିଛି ଥାଏ, ଶିଶୁ ପାଇଁ ଏପରି ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା ଦ୍ଵାରା ପ୍ରକୃତରେ ଖର୍ଚ୍ଚ କରାଯାଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଏହିପରି ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ଶୁଳ୍କ ଏବଂ ଚିକିତ୍ସା ଖର୍ଚ୍ଚର ଦେୟ ପାଇଁ ଦାବି କରିବା ପୋଷ୍ୟ ପିତାମାତାଙ୍କୁ ସେହି ସ୍ଵୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା ମାଧ୍ୟମରେ ଦାଖଲ କରାଯିବ ଯାହା ଅଭିଭାବକତ୍ଵ ପାଇଁ ଆବେଦନ ପ୍ରକ୍ରିୟାକରଣ କରିଛି ଏବଂ ଏହି ଦାବି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦେୟ ଦାବି କରୁଥିବା ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା ଦ୍ଵାରା ସିଧାସଳଖ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ନାହିଁ

କିନ୍ତୁ କେବଳ ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ । ତଥାପି, ଜଣେ ବିଦେଶୀ ଯେକୌଣସି ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥାକୁ ସ୍ୱେଚ୍ଛାକୃତ ଦାନ କରିପାରିବେ କିନ୍ତୁ ଶିଶୁଟି ତାହାର ସମ୍ଭାବ୍ୟ ପାଳିତ ପିତାମାତାଙ୍କ ଦେଶରେ ନ ପହଞ୍ଚିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜଣେ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ପୋଷ୍ୟ ପିତାମାତାଙ୍କଠାରୁ ଏପରି କୌଣସି ଦାନ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ।

ମୂଳ ଅଧିକରିତା : ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ(CRL) ସଂଖ୍ୟା 1171/1982 ।

ଭାରତ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 32 ଅନୁଯାୟୀ ।

ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ ଆବେଦନକାରୀ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ :

ଭାରତ ସଂଘ ଏବଂ ସମାଜ କଲ୍ୟାଣ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ ପାଇଁ *ସୁଶ୍ରୀ ଏ. ସୁଭାଷିନୀ* ।

ଭାରତୀୟ ସମାଜ କଲ୍ୟାଣ ପରିଷଦ ପାଇଁ *ସୁଶ୍ରୀ କାମିନୀ ଜୟସୱାଲ* ।

ଭାରତୀୟ ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ପରିଷଦ ଏବଂ ସ୍ୱିଡେନ ଦୂତାବାସ ପାଇଁ *ଜେ. ବି. ଦାଦାଚାଞ୍ଜି ଏବଂ କମ୍ପାନୀ* ।

ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନ ନିଗମ ଆରିଜୋନ, ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକା ପାଇଁ *ଡକ୍ଟର ଏନ୍. ଏମ୍. ଘାଟାଟେ* ।

ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ରାଜ୍ୟ ମହିଳା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ପରିଷଦ, ବମ୍ବେ ଏବଂ ଏନଫାଣ୍ଟସ୍ ଡି-ଲ'ସ୍ୱୋଇର୍ ପାଇଁ *ପି. ଏଚ୍. ପାରେଖ* ।

ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗର ଆଇନଗତ ସହାୟତା ସେବା ପାଇଁ *ପି. କେ. ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ* ।

ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଦେବା ଲାଗି ଭାରତୀୟ ସଂଘ ପାଇଁ *ଶ୍ରୀମତୀ ମାଣିକ କରଞ୍ଜୱାଲା* ।

ଭାରତର ଏସ୍. ଓ. ଏସ୍. ଶିଶୁ ଗ୍ରାମ ପାଇଁ *ଶ୍ରୀମତୀ ଉର୍ମିଳା କପୁର* ।

ବଦାନ୍ୟ ଅନୁଷ୍ଠାନ, କଲିକତା ପାଇଁ *କୈଳାସ ବାସଦେବ* ।

ଉତ୍ତରଦାତା ବଳଦେବ ରାଜ୍ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ ।

ଏନ୍ଫାଣ୍ଟ ଡୁ ମାଣ୍ଡେ (ଫ୍ରାନ୍ସ) ପାଇଁ ଆଇନରେ *ଜି. ଏମ୍. କୋଏଲ୍ହୋ ବାର୍* ।

କୁଆନିନ୍ ଦାତବ୍ୟ ନ୍ୟାସ ପାଇଁ *ସୁଶ୍ରୀ ରାଣୀ ଜେଠାମାଲାନୀ* ।

ଟେରେ ଡେସ୍ ପୁରୁଷ ସମାଜ (ଭାରତ) ପାଇଁ *ବି. ଏମ୍. ବାଗେରିଆ* ।

କଲିକତାର ଆଶାର ମିଶନ(ଭାରତ) ସମାଜ ପାଇଁ *ସୁକୁମାର ଘୋଷ* ।

ନେଦରଲ୍ୟାଣ୍ଡ ଆନ୍ତଃଦେଶୀୟ ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଙ୍ଗଠନ ପାଇଁ *ଏସ୍. କେ. ମେହେଟ୍ଟା* ।

ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସମାଜ ପାଇଁ *ପାରିଜୋତ ସିହ୍ନା* ।

ଭବିଶୀଙ୍କ *ପାଇଁ କୈଳାସ ବାସଦେବ* ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଭଗବତୀ - ଭାରତୀୟ ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ ବିଦେଶୀ ଅଭିଭାବକମାନଙ୍କୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବା କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିୟୋଜିତ ଥିବା ସାମାଜିକ ସଂଗଠନ ଏବଂ ସ୍ୱେଚ୍ଛାସେବୀ ସଂସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଉଥିବା ଅନିୟମିତତା ସମ୍ପର୍କରେ ଅଭିଯୋଗ କରି ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ କାର୍ଯ୍ୟରତ ଜଣେ ଅଧିବକ୍ତା ଲକ୍ଷ୍ମୀକାନ୍ତ ପାଣ୍ଡେଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲେଖାଯାଇଥିବା ଏକ ଚିଠି ଆଧାରରେ ଏହି ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଛି । ଏହି ଚିଠିରେ "ପତ୍ରିକା" ନାମକ ଏକ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ବିଦେଶୀ ପତ୍ରିକାର କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଅଭିଜ୍ଞତାମୂଳକ ତଦନ୍ତ" ଉପରେ ଆଧାରିତ ଏକ ପ୍ରେସ୍ ରିପୋର୍ଟକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲା ଏବଂ ଅଭିଯୋଗ କରିଥିଲା ଯେ କେବଳ କମ୍ ବୟସର ଭାରତୀୟ ପିଲାମାନଙ୍କୁ "ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ଆଳରେ" ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନ ପ୍ରତି ବିପଦ ଥିବା ଦୂର ବିଦେଶକୁ ଦୀର୍ଘ ଭୟଙ୍କର ଯାତ୍ରାର ସମ୍ମୁଖୀନ କରାଯାଉନାହିଁ, ବରଂ ଯେଉଁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସେମାନେ ବଞ୍ଚି ଯାଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁଠାରେ ଏହି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଆଶ୍ରୟସ୍ଥଳ ଏବଂ ଆଶ୍ୱସ୍ତି ଗୃହରେ ରଖାଯାଏ

ନାହିଁ, ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ସେମାନେ ସମୟକ୍ରମେ ଭିକାରୀ କିମ୍ବା ବେଶ୍ୟା ହୋଇଯାଆନ୍ତି କାରଣ ସେମାନଙ୍କ କଥିତ ବିଦେଶୀ ପୋଷ୍ୟ ପିତାମାତାଙ୍କଠାରୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଯତ୍ନ ନପାଇ ସେମାନେ ଭିକାରୀ କିମ୍ବା ବେଶ୍ୟା ହୋଇଯାଆନ୍ତି ।"ତଦନୁସାରେ ଆବେଦନକାରୀ ଭାରତୀୟ ଘରୋଇ ସଂସ୍ଥାମାନଙ୍କୁ "ବିଦେଶରେ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ ପୁନଶ୍ଚ ପଠାଇବା କାର୍ଯ୍ୟକଳାପରୁ ନିବୃତ୍ତ କରିବା" ଏବଂ ବିଦେଶୀ ଅଭିଭାବକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଭାରତୀୟ ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ମାମଲାରେ ଭାରତ ସରକାର, ଭାରତୀୟ ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ପରିଷଦ ଏବଂ ଭାରତୀୟ ସାମାଜିକ କଲ୍ୟାଣ ପରିଷଦକୁ ସେମାନଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱ ନିର୍ବାହ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ । ଏହି ଚିଠିକୁ ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ 1 ସେପ୍ଟେମ୍ବର, 1982 ର ଏକ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଭାରତ ସଂଘ, ଭାରତୀୟ ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ପରିଷଦ ଏବଂ ଭାରତୀୟ ସମାଜ କଲ୍ୟାଣ ପରିଷଦକୁ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନର ଉତ୍ତରରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବାକୁ ଏବଂ ବିଦେଶୀ ପିତାମାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବା ଉଚିତ କି ନାହିଁ ତାହା କରିବାରେ ପାଳନ କରାଯିବା ନିମିତ୍ତ ଉଚିତ ନୀତି ଏବଂ ମାନଦଣ୍ଡ ସ୍ଥିର କରିବାରେ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ସହାୟତା କରିବାକୁ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜାରି କରିଥିଲେ ଏବଂ ଯଦି ଅନୁମତି ମିଳେ, ତେବେ ଶିଶୁର କଲ୍ୟାଣ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କେଉଁ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅନୁସରଣ କରାଯିବ । ଭାରତୀୟ ସମାଜ କଲ୍ୟାଣ ପରିଷଦ ସର୍ବପ୍ରଥମେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ବିଜ୍ଞପ୍ତିର ଉତ୍ତରରେ ନିଜର ଲିଖିତ ଉପସ୍ଥାପନା ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଏବଂ 30 ସେପ୍ଟେମ୍ବର, 1982ରେ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ଏହାର ଲିଖିତ ଉପସ୍ଥାପନାରେ କେବଳ ବିଦେଶୀ ଅଭିଭାବକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଭାରତୀୟ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପୋଷ୍ୟ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ କେବଳ ଯଥେଷ୍ଟ ଉପଯୋଗୀ ପ୍ରସଙ୍ଗ ନଥିଲା ବରଂ ଏହିପରି ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣକୁ ଅନୁମତି ଦେବା ପାଇଁ ନୀତି ଏବଂ ନିୟମ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ଏବଂ ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ସ୍ଥିର କରିବା ପାଇଁ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ବିଚାର ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ପରାମର୍ଶ ଏବଂ ସୁପାରିଶ ମଧ୍ୟ ରହିଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନରେ ଉଠାଯାଉଥିବା ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉପରେ ବିଚାର କରିବୁ, ସେତେବେଳେ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ଏହି ବୃହତ ପ୍ରସଙ୍ଗ କୁ ଆମେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ଏବଂ ଭାରତୀୟ ସମାଜ କଲ୍ୟାଣ ପରିଷଦ ଦ୍ୱାରା ଲିଖିତ ଦାଖଲରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରସ୍ତାବ ଏବଂ ସୁପାରିଶଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଆଲୋଚନା କରିବା ପାଇଁ ସୁଯୋଗ ପାଇବୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ପାଇଁ ଏହା କହିବା ଯଥେଷ୍ଟ ହେବ ଯେ ଭାରତୀୟ ସମାଜ କଲ୍ୟାଣ ପରିଷଦର ଲିଖିତ ଉପସ୍ଥାପନା ଏକ ସୁଚିନ୍ତିତ ଦସ୍ତାବିଜ ଯାହା ସମସ୍ୟାର ବିଭିନ୍ନ ଦିଗକୁ ଏହାର

ବହୁବିଧ ଦିଗ ସହିତ ବ୍ୟାପକ ଭାବରେ ପରିଚାଳନା କରେ । ଯେତେବେଳେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନଟି 12 ଅକ୍ଟୋବର, 1982 ରେ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଶୁଣାଣି ପାଇଁ ପହଞ୍ଚିଲା, ସେତେବେଳେ ଏକମାତ୍ର ଲିଖିତ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଭାରତୀୟ ସମାଜ କଲ୍ୟାଣ ପରିଷଦ, ଭାରତୀୟ ସଂଘ କିମ୍ବା ଭାରତୀୟ ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ପରିଷଦ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଉପରେ କୌଣସି ଉତ୍ତର ଦେଇ ନଥିଲେ । କିନ୍ତୁ "ବାର୍ନେନ୍ ଫ୍ରାମ୍ଫୋର୍ ଅଲ୍ଟ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣକାରୀ" ନାମକ ଏକ ସ୍ୱିଡେନ୍ ସଂଗଠନରୁ ଏକ ଟେଲିଗ୍ରାମ୍ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା ଯେଉଁଥିରେ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ଏହି ସଂଗଠନ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନର ଶୁଣାଣିରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପଯୁକ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ । ଏସ୍. ଓ. ଏସ୍, ଭାରତୀୟ ଶିଶୁ ଗ୍ରାମଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ଓକିଲ ଶ୍ରୀମତୀ ଉର୍ମିଳା କପୁରଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ହାଜର ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ବିଦେଶୀ ପିତାମାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଭାରତୀୟ ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପ୍ରଶ୍ନରେ ସେମାନଙ୍କର ମତାମତ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନର ଶୁଣାଣିରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ପାଇବା ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ । ଯେହେତୁ ଭାରତୀୟ ଶିଶୁ ଗ୍ରାମଗୁଡ଼ିକ ସ୍ୱୀକାରଯୋଗ୍ୟ ଭାବରେ ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସହିତ ଜଡିତ ଏକ ସଂଗଠନ, ନ୍ୟାୟାଳୟ 12 ଅକ୍ଟୋବର, 1982 ତାରିଖର ଏକ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାକୁ ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ସେମାନଙ୍କର ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ । ନ୍ୟାୟାଳୟ ମଧ୍ୟ ସେହି ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରି ବାର୍ନେନ୍ ଫ୍ରାମ୍ଫୋର୍ ଅଲ୍ଟ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣକାରୀଙ୍କୁ ଏକ ଯୋଗାଯୋଗ କରିପାରିବେ ଯେଉଁଥିରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନର ଶୁଣାଣିର ସ୍ଥଗିତ ତାରିଖ ବିଷୟରେ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇପାରିବ ଏବଂ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇପାରିବ ଯେ ଯଦି ସେମାନେ କୌଣସି ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ଶୁଣାଣିର ସ୍ଥଗିତ ତାରିଖ ପୂର୍ବରୁ ଏକ ଶପଥପତ୍ର ଦାଖଲ କରି ଏହା କରିପାରିବେ। ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନର ପରବର୍ତ୍ତୀ ଶୁଣାଣି ପୂର୍ବରୁ "ଭାରତୀୟ ସମାଜ କଲ୍ୟାଣ ପରିଷଦ ଏବଂ ଭାରତୀୟ ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ପରିଷଦ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଭାରତୀୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ କିମ୍ବା ସଂଗଠନ, ଯେଉଁମାନେ ବିଦେଶୀ ପିତାମାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଭାରତୀୟ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ ନିୟୋଜିତ କିମ୍ବା ଜଡିତ" ଏବଂ ନିରୀକ୍ଷଣ କରିଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କର ନାମ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଭାରତୀୟ ସଂଘକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଯଦି ଭାରତୀୟ ସଂଘ ପାଖରେ ଏହି

ସୂଚନା ନାହିଁ, ତେବେ ସେମାନେ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ସୂଚନା ସଂଗ୍ରହ କରିବା ଉଚିତ ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସମ୍ଭବ ହେବ ଏବଂ ଏହାକୁ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଉପଲବ୍ଧ କରାଇବା ଉଚିତ । ନ୍ୟାୟାଳୟ ଭାରତୀୟ ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ପରିଷଦ, ଭାରତୀୟ ସମାଜ କଲ୍ୟାଣ ପରିଷଦ ଏବଂ ଏସ.ଓ.ଏସ. ଶିଶୁ ଗ୍ରାମଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ସମାନ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଜାରି କରିଥିଲେ । ସେହି ଆଦେଶରେ ଭାରତୀୟ ସଂଘ, ଭାରତୀୟ ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ପରିଷଦ, ଭାରତୀୟ ସମାଜ କଲ୍ୟାଣ ପରିଷଦ ଏବଂ ଏସ.ଓ.ଏସ. ଶିଶୁ ଗ୍ରାମଗୁଡ଼ିକୁ "ବିଦେଶୀ ପିତାମାତାଙ୍କ ପାଇଁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ଭାରତୀୟ ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ ଖୋଜିବା କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିୟୋଜିତ ଯେକୌଣସି ବିଦେଶୀ ସଂସ୍ଥାର ନାମ ଏବଂ ବିବରଣୀ ସମ୍ପର୍କରେ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ସୂଚନା ଯୋଗାଇବାକୁ" ଆହୁରି ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାରେ ସକ୍ଷମ କରିବା ପାଇଁ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ 9 ନଭେମ୍ବର, 1982 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାମୟିକ ସ୍ଥଗିତ ରଖାଯାଇଥିଲା ।

ଏଥିରୁ ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ଏହା ପରେ ଭାରତୀୟ ସମାଜ କଲ୍ୟାଣ ପରିଷଦ ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ଅନୁପାଳନ କରି ଶିଶୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ ବିଲ୍, 1972 ଏବଂ ଶିଶୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ ବିଲ୍, 1980ର ନକଲ ଦାଖଲ କରିଥିଲା । ଶିଶୁ ଗ୍ରହଣ ବିଲ୍, 1972 ର ଗ୍ରହଣ 1972 ରେ ରାଜ୍ୟସଭାରେ କୌଣସି ସମୟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ସମେତ ସମସ୍ତ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣର ଏକ ସମାନ ଆଇନ ପ୍ରଦାନ କରିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରୁ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ବିରୋଧ ହେତୁ ସମ୍ଭବତଃ ଏହାକୁ ହ୍ରାସ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ବୁଝିବା ଟିକେ କଷ୍ଟସାଧ୍ୟ ଯେ ମୁସଲମାନମାନେ ଏହି ବିଲ୍‌କୁ କାହିଁକି ବିରୋଧ କରିବା ଉଚିତ ଥିଲା, ଯାହା କେବଳ ଜଣେ ମୁସଲମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ହେଲେ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ କ୍ଷମତାପ୍ରଦାନ କରିଥିଲା; ଏଥିରେ କୌଣସି ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ପ୍ରଭାବ ନଥିଲା ଯାହା ଜଣେ ମୁସଲମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଧାର୍ମିକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ବିରୁଦ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରିଥିଲା, ଏହା କେବଳ ଏକ ସମର୍ଥକ ବିଧାନ ଥିଲା ଏବଂ ଯଦି ଜଣେ ମୁସଲମାନ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି ଯେ ଏହା ତାଙ୍କ ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ବିରୋଧୀ, ତେବେ ସେ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ ନକରିବା ପାଇଁ ମୁକ୍ତ ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ମୁସଲମାନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ଦୃଢ଼ ଭାବନାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଧାର୍ମିକ ସମ୍ବେଦନଶୀଳତାକୁ ଆଘାତ ନ ଦେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ, ଆଠ ବର୍ଷ ପରେ 16 ଡିସେମ୍ବର, 1980ରେ ଲୋକସଭାରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ଶିଶୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ବିଲ୍, 1980 ରେ ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଥିଲା ଯେ ଏହା ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ । ଏହାର ପରିସରରେ ଏହି ପରିବର୍ତ୍ତନ ବ୍ୟତୀତ, ଶିଶୁ

ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ ବିଲ୍, 1980 ଯଥେଷ୍ଟ ମାତ୍ରାରେ ଶିଶୁ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ବିଲ୍, 1972 ସହିତ ସମାନ ଥିଲା । ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟବଶତଃ ଶିଶୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ ବିଲ୍ 1980 ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଇନରେ ପରିଣତ ହୋଇନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଏହି ବିଲ୍‌ର କିଛି ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଉପଯୋଗୀ ହେବ, ଯେହେତୁ ଏହା ସୂଚିତ କରେ ଯେ ବିଦେଶୀ ପିତାମାତାଙ୍କୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଶିଶୁଙ୍କ କଲ୍ୟାଣକୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖିବା ପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର କେଉଁ ନୀତି ଏବଂ ମାନଦଣ୍ଡ ପାଳନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ବିବେଚନା କରନ୍ତି ଏବଂ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ୟ ହାସଲ କରିବା ପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର କେଉଁ ପ୍ରକ୍ରିୟାଗତ ସୁରକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ବୋଲି ଭାବୁଥିଲେ । ଶିଶୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ ବିଲ୍ ,1980 ର ଧାରା 23 ଏବଂ 24 ରେ ବିଦେଶରେ ରହୁଥିବା ପିତାମାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଭାରତୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ସମସ୍ୟା ସହିତ ଜଡିତ ଥିଲା ଏବଂ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଦୃଷ୍ଟିରୁ, ସେମାନେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ :

" 23 (1) ଧାରା 24 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆଦେଶର ପ୍ରାଧିକରଣ ବ୍ୟତୀତ, କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଭାରତର ନାଗରିକ ଶିଶୁକୁ ଭାରତ ବାହାରର କୌଣସି ସ୍ଥାନକୁ ନେଇଯିବା କିମ୍ବା ପଠାଇବା ବିଧି ସମ୍ମତ ହେବ ନାହିଁ ଯାହା ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଶିଶୁଟିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବେ ।

(2) ଯେକୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ଉପ-ଧାରା (1)ର ଉଲ୍ଲଂଘନ କରି କୌଣସି ଶିଶୁକୁ ଭାରତ ବାହାରର ଯେକୌଣସି ସ୍ଥାନକୁ ନେଇଯାଆନ୍ତି କିମ୍ବା ପଠାନ୍ତି କିମ୍ବା ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଶିଶୁର ଯତ୍ନ ଏବଂ ହେପାଜତ ହସ୍ତାନ୍ତର ପାଇଁ କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା କରନ୍ତି କିମ୍ବା ଏଥିରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ଛଅ ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜେଲଦଣ୍ଡ କିମ୍ବା ଜୋରିମାନା କିମ୍ବା ଉଭୟ ଦଣ୍ଡିତ କରାଯିବ।

(24) (1) ଯଦି ଭାରତରେ ବାସ କରୁନଥିବା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଆବେଦନ ଉପରେ, ଜିଲ୍ଲା ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଯେଉଁ ଦେଶରେ ବାସ କରନ୍ତି ସେହି ଦେଶର ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ କିମ୍ବା ସେହି ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତୁରନ୍ତ କିମ୍ବା ଏକ ବ୍ୟବଧାନ ପରେ ଶିଶୁକୁ ଭାରତରୁ ବାହାର କରିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି, ତେବେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏକ ଆଦେଶ (ଏହି ଧାରାରେ ଏକ ଅସ୍ଥାୟୀ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ ଆଦେଶ ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ) ଦେଇ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଉପରୋକ୍ତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ଶିଶୁକୁ ଅପସାରଣ କରିବାକୁ ଅଧିକାର ଦେଇପାରିବେ ଏବଂ

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଉପରୋକ୍ତ ଭାବରେ ତାଙ୍କ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶିଶୁର ଯତ୍ନ ଏବଂ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନ ପ୍ରଦାନ କରିପାରିବେ :

ଉଲ୍ଲେଖଥାଉକି, କୌଣସି ଆବେଦନ ଗ୍ରହଣୀୟ ହେବ ନାହିଁ, ଯଦି ଏହା କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ସହିତ ନ ଥାଏ, ଯାହାର ଫଳ ସ୍ୱରୂପ -

(i) ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମତରେ, ଶିଶୁଟିକୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଜଣେ ଉପଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି;

(ii) ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସ୍ଥାୟୀ ବାସିନ୍ଦା ଥିବା ଦେଶର ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଶିଶୁର କଲ୍ୟାଣ ଏବଂ ସ୍ୱାର୍ଥ ସୁରକ୍ଷିତ ରହିବ।

(iii) ଯଦି କୌଣସି କାରଣରୁ ଆବଶ୍ୟକ ହେଲେ ଶିଶୁକୁ ଭାରତକୁ ଫେରାଇ ଆଣିବା ଆବଶ୍ୟକ ପଡେ, ତେବେ ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନ୍ତର୍ଗତ ପ୍ରଣୀତ ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକାରୀ ଜମା କିମ୍ବା ବନ୍ଧପତ୍ର କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଉପଯୁକ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଛନ୍ତି ।

(2) ଏହି ଅଧିନିୟମର ଏକ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ ଆଦେଶ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏହି ଧାରା ଅଧୀନରେ କରାଯାଇଥିବା ଏକ ଅସ୍ଥାୟୀ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ ଆଦେଶ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯଥାସମ୍ଭବ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହେବ ।

ଖଣ୍ଡ 24 ର ଉପ-ଖଣ୍ଡ(3) କାରଣରୁ ଶିଶୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ ବିଲ୍, 1980 ର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଧାରାଗୁଡ଼ିକୁ ଏକ ଅସ୍ଥାୟୀ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ ଆଦେଶ ସମ୍ପର୍କରେ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିଲା । ଯଦି ଏହି ବିଲ୍ ଆଇନରେ ପରିଣତ ହୁଏ, ତେବେ ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଭାବ ଏହା ହେବ ଯେ ଧାରା 17କୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି କୌଣସି ସଂସ୍ଥା କିମ୍ବା ସଂଗଠନ ବିଦେଶୀ ପିତାମାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ଭାରତୀୟ ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିପାରିବେ ନାହିଁ, ଯଦି ଏପରି ସଂସ୍ଥା କିମ୍ବା ସଂଗଠନ ଏକ ସମାଜ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା ଭାବରେ ଅନୁମତିପତ୍ର ପ୍ରାପ୍ତ ନୁହେଁ ଏବଂ ଧାରା 21 ଅନୁଯାୟୀ, କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ କୌଣସି ଶିଶୁର ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କିମ୍ବା ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏପରି ଶିଶୁର ଯତ୍ନ ଏବଂ ଲାଳନପାଳନକୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କିମ୍ବା ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏପରି କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ସମ୍ମତି ପାଇଁ କିମ୍ବା ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଅନୁଦାନ ପାଇଁ କୌଣସି ଦେୟ କିମ୍ବା ପୁରସ୍କାର ଦେବା ବେଆଇନ ହେବ।

ଆହୁରି ମଧ୍ୟ, ଖଣ୍ଡ 8କୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଜଣେ ଭାରତୀୟ ଶିଶୁଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଏପରି ଶିଶୁର ପିତାମାତା କିମ୍ବା ଅଭିଭାବକଙ୍କ ସମ୍ମତି ବିନା, ଏବଂ ଯଦି ଏପରି ଶିଶୁ କୌଣସି ଅନୁଷ୍ଠାନର ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନରେ ଥାଏ, ତେବେ ଏହାର ପରିଚାଳନା ଦାୟିତ୍ୱରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁଷ୍ଠାନ ତରଫରୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ସମ୍ମତି ବିନା, କୌଣସି ଅସ୍ଥାୟୀ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଜିଲ୍ଲା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏପରି ସମ୍ମତିରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇପାରିବେ ଯଦି ସେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି ଯେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସମ୍ମତିରୁ ବଞ୍ଚିତ ହେବାକୁ ପଡିବ ସେ ଶିଶୁକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଛନ୍ତି, ଅବହେଳା କରିଛନ୍ତି କିମ୍ବା କ୍ରମାଗତ ଭାବରେ ଦୁର୍ବ୍ୟବହାର କରିଛନ୍ତି କିମ୍ବା ପିତାମାତା କିମ୍ବା ଅଭିଭାବକ ଭାବରେ ତାଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱ ନିର୍ବାହ କରିବାରେ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ କାରଣ ବିନା କ୍ରମାଗତ ଭାବରେ ବିଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି କିମ୍ବା ତାଙ୍କୁ ଖୋଜାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ସେ ସମ୍ମତି ଦେବାରେ ଅସମର୍ଥ ଅଟନ୍ତି କିମ୍ବା ଅଯୌକ୍ତିକ ଭାବରେ ସମ୍ମତିରୁ ବଞ୍ଚିତ ହେଉଛନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ବିଦେଶରେ ରହୁଥିବା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଆବେଦନ ଉପରେ ଜିଲ୍ଲା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଏକ ଅସ୍ଥାୟୀ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଏ, ସେତେବେଳେ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ସେହି ଶିଶୁର ଯତ୍ନ ଏବଂ ଲାଳନପାଳନ ଅଧିକାର ହାସଲ କରିବା ଏବଂ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ କିମ୍ବା ନିଜ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏହି ଶିଶୁକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରିବାର ଅଧିକାର ପାଇଥାନ୍ତି । ବିଦେଶୀ ଅଭିଭାବକଙ୍କୁ ଭାରତୀୟ ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦେବା ସମୟରେ ଯେଉଁ ନିୟମାବଳୀ ପାଳନ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ତାହା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ସମୟରେ ଶିଶୁ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ବିଲ୍, 1980ର ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖିବାକୁ ହେବ । ଶିଶୁ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ବିଲ୍, 1972 ଏବଂ ଶିଶୁ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ବିଲ୍, 1980ର ନକଲ ଦାଖଲ କରିବା ବ୍ୟତୀତ ଭାରତୀୟ ସମାଜ କଲ୍ୟାଣ ପରିଷଦ ଦୁଇଟି ତାଲିକା ମଧ୍ୟ ଦାଖଲ କରିଥିଲା, ଗୋଟିଏ ତାଲିକାରେ ବିଦେଶୀ ପିତାମାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଦେଶୀ ଶିଶୁ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ଅନ୍ୟ ଦେଶରୁ ଶିଶୁ ସଂଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ନିୟୋଜିତ ବିଦେଶରେ ରାଷ୍ଟ୍ରର ମାନ୍ୟତାପ୍ରାପ୍ତ ସଂସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ନାମ ଏବଂ ବିବରଣୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ତାଲିକାରେ ବିଦେଶୀ ପିତାମାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଦେଶୀ ଶିଶୁ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ଭାରତୀୟ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିବା ଏବଂ ରଖିବା କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିୟୋଜିତ ଭାରତରେ ଥିବା ସଂସ୍ଥା ଏବଂ ସଂଗଠନର ନାମ ଏବଂ ବିବରଣୀ ରହିଥିଲା ।

ଏହା ପରେ 1982 ମସିହା ନଭେମ୍ବର 9 ତାରିଖରେ ଏହି ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନର ଶୁଣାଣି ହୋଇଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନର ଶୁଣାଣିରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ସଂସ୍ଥା

ଏବଂ ସଂଗଠନ ପକ୍ଷରୁ ଅନେକ ଆବେଦନ କରାଯାଇଥିଲା । ଯେହେତୁ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନରେ ଉପୁଜିଥିବା ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକ ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ମହତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବାରୁ, ନ୍ୟାୟାଳୟ ବିଚାର କଲେ ଯେ ଯେକୌଣସି ବୈଧ ଉତ୍ସରୁ ସହାୟତା ପାଇବା ବାଞ୍ଛନୀୟ ହେବ ଏବଂ ତଦନୁସାରେ, ନଭେମ୍ବର 9,1982ର ଏକ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା, ନ୍ୟାୟାଳୟ ବିଦେଶୀ ପିତାମାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଭାରତୀୟ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପ୍ରଶ୍ନ ସମ୍ପର୍କରେ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ସାମଗ୍ରୀ ରଖି ସତ୍ୟପାଠ କିମ୍ବା ବିବୃତ୍ତି ଦାଖଲ କରିବାକୁ ଆଠଟି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ କିମ୍ବା ସଂଗଠନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଏପରି ସତ୍ୟପାଠ କିମ୍ବା ବିବୃତ୍ତି 27 ନଭେମ୍ବର, 1982 ରେ କିମ୍ବା ତା ପୂର୍ବରୁ ଦାଖଲ କରାଯିବା ଉଚିତ । ନ୍ୟାୟାଳୟ ମଧ୍ୟ ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ରାଜ୍ୟକୁ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନର ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜାରି କରି ସେହି ତାରିଖରେ କିମ୍ବା ତା 'ପୂର୍ବରୁ ଏହାର ସତ୍ୟପାଠ କିମ୍ବା ଶପଥପତ୍ର ଆବେଦନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ନ୍ୟାୟାଳୟ ତିସ୍ ହଜାରୀ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଅଧୀକ୍ଷକଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନର ପରବର୍ତ୍ତୀ ଶୁଣାଣିରେ ଅଭିଭାବକ ଏବଂ ୱାର୍ଡ ଅଧିନିୟମ 1890 ଅନୁଯାୟୀ 1982 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର 1 ପୂର୍ବରୁ ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷର ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ ବିଦେଶୀ ପିତାମାତାଙ୍କୁ ଭାରତୀୟ ପିଲାମାନଙ୍କର ଯତ୍ନ ଏବଂ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନ ନ୍ୟସ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଆଦେଶ ସମ୍ପର୍କରେ ତ୍ରୈମାସିକ ବିବୃତି ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ଯେହେତୁ ଭାରତ ସଂଘ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ସମ୍ପର୍କରେ କ'ଣ ମନୋଭାବ ଗ୍ରହଣ କରିଛି ତାହା ଉଲ୍ଲେଖ କରି ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କର ସତ୍ୟପାଠ କିମ୍ବା ବିବୃତ୍ତି ଦାଖଲ କରିନାହିଁ, ତେଣୁ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଭାରତ ସଂଘକୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପରି ସମାନ ଅନ୍ତରାଳ ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କର ସତ୍ୟପାଠ କିମ୍ବା ବିବୃତ୍ତି ଦାଖଲ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ତା'ପରେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନର ଶୁଣାଣିକୁ 1 ଡିସେମ୍ବର 1982କୁ ସ୍ଥଗିତ ରଖିଲେ, ଯାହାଫଳରେ ସେହି ସମୟ ସୁଦ୍ଧା ବିବୃତିକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କରାଯାଇପାରିବ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ, ଭାରତୀୟ ସମାଜ କଲ୍ୟାଣ ପରିଷଦ, ଏନଫାଣ୍ଟସ୍ ଡୁ ମୋଣ୍ଡେ, ମିଶନାରିଜ୍ ଅଫ୍ ଚାରିଟି, ଏନଫାଣ୍ଟସ୍ ଡି ଲସ୍ ଏସ୍ପୋଇର୍, ଭାରତୀୟ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ କୁଆଁୟିନ୍ ଅନୁକମ୍ପା ଅନୁଷ୍ଠାନ, ଟେରେ ଡେସ୍ ହୋମ୍ସ (ଇଣ୍ଡିଆ) ସୋସାଇଟି, ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ରାଜ୍ୟ ମହିଳା ପରିଷଦ, ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ଆଇନଗତ ସହାୟତା ସେବା, ଏସଓଏସ୍ ଭାରତର ଶିଶୁ ଗ୍ରାମ, ଭାବିଶ୍ୟା ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂଘ ଏବଂ ଭାରତ ସଂଘ ତରଫରୁ ବିଭିନ୍ନ ସତ୍ୟପାଠ ଏବଂ ବୟାନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ସତ୍ୟପାଠ ଏବଂ ବିବୃତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ବିଦେଶୀ ପିତାମାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଭାରତୀୟ ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ ପୋଷ୍ୟ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବାର

ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ଅନେକ ପ୍ରସଙ୍ଗ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଳୟର ବିଚାର ପାଇଁ ମୂଲ୍ୟବାନ ପରାମର୍ଶ ଏବଂ ସୁପାରିଶ କରିଥିଲେ । ଏହି ସତ୍ୟପାଠ ଏବଂ ବିବୃତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ବିସ୍ତୃତ ମୌଖିକ ଯୁକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ପରିପୂରକ କରାଯାଇଥିଲା ଯାହା କେବଳ ଆଇନଗତ ନୁହେଁ ବରଂ ସାମାଜିକ ବିଚାରକୁ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରି ପ୍ରଶ୍ନର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିଗକୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିଥିଲା । ଏହି ଅନୁସନ୍ଧାନରେ ବିଭିନ୍ନ ଅଂଶଗ୍ରହଣକାରୀ ଏବଂ ବିଦେଶୀ ପିତାମାତାଙ୍କୁ ଭାରତୀୟ ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ ପୋଷ୍ୟ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ ଦେବାରେ ପାଳନ କରାଯିବା ଉଚିତ ନୀତି ଏବଂ ମାନଦଣ୍ଡ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାରେ ଆମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ସକ୍ଷମ ସହାୟତା ପାଇଁ ଆମେ ପ୍ରକୃତରେ କୃତଜ୍ଞ ଏବଂ ଏହିପରି ଆନ୍ତଃଦେଶୀୟ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ ପିଲାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୁର୍ବ୍ୟବହାର କିମ୍ବା ଶୋଷଣର କାରଣ ନ ହେବା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ସୁସ୍ଥ, ସୁନ୍ଦର ପାରିବାରିକ ଜୀବନ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ ଅନୁସରଣ କରାଯିବା ଉଚିତ ।

ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଏକ ସଭ୍ୟ ସମାଜରେ ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣର ଗୁରୁତ୍ୱ ଉପରେ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱ ଆରୋପ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, କାରଣ ସମଗ୍ର ସମ୍ପ୍ରଦାୟର କଲ୍ୟାଣ, ଏହାର ଅଭିବୃଦ୍ଧି ଏବଂ ବିକାଶ, ଏହାର ପିଲାମାନଙ୍କ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଏବଂ କଲ୍ୟାଣ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ । ପିଲାମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ଏକ "ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଜାତୀୟ ସମ୍ପତ୍ତି" ଏବଂ ଦେଶର ଭବିଷ୍ୟତ କଲ୍ୟାଣ ଏହାର ପିଲାମାନେ କିପରି ବୃଦ୍ଧି ପାଆନ୍ତି ଏବଂ ବିକଶିତ ହୁଅନ୍ତି ତାହା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ । ମହାନ କବି ମିଲଟନ ଏହାକୁ ପ୍ରଶଂସନୀୟ ଢଙ୍ଗରେ କହିଥିଲେ: "ଯେପରି ସକାଳ ଦିନକୁ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରେ ସେହିପରି ଶିଶୁ ମଣିଷକୁ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରେ" ଏବଂ ସମାଜ କଲ୍ୟାଣ ଉପରେ ଅଧ୍ୟୟନ ଦଳ ମଧ୍ୟ ସମାନ ପ୍ରଭାବ ପକାଇ କହିଥିଲେ ଯେତେବେଳେ ଏହା ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ କରିଥିଲା ଯେ "ରାଷ୍ଟ୍ରର ଶାରୀରିକ ଏବଂ ମାନସିକ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ମୁଖ୍ୟତଃ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଏହାକୁ କିପରି ଗଠନ କରାଯାଏ ତାହା ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଏ" । ଶିଶୁ ହେଉଛି ଏକ ଆତ୍ମା ଯାହାର ଏକ ସତ୍ତା, ଏକ ସ୍ୱଭାବ ଏବଂ ନିଜର କ୍ଷମତା ଅଛି, ଯାହାକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଖୋଜିବାରେ, ସେମାନଙ୍କର ପରିପକ୍ୱତାରେ, ଶାରୀରିକ ଏବଂ ଜୀବନୀ ଶକ୍ତିର ପୂର୍ଣ୍ଣତାରେ ଏବଂ ଏହାର ଭାବପ୍ରବଣ, ବୌଦ୍ଧିକ ଏବଂ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସତ୍ତାର ସର୍ବୋତ୍ତମ ପ୍ରଶସ୍ତତା, ଗଭୀରତା ଏବଂ ଉଚ୍ଚତାରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ; ଅନ୍ୟଥା ରାଷ୍ଟ୍ରର ସୁସ୍ଥ ବିକାଶ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର କୋମଳ ବୟସ ଏବଂ ଶରୀର ମାନସିକ ଅପରିପକ୍ୱତା ଏବଂ ନିଜର ଯତ୍ନ ନେବାର ଅକ୍ଷମତା ହେତୁ

ବିଶେଷ ସୁରକ୍ଷା ଆବଶ୍ୟକ । ସେଥିପାଇଁ ବିଶ୍ୱର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭାଗରେ ଏହି ଉପଲବ୍ଧି ବୃଦ୍ଧି ପାଉଛି ଯେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ ଏବଂ ସ୍ନେହର ବାତାବରଣରେ ଏବଂ ପିତାମାତାଙ୍କ ସ୍ନେହପୂର୍ଣ୍ଣ ଯତ୍ନ ଏବଂ ଧ୍ୟାନରେ ପାଳନ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବପ୍ରବଣ, ବୌଦ୍ଧିକ ଏବଂ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସ୍ଥିରତା ଏବଂ ପରିପକ୍ୱତା ହାସଲ କରିପାରିବେ ଏବଂ ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସ ଏବଂ ଆତ୍ମସମ୍ମାନ ଏବଂ ଜୀବନ ପ୍ରତି ଏକ ସନ୍ତୁଳିତ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ହାସଲ କରିପାରିବେ ଏବଂ ରାଷ୍ଟ୍ର ନିର୍ମାଣ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଭୂମିକା ନିର୍ବାହ କରିବାକୁ ପଡିବ ତାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଶଂସା ଏବଂ ଅନୁଭବ କରିପାରିବେ, ଯାହା ବିନା ରାଷ୍ଟ୍ର ବିକାଶ କରିପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ପ୍ରକୃତ ସମୃଦ୍ଧି ହାସଲ କରିପାରିବ ନାହିଁ କାରଣ ସମାଜର ଏକ ବୃହତ ଅଂଶ ବିକାଶ ପ୍ରକ୍ରିୟାରୁ ବଞ୍ଚିତ ହୋଇଯିବ । ଭାରତରେ ଏହି ଚେତନା ସମ୍ବିଧାନରେ ପ୍ରଣୀତ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ପ୍ରତିଫଳିତ ହୋଇଛି । ଅନୁଚ୍ଛେଦ 15 ର ଖଣ୍ଡ (3) ରାଜ୍ୟକୁ ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପ୍ରାବଧାନ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ କରିଥାଏ ଏବଂ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 24 ରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ଚଉଦ ବର୍ଷରୁ କମ୍ ବୟସର କୌଣସି ପିଲାଙ୍କୁ କୌଣସି କାରଖାନା କିମ୍ବା ଖଣିରେ କାମ କରିବାକୁ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବିପଜ୍ଜନକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିୟୋଜିତ କରାଯିବ ନାହିଁ । ଅନୁଚ୍ଛେଦ 39 ର ଖଣ୍ଡ (e) ଏବଂ (f) ରେ ଦର୍ଶାଏ ଯେ, ରାଜ୍ୟ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ସହିତ କମ୍ ବୟସର ଶିଶୁମାନଙ୍କର ଯେପରି ଅପବ୍ୟବହାର ନହୁଏ, ନାଗରିକମାନେ ଯେପରି ଆର୍ଥିକ ଆବଶ୍ୟକତା ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କ ବୟସ ଏବଂ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଅନୁପଯୁକ୍ତ ବୃତ୍ତିରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ନହୁଅନ୍ତି, ଏବଂ ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ ଉପାୟରେ ଏବଂ ସ୍ୱାଧୀନତା ଏବଂ ମର୍ଯ୍ୟାଦାର ସ୍ଥିତିରେ ବିକାଶ ପାଇଁ ସୁବିଧା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଏ ଏବଂ ଶୈଶବ ଏବଂ ଯୁବାବସ୍ଥାକୁ ଶୋଷଣ ଏବଂ ନୈତିକ ତଥା ଭୌତିକ ପରିତ୍ୟକ୍ତରୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖିବା ଦିଗରେ ନିଜର ନୀତିକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବ । ଏହି ସାମ୍ବିଧାନିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ଦେଶର ଶିଶୁମାନଙ୍କ ସ୍ୱାର୍ଥ ଏବଂ କଲ୍ୟାଣରେ ସୁରକ୍ଷା ଏବଂ ରକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ସମ୍ବିଧାନ ପ୍ରଣୟନକାରୀଙ୍କ ମହାନ ଉଦବେଗକୁ ପ୍ରତିଫଳିତ କରେ । ଭାରତ ସରକାର ମଧ୍ୟ ଏହି ସାମ୍ବିଧାନିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ଅନୁସରଣ କରି ଶିଶୁମାନଙ୍କ କଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ ଏକ ଜାତୀୟ ନୀତି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ନୀତି ଏକ ଲକ୍ଷ୍ୟଭିତ୍ତିକ ପ୍ରସ୍ତାବନା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପରିଚୟ ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥାଏ :

> "ଦେଶର ପିଲାମାନେ ଏକ ସର୍ବୋତ୍ତମ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ପଦ । ସେମାନଙ୍କର ପୁଷ୍ଟିସାଧନ ଏବଂ ଉତ୍କଣ୍ଠା ଆମର ଦାୟିତ୍ୱ । ମାନବ ସମ୍ବଳ ବିକାଶ ପାଇଁ ଆମର ଜାତୀୟ ଯୋଜନାରେ ଶିଶୁ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଏକ ପ୍ରମୁଖ ଭୂମିକା ପାଇବା ଉଚିତ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆମର

ପିଲାମାନେ ବଡ଼ ହୋଇ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ନାଗରିକ, ଶାରୀରିକ ଭାବରେ ସୁସ୍ଥ, ମାନସିକ ଭାବରେ ସଚେତନ ଏବଂ ନୈତିକ ଭାବରେ ସୁସ୍ଥ ହୋଇପାରିବେ, ସମାଜ ଦ୍ୱାରା ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଦକ୍ଷତା ଏବଂ ପ୍ରେରଣା ସହିତ ସମୃଦ୍ଧ ହେବେ। ବିକାଶର ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ସମସ୍ତ ଶିଶୁଙ୍କ ବିକାଶ ପାଇଁ ସମାନ ସୁଯୋଗ ଆମର ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେବା ଉଚିତ, କାରଣ ଏହା ଅସମାନତା ହ୍ରାସ କରିବା ଏବଂ ସାମାଜିକ ନ୍ୟାୟ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ ଆମର ବୃହତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ପୂରଣ କରିବ ।"

ଜାତୀୟ ନୀତିରେ ଭାରତ ସରକାର ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ପଦକ୍ଷେପଗୁଡ଼ିକ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯାହା ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହାସଲ ପାଇଁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଏବଂ ଏଥିରେ ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ ଅବହେଳା, ନିଷ୍ଠୁରତା ଏବଂ ଶୋଷଣରୁ ସୁରକ୍ଷା କରିବା ଏବଂ ପାରିବାରିକ ସମ୍ପର୍କକୁ ସୁଦୃଢ଼ କରିବା ପାଇଁ ପରିକଳ୍ପିତ ପଦକ୍ଷେପଗୁଡ଼ିକ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ "ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସାଧାରଣ ପାରିବାରିକ ପଡ଼ୋଶୀ ଏବଂ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପରିବେଶ ମଧ୍ୟରେ ଶିଶୁମାନଙ୍କ ବିକାଶର ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ଭାବନା ସାକାର ହୋଇପାରିବ ।"ଜାତୀୟ ନୀତି ମଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଗଠନରେ ପ୍ରାଥମିକତା ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ ଏବଂ ଏହା ଅନାଥ ଏବଂ ନିଃସହାୟ ପିଲାମାନଙ୍କର ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ, ଶିକ୍ଷା ଏବଂ ତାଲିମକୁ ଯଥେଷ୍ଟ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଥମିକତା ଦେଇଥାଏ । ଜାତୀୟ ନୀତିରେ ଏକ ଜାତୀୟ ଶିଶୁ ବୋର୍ଡ ଗଠନ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ, ଭାରତ ସରକାର ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଅଧ୍ୟକ୍ଷତା କରି ଜାତୀୟ ଶିଶୁ ବୋର୍ଡ ଗଠନ କରିଛନ୍ତି । ପିଲାମାନଙ୍କ ଆବଶ୍ୟକତା ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରୟାସ କରୁଥିବା ବହୁବିଧ ସେବାର ଯୋଜନା ଏବଂ ସମୀକ୍ଷା ଏବଂ ଉପଯୁକ୍ତ ସମନ୍ୱୟ ପାଇଁ ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ତରରେ ସମସ୍ତ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକୀୟ ସେବାର ନିରନ୍ତର ଯୋଜନା, ସମୀକ୍ଷା ଏବଂ ସମନ୍ୱୟ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ଜାତୀୟ ଶିଶୁ ବୋର୍ଡର କାର୍ଯ୍ୟ । ଜାତୀୟ ନୀତି ଶିଶୁମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶିକ୍ଷା, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ମନୋରଞ୍ଜନ ଏବଂ ସାମାଜିକ କଲ୍ୟାଣ ସେବା କ୍ଷେତ୍ରରେ ସ୍ୱେଚ୍ଛାସେବୀ ସଂଗଠନଗୁଡ଼ିକର ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମିକା ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ୱାରୋପ କରେ ଏବଂ ଘୋଷଣା କରେ ଯେ ଏପରି ସ୍ୱେଚ୍ଛାସେବୀ ସଂଗଠନଗୁଡ଼ିକୁ ଉତ୍ସାହିତ ଏବଂ ସୁଦୃଢ଼ କରିବାକୁ ରାଜ୍ୟ ପକ୍ଷରୁ ପ୍ରୟାସ କରାଯିବ ।

ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ସ୍ତରରେ ଶିଶୁମାନଙ୍କ କଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ ସମାନ ଭାବରେ ଗଭୀର ଚିନ୍ତା ବ୍ୟକ୍ତ କରାଯାଇଛି, ଯାହାର ପରିଣତି ସଂଯୁକ୍ତ ଜାତିସଂଘର ସାଧାରଣ ସଭା ଦ୍ୱାରା 20 ନଭେମ୍ବର, 1959 ରେ ଗୃହୀତ ଶିଶୁ ଅଧିକାର ଘୋଷଣାପତ୍ରରେ ଘଟିଛି । ଏହାର ପ୍ରସ୍ତାବନାରେ ଘୋଷଣାପତ୍ର ସୂଚିତ

କରେ ଯେ "ଶିଶୁ, ତାର ଶାରୀରିକ ଏବଂ ମାନସିକ ଅପରିପକ୍ୱତା ହେତୁ, ଜନ୍ମ ପୂର୍ବରୁ ଏବଂ ପରେ ଉପଯୁକ୍ତ ଆଇନଗତ ସୁରକ୍ଷା ସମେତ ବିଶେଷ ସୁରକ୍ଷା ଏବଂ ଯତ୍ନର ଆବଶ୍ୟକତା କରେ", ଏବଂ "ମାନବଜାତି ଶିଶୁକୁ ସର୍ବୋତ୍ତମ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଋଣୀ" ଏବଂ ଅନେକ ନୀତି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ଆଗେଇ ଆସିଛି ଯାହାର ନିମ୍ନଲିଖିତଗୁଡ଼ିକ ଆମର ବର୍ତ୍ତମାନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ପ୍ରସଙ୍ଗ :

"ନିୟମ 2 :ଶିଶୁଟି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସୁରକ୍ଷା ଉପଭୋଗ କରିବ ଏବଂ ଆଇନ ଦ୍ୱାରା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉପାୟରେ ତାଙ୍କୁ ସୁଯୋଗ ଏବଂ ସୁବିଧା ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ, ଯାହା ତାଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ ଏବଂ ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବରେ ଏବଂ ସ୍ୱାଧୀନତା ଏବଂ ମର୍ଯ୍ୟାଦାର ପରିସ୍ଥିତିରେ ଶାରୀରିକ ଭାବରେ ନୈତିକ, ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଏବଂ ସାମାଜିକ ଭାବରେ ବିକାଶ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ କରିବ । ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆଇନ ପ୍ରଣୟନ କରିବାରେ ଶିଶୁର ସର୍ବୋତ୍ତମ ସ୍ୱାର୍ଥ ସର୍ବୋପରି ବିଚାର କରାଯିବ ।"

ନିୟମ 3 :ଶିଶୁଟି ତା'ର ଜନ୍ମରୁ ଏକ ନାମ ଏବଂ ଜାତୀୟତା ପାଇବାର ହକଦାର ହେବ ।

ନିୟମ 6 :ଶିଶୁଟିର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ସୁସଙ୍ଗତ ବିକାଶ ପାଇଁ, ପ୍ରେମ ଏବଂ ବୁଝାମଣା ଆବଶ୍ୟକ କରେ । ସେ ଯେଉଁଠାରେ ସମ୍ଭବ, ତାଙ୍କ ପିତାମାତାଙ୍କ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନରେ ଏବଂ ଦାୟିତ୍ୱରେ ବଢ଼ିବେ, ଏବଂ ଯେକୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ ସ୍ନେହର ଏବଂ ନୈତିକ ଏବଂ ଭୌତିକ ସୁରକ୍ଷାର ବାତାବରଣରେ; ଏକ କମ୍ ବୟସର ଶିଶୁ, କିଛି ଅସାଧାରଣ ପରିସ୍ଥିତି ବ୍ୟତୀତ, ତାଙ୍କ ମାତାଙ୍କଠାରୁ ଅଲଗା ହେବେ ନାହିଁ । ପରିବାର ନଥିବା ଏବଂ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ସହାୟତା ନଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କର ବିଶେଷ ଯତ୍ନ ନେବା ସମାଜ ଏବଂ ସରକାରୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେବ । ବଡ଼ ପରିବାରର ପିଲାମାନଙ୍କର ପ୍ରତିପାଳନ ପାଇଁ ରାଷ୍ଟ୍ରର ଦେୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସହାୟତା ବାଞ୍ଛନୀୟ ।

ନିୟମ 9 : ଶିଶୁକୁ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ଅବହେଳା, ନିର୍ଯାତନା ଓ ଶୋଷଣରୁ ସୁରକ୍ଷା ଦିଆଯିବା ଉଚିତ । ସେ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଅବୈଧ କାରବାରର ବିଷୟ ହେବେ ନାହିଁ ।

ନିୟମ 10 : ଜାତିଗତ, ଧାର୍ମିକ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଯେକୌଣସି ପ୍ରକାରର ଭେଦଭାବକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରିପାରୁଥିବା ଅଭ୍ୟାସରୁ ଶିଶୁକୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖାଯିବ । ତାକୁ ବୁଝାମଣା,

> ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସହନଶୀଳତା, ଶାନ୍ତି ଏବଂ ସାର୍ବଜନୀନ ଭାଇଚାରା ଏବଂ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଚେତନା ସହିତ ପ୍ରତିପାଳନ କରାଯିବ ଯେ ତାଙ୍କର ଶକ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରତିଭା ତାଙ୍କ ସାଥୀମାନଙ୍କ ସେବାରେ ଉତ୍ସର୍ଗୀକୃତ ହେବା ଉଚିତ l "

ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶିଶୁର ପ୍ରେମ କରିବା ଏବଂ ଭଲ ପାଇବା ଏବଂ ପ୍ରେମ ଏବଂ ସ୍ନେହର ବାତାବରଣ ତଥା ନୈତିକ ଏବଂ ଭୌତିକ ସୁରକ୍ଷାର ବାତାବରଣରେ ବଢ଼ିବାର ଅଧିକାର ଅଛି ଏବଂ ଏହା କେବଳ ସମ୍ଭବ ଯଦି ଶିଶୁଟି ଏକ ପରିବାରରେ ଲାଳିତପାଳିତ ହୁଏ l ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ, ତାଙ୍କ ପ୍ରକୃତ ପିତାମାତାଙ୍କ ପରିବାର ସବୁଠାରୁ ଅନୁକୂଳ ପରିବେଶ ହେବ l କିନ୍ତୁ ଯଦି କୌଣସି କାରଣରୁ ପ୍ରକୃତ ପିତାମାତା କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ନିକଟ ସମ୍ପର୍କୀୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶିଶୁର ଯତ୍ନ ନେବା ସମ୍ଭବ ନହୁଏ କିମ୍ବା ଶିଶୁଟି ପରିତ୍ୟକ୍ତ ହୋଇଯାଏ ଏବଂ ପିତାମାତାଙ୍କୁ ଖୋଜିବା ସମ୍ଭବ ନହୁଏ କିମ୍ବା ପିତାମାତା ଶିଶୁର ଯତ୍ନ ନେବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ନୁହଁନ୍ତି, ତେବେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସର୍ବୋତ୍ତମ ବିକଳ୍ପ ହେବ ପିଲା ପାଇଁ ପୋଷ୍ୟ ପିତାମାତାଙ୍କୁ ଖୋଜିବା ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଶିଶୁଟି ପୋଷ୍ୟ ପିତାମାତାଙ୍କ ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ ଯତ୍ନ ଏବଂ ଧ୍ୟାନରେ ବଢ଼ିପାରିବ l ପୋଷ୍ୟ ପିତାମାତା ହିଁ ପ୍ରକୃତ ପିତାମାତାଙ୍କ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସର୍ବୋତ୍ତମ ବିକଳ୍ପ ହେବେ l ଶହ ଶହ ବର୍ଷ ଧରି ହିନ୍ଦୁ ସମାଜରେ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ ପ୍ରଥା ପ୍ରଚଳିତ ହୋଇଆସିଛି ଏବଂ ଏହା ହିନ୍ଦୁ ଆଇନ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ, କିନ୍ତୁ ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ଅନ୍ୟ ଦେଶରେ ଏହା ଅପେକ୍ଷାକୃତ ନୂତନ ଉତ୍ପତ୍ତି ହୋଇଥିବାବେଳେ ମୁସଲମାନ ଦେଶଗୁଡ଼ିକରେ ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଜ୍ଞାତ l ହିନ୍ଦୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ, ଏହା କେବଳ ପ୍ରାଚୀନ ହିନ୍ଦୁ ଆଇନ୍ ହିଁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣକୁ ସ୍ୱୀକୃତି ଦିଏ ନାହିଁ, ବରଂ ହିନ୍ଦୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ ଏବଂ ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ଅଧିନିୟମ, 1956ରେ ଏହାକୁ ଆଇନଗତ ଭାବରେ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱୀକୃତି ଦିଆଯାଇଛି l ଶିଶୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ ବିଲ୍ 1972 ମୁସଲମାନ ସମେତ ସମସ୍ତ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣର ଏକ ସମାନ ଆଇନ୍ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଉପରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ପରି, ମୁସଲମାନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ପ୍ରବଳ ବିରୋଧ ଯୋଗୁଁ ଏହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରାଯାଇଥିଲା l ଶିଶୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ ବିଲ୍ 1980 ବର୍ତ୍ତମାନ ସଂସଦରେ ଏବେ ବିଚାରାଧୀନ ଅଛି ଏବଂ ଯଦି ଏହା ପାରିତ ହୁଏ, ତେବେ ଏହା ମୁସଲମାନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ବାଦ ଦେଇ ଭାରତର ସମସ୍ତ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣର ଏକ ସମାନ ଆଇନ ପ୍ରଦାନ କରିବ l ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ଶିଶୁର ପିତାମାତା ତାକୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି କିମ୍ବା ଶିଶୁକୁ ପରିତ୍ୟକ୍ତ କରାଯାଏ ଏବଂ ଶିଶୁର ସ୍ୱାର୍ଥ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଏହାକୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ

ଭାବରେ ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ପ୍ରଥମେ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ହିଁ ପୋଷ୍ୟ ପିତାମାତାଙ୍କୁ ଖୋଜିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତ ପ୍ରୟାସ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ, କାରଣ ଏଭଳି ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଦ୍ୱାରା ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା ପିତାମାତାଙ୍କ ପରିବାରରେ ଶିଶୁର ସମ୍ମିଳନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ କୌଣସି ସମସ୍ୟା ଦୂର ହୋଇପାରିବ, ଯାହାକି ସାଂସ୍କୃତିକ, ଜାତିଗତ କିମ୍ବା ଭାଷାଭିତ୍ତିକ ପାର୍ଥକ୍ୟ ହେତୁ ବିଦେଶୀ ପିତାମାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇପାରେ । ଯଦି ଦେଶ ଭିତରେ ଶିଶୁ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ପୋଷ୍ୟ ପିତାମାତା ଖୋଜିବା ସମ୍ଭବ ନହୁଏ, ତେବେ ଶିଶୁକୁ ଏକ ଅନାଥ ଆଶ୍ରମ କିମ୍ବା ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ବଢ଼ିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ବିଦେଶୀ ପିତାମାତାଙ୍କୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବରେ ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇପାରେ ଯେଉଁଠାରେ ପିଲାଟିର କୌଣସି ପାରିବାରିକ ଜୀବନ ରହିବ ନାହିଁ ଏବଂ ପିତାମାତାଙ୍କ ପ୍ରେମ ଏବଂ ସ୍ନେହ ରହିବ ନାହିଁ ଏବଂ ପ୍ରାୟତଃ, ଦେଶରେ ପ୍ରଚଳିତ ସାମାଜିକ-ଆର୍ଥିକ ପରିସ୍ଥିତିରେ, ତାକୁ ଏକ ନିଃସହାୟ, ଅଧା ପୋଷାକ, ଅଧା ଭୋକିଲା ଏବଂ କୁପୋଷଣ ଏବଂ ଅସୁସ୍ଥତାରେ ପୀଡିତ ଜୀବନ ବିତାଇବାକୁ ପଡ଼ିପାରେ । ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ଶିଶୁ ସଚିବାଳୟର ବର୍ଷ ସମେତ ଅନେକ ଜାତିସଂଘ ସଂସ୍ଥା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଜଣେ ମୁକ୍ତ-ସାମ୍ବାଦିକ ପଲ ହାରିସନ୍ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ଅଧିକାଂଶ ତୃତୀୟ ବିଶ୍ୱର ପିଲା "ସେମାନଙ୍କ ଦେଶର ବିକାଶ ପାଇଁ ସମ୍ବଳର ଅଭାବ ଏବଂ ଉପଲବ୍ଧ ସମ୍ବଳ ବଣ୍ଟନରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଅସମାନତା ହେତୁ" ପୀଡିତ ହୁଅନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୌତିକ ଅଭାବର ପରିସ୍ଥିତିର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୁଅନ୍ତି । ସେ ଆହୁରି କହିଛନ୍ତି ଯେ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳର ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ପିଲାଙ୍କ ପାଇଁ, "ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପିତାମାତାଙ୍କ ଶିକ୍ଷାର ଅଭାବ, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ, ପରିମଳ ଏବଂ ଶିକ୍ଷା ଭଳି ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ସେବାଗୁଡ଼ିକର ଅଭାବ କିମ୍ବା କୌଣସି ସୁବିଧା ସହିତ ମିଳିତ ଭାବରେ, ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମାନବୀୟ ସାମର୍ଥ୍ୟର ଉପଲବ୍ଧତାକୁ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରିବାରେ ବାଧା ସୃଷ୍ଟି କରେ ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ଅଶିକ୍ଷିତ, ଅଣକୁଶଳୀ ଏବଂ ଅନୁତ୍ପାଦକ ଭାବରେ ବଢ଼ିବାର ସମ୍ଭାବନା ସୃଷ୍ଟି କରେ" ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନ କୁପୋଷଣ, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟସେବାର ଅଭାବ ଏବଂ ଅନାହାର, ଅପରିଷ୍କାର ଜଳ ଏବଂ ଦୁର୍ବଳ ପରିମଳ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଯୋଗୁଁ ହେଉଥିବା ରୋଗ ଏବଂ ଅସୁସ୍ଥତା ଦ୍ୱାରା ଜର୍ଜରିତ ହୋଇଥାଏ । ପଲ ହ୍ୟାରିସନ ତୃତୀୟ ବିଶ୍ୱର ପିଲାମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଯାହା କହିଛନ୍ତି ତାହା ଭାରତର ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ଏବଂ ଯଦି ଭାରତରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ଯଥାର୍ଥ ପାରିବାରିକ ଜୀବନ ପ୍ରଦାନ କରିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ, ଯେଉଁଠାରେ ସେମାନେ ପିତାମାତାଙ୍କ ସ୍ନେହପୂର୍ଣ୍ଣ ଯତ୍ନ ଏବଂ ଧ୍ୟାନରେ ବଢିପାରିବେ ଏବଂ ଜୀବନର ମୌଳିକ ଆବଶ୍ୟକତା ଯେପରିକି ପୁଷ୍ଟିକର ଖାଦ୍ୟ, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସେବା ଏବଂ ଶିକ୍ଷା ଉପଭୋଗ କରିପାରିବେ ଏବଂ ସ୍ଥିରତା ଏବଂ ସୁରକ୍ଷା, ନୈତିକ ତଥା ଭୌତିକ ସହିତ ମୌଳିକ

ମାନବିକ ମର୍ଯ୍ୟାଦାର ଜୀବନଯାପନ କରିପାରିବେ, ତେବେ ଏପରି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବିଦେଶୀ ପିତାମାତାଙ୍କୁ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ନଦେବାର କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ ।ଏହିପରି ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ପିଲାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆମର ଜାତୀୟ ଶିଶୁ ନୀତି ସହିତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁସଙ୍ଗତ ହେବ କାରଣ ଏହା ଅନ୍ୟଥା ନିଃସହାୟ, ଅବହେଳିତ କିମ୍ବା ପରିତ୍ୟକ୍ତ ଶିଶୁମାନଙ୍କୁଏକ ସୁସ୍ଥ ସଜ୍ଜିତ ଜୀବନଯାପନ କରିବାର ସୁଯୋଗ ପ୍ରଦାନ କରିବ, ଦାରିଦ୍ର୍ୟ, ଅଜ୍ଞତା, କୁପୋଷଣ ଏବଂ ପରିମଳର ଅଭାବରୁ ଉପୁଜିଥିବା ବିଚ୍ଛେଦ ଏବଂ ବେଦନା ବିନା ଏବଂ ଅବହେଳା ଓ ଶୋଷଣରୁ ମୁକ୍ତ, ଯେଉଁଠାରେ ସେମାନେ "ଅଭିବୃଦ୍ଧିର ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ଭାବନା" ହାସଲ କରିପାରିବେ । କିନ୍ତୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଆମେ ଉପରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛୁ, ପ୍ରଥମେ ଏହା ଦେଖିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତ ପ୍ରୟାସ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ଦ୍ୱାରା ଶିଶୁକୁ ପୁନର୍ବାସ କରାଯାଇପାରିବ କି ନାହିଁ ଏବଂ ଯଦି ତାହା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ, ତେବେ କେବଳ ବିଦେଶୀ ପିତାମାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ, କିମ୍ବା ଯେହେତୁ ଏହାକୁ 'ଆନ୍ତଃଦେଶୀୟ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ' କୁହାଯାଏ, ଗ୍ରହଣୀୟ ହେବା ଉଚିତ । ଏହି ନୀତି ଏହି ତଥ୍ୟରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଛି ଯେ ଆନ୍ତଃଦେଶୀୟ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣରେ ଆନ୍ତଃ-ଜାତିଗତ, ଆନ୍ତଃ-ସାଂସ୍କୃତିକ ଏବଂ ଆନ୍ତଃ-ଜାତୀୟ ଦିଗଗୁଡ଼ିକ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇପାରେ ଯାହା ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଗ୍ରହଣ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉଭା ହେବ ନାହିଁ ଏବଂ ତେଣୁ ପ୍ରଥମ ବିକଳ୍ପ ସର୍ବଦା ଦେଶ ଭିତରେ ଶିଶୁ ପାଇଁ ପୋଷ୍ୟ ପିତାମାତାଙ୍କୁ ଖୋଜିବା ଉଚିତ ହେବ । ବାସ୍ତବରେ, 1981 ମସିହାରେ ବମ୍ବେରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଏସିଆ ଏବଂ ପଶ୍ଚିମ ପ୍ରଶାନ୍ତ ମହାସାଗରୀୟ ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ସମାଜ କଲ୍ୟାଣ ଆଞ୍ଚଳିକ ସମ୍ମିଳନୀରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଏବଂ 4 ସେପ୍ଟେମ୍ବର, 1982ରେ ବ୍ରିଟେନର ବ୍ରାଇଟନରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଆନ୍ତଃଦେଶୀୟ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ଉପରେ କର୍ମଶାଳାରେ ଅନୁମୋଦିତ ଆନ୍ତଃଦେଶୀୟ ଗ୍ରହଣ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ କର୍ମଶାଳାରେ ଅନୁମୋଦିତ, ଖଣ୍ଡ 3.1ରେ ଏହି ନୀତିର ବୈଧତାକୁ ସ୍ୱୀକାର କରେ ଯାହା ପ୍ରଦାନ କରେ : "ଜଣେ ବିଦେଶୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ଯୋଜନା ବିଚାର କରାଯିବା ପୂର୍ବରୁ, ଉପଯୁକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ କିମ୍ବା ସଂସ୍ଥା ଶିଶୁର ନିଜ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଥାୟୀ ପାରିବାରିକ ଯତ୍ନ ପାଇଁ ସମସ୍ତ ବିକଳ୍ପ ବିଚାର କରିବେ "। ତଥାପି, ଯେଉଁଠାରେ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ପୋଷ୍ୟ ପରିବାରରେ ଶିଶୁ ପାଇଁ ସ୍ଥାନ ପାଇବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ, ତେବେ ଆମେ କିଛି ତ୍ରୁଟି ଦେଖୁନାହୁଁ ଯଦି ବିଦେଶୀ ଦେଶରେ ପୋଷ୍ୟ ପରିବାର ସହିତ ଶିଶୁକୁ ଘର ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଏ । ଭାରତ ସରକାର ସମାଜ କଲ୍ୟାଣ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟର ସୁଶ୍ରୀ ବି. ସେନାପତି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ସତ୍ୟପାଠରେ ଭାରତୀୟ ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆନ୍ତଃଦେଶୀୟ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣକୁ ଅନୁମୋଦନ

କରିଥିବା ପରି ମନେହୁଏ ଏବଂ 4 ସେପ୍ଟେମ୍ବର, 1982ରେ ବ୍ରିଟେନର ବ୍ରାଇଟନରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଆନ୍ତଃଦେଶୀୟ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ଉପରେ କର୍ମଶାଳାର କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଦର୍ଶାଏ ଯେ 'କର୍ମଶାଳାରେ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ସମାଜ କଲ୍ୟାଣ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟର ଯୁଗ୍ମ ସଚିବ', ଯେଉଁମାନେ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କ କଲ୍ୟାଣ ଏବଂ ସ୍ୱାର୍ଥର ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ପଦକ୍ଷେପଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରିବାରେ ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ସଂଗଠନଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରୟାସକୁ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ସମର୍ଥନକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିଥିଲେ ।

କିନ୍ତୁ ଆନ୍ତଃଦେଶୀୟ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣକୁ ସମର୍ଥନ କରିବା ସମୟରେ, ଏହା ଧ୍ୟାନରେ ରଖିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣର ମୁଖ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଶିଶୁର କଲ୍ୟାଣ, ବିଦେଶୀ ପିତାମାତାଙ୍କୁ ପୋଷ୍ୟ ଶିଶୁକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବାରେ ବହୁତ ଯତ୍ନବାନ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ, ନଚେତ୍ ବିଦେଶୀ ଦେଶରେ ପାଳିତ ପିତାମାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶିଶୁଟି ଅବହେଳିତ କିମ୍ବା ପରିତ୍ୟକ୍ତ ହୋଇପାରେ କିମ୍ବା ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ପିତାମାତାମାନେ ଶିଶୁକୁ ନୈତିକ କିମ୍ବା ଭୌତିକ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ ଅସମର୍ଥ ହୋଇପାରନ୍ତି କିମ୍ବା ଶିଶୁକୁ ନୈତିକ କିମ୍ବା ଯୌନ ନିର୍ଯାତନା କିମ୍ବା ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଶ୍ରମ କିମ୍ବା ଡାକ୍ତରୀ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଗବେଷଣା ପାଇଁ ପରୀକ୍ଷଣର ଶିକାର ହେବାକୁ ପଡିପାରେ ଏବଂ ନିଜ ଦେଶରେ ଥିବା ଅବସ୍ଥା ଅପେକ୍ଷା ଶିଶୁର ଅବସ୍ଥା ଅଧିକ ଖରାପ ପରିସ୍ଥିତିରେ ପଡ଼ିପାରେ । ତେଣୁ ଆର୍ଥିକ ଏବଂ ସାମାଜିକ ପରିଷଦ ତଥା ସାମାଜିକ ବିକାଶ ଆୟୋଗ ମଧ୍ୟ ଆନ୍ତଃଦେଶୀୟ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଶିଶୁଙ୍କର ସୁରକ୍ଷା ଏବଂ କଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ ସାମାଜିକ ଏବଂ ଆଇନଗତ ନୀତିଗୁଡ଼ିକୁ ବିକଶିତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଛନ୍ତି । ଅର୍ଥନୈତିକ ଏବଂ ସାମାଜିକ ପରିଷଦ ଏହାର ପ୍ରସ୍ତାବ 1925 LVIII ଦ୍ୱାରା ଜାତିସଂଘର ମହାସଚିବଙ୍କୁ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶନାମା ସହିତ ପରିବାର ଏବଂ ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଅଭିଜ୍ଞତା ଥିବା ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ବିଶେଷଜ୍ଞଙ୍କ ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ଡାକିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ :

> " (a) ଜାତୀୟ ଏବଂ ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ସ୍ତରରେ ପିଲାମାନଙ୍କର ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ଏବଂ ପୋଷ୍ୟ ନିଯୁକ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସାମାଜିକ ଏବଂ ଆଇନଗତ ନୀତିଗୁଡ଼ିକର ଏକ ଚିଠା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା, ଏବଂ ମହାସଚିବଙ୍କ ରିପୋର୍ଟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ସୁପାରିଶ ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ଏବଂ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ସାମଗ୍ରୀର ସମୀକ୍ଷା ଏବଂ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରିବା ।

(b) ଉପରୋକ୍ତ ନୀତି ଗୁଡ଼ିକର କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନରେ ସରକାରଙ୍କ ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀର ଚିଠା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ସହିତ ପରିବାର ଏବଂ ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ସମେତ ସେମାନଙ୍କର ସାମାଜିକ ବିକାଶ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଉନ୍ନତି ଆଣିବା ପାଇଁ ପରାମର୍ଶ ଦେବା ।

ଏହି ଆଦେଶନାମା ଅନୁଯାୟୀ 1978 ଡିସେମ୍ବରରେ ଜେନେଭାରେ ଏକ ବିଶେଷଜ୍ଞଙ୍କ ଗୋଷ୍ଠୀ ବୈଠକ ଡକାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହି ବିଶେଷଜ୍ଞ ଗୋଷ୍ଠୀ "ଜାତୀୟ ତଥା ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ସ୍ତରରେ ପୋଷ୍ୟ ନିଯୁକ୍ତି ଏବଂ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସନ୍ଦର୍ଭ ସହିତ ପିଲାମାନଙ୍କର ସୁରକ୍ଷା ଏବଂ କଲ୍ୟାଣ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସାମାଜିକ ଏବଂ ଆଇନଗତ ନୀତି ଉପରେ ଏକ ଚିଠା ଘୋଷଣାନାମା" ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ସାମାଜିକ ବିକାଶ ଆୟୋଗ ଏହାର 26 ତମ ଅଧିବେଶନ ଚିଠା ଘୋଷଣାନାମା ଉପରେ ବିଚାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହାର ବିଷୟବସ୍ତୁ ସହିତ ସହମତି ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅର୍ଥନୈତିକ ଏବଂ ସାମାଜିକ ପରିଷଦ ଚିଠା ଘୋଷଣାନାମା ଅନୁମୋଦନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହାକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଢଙ୍ଗରେ ବିଚାର କରିବାକୁ ସାଧାରଣ ସଭାକୁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ।ଉପସ୍ଥିତ କୌଣସି ପକ୍ଷ ଆମକୁ ସୂଚନା ଦେଇପାରିଲେ ନାହିଁ ଯେ ସାଧାରଣ ସଭା ଦ୍ୱାରା କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି କି ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଏହି ଚିଠା ଘୋଷଣାନାମା ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଦସ୍ତାବିଜ କାରଣ ଏଥିରେ କେତେକ ସାମାଜିକ ଏବଂ ଆଇନଗତ ନୀତି ରହିଛି ଯାହା ଆନ୍ତଃ-ଦେଶୀୟ ଗ୍ରହଣ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପାଳନ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଚିଠା ଘୋଷଣାନାମାରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା କିଛି ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ନୀତିକୁ ସୁବିଧା ପାଇଁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇପାରିବ :

" ଅନୁଚ୍ଛେଦ 2.ଏହା ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ଯେ ସର୍ବୋତ୍ତମ ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ହେଉଛି 'ଉତ୍ତମ ପରିବାର କଲ୍ୟାଣ'।

4. ଯେତେବେଳେ ପ୍ରକୃତ ପାରିବାରିକ ଯତ୍ନ ଅନୁପଲବ୍ଧ କିମ୍ବା ଅନୁପଯୁକ୍ତ, ବିକଳ୍ପ ପାରିବାରିକ ଯତ୍ନ ବିଚାର କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ।

7. ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶିଶୁର ଏକ ପରିବାର ପ୍ରତି ଅଧିକାର ରହିଛି । ଯେଉଁ ପିଲାମାନେ ନିଜ ପ୍ରକୃତ ପରିବାରରେ ରହିପାରିବେ ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁଷ୍ଠାନ ପରିବର୍ତ୍ତେ ପୋଷ୍ୟ ପରିବାରରେ କିମ୍ବା ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବା ଉଚିତ, ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶିଶୁର

ବିଶେଷ ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ସର୍ବୋତ୍ତମ ଭାବରେ ପୂରଣ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

8. ଯେଉଁ ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସଂସ୍ଥାଗତ ଯତ୍ନକୁ ପୂର୍ବରୁ ଏକମାତ୍ର ବିକଳ୍ପ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଉଥିଲା, ସେମାନଙ୍କୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଉଭୟ ପାଳିତ ଏବଂ ପୋଷ୍ୟ ପରିବାରରେ ରଖିବା ଉଚିତ୍ |

12. ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣର ପ୍ରାଥମିକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଏକ ଶିଶୁ ପାଇଁ ଏକ ସ୍ଥାୟୀ ପରିବାର ପ୍ରଦାନ କରିବା ଯାହାର ଯତ୍ନ ତାଙ୍କ ପ୍ରକୃତ ପରିବାର ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

14. ସମ୍ଭାବ୍ୟ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ନିୟୋଜନ ବିଷୟରେ ବିଚାର କରିବା ସମୟରେ, ଶିଶୁର ଦାୟିତ୍ୱରେ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଶିଶୁ ପାଇଁ ସବୁଠାରୁ ଉପଯୁକ୍ତ ପରିବେଶ ଚୟନ କରିବା ଉଚିତ ।

15. ଯେତେ ଶୀଘ୍ର ସମ୍ଭବ ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ପହଞ୍ଚିବା ଶିଶୁର ସର୍ବୋତ୍ତମ ସ୍ୱାର୍ଥ ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରି, ପ୍ରକୃତ ପିତାମାତାଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପିଲାର ଭବିଷ୍ୟତ ବିଷୟରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ସମୟ ଏବଂ ଯଥେଷ୍ଟ ପରାମର୍ଶ ଦିଆଯିବା ଉଚିତ ।

16. ବିଧାନ ଓ ସେବା ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ପରିବାରର ଏକ ଅବିଚ୍ଛେଦ୍ୟ ଅଙ୍ଗ ହୁଏ ବୋଲି ସୁନିଶ୍ଚିତ କରାଯିବା ଉଚିତ ।

17. ପ୍ରାପ୍ତବୟସ୍କ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପୃଷ୍ଠଭୂମି ବିଷୟରେ ଜାଣିବାର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ସ୍ୱୀକାର କରାଯିବା ଉଚିତ ।

19. ସରକାର ଶିଶୁମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ଜାତୀୟ ସେବାର ଉପଯୁକ୍ତତା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା ଉଚିତ ଏବଂ ସେହି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱୀକୃତି ଦେବା ଉଚିତ ଯାହାର ଆବଶ୍ୟକତା ବିଦ୍ୟମାନ ସେବା ଦ୍ୱାରା ପୂରଣ ହେଉନାହିଁ । ଏହି ପିଲାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକଙ୍କ ପାଇଁ, ଆନ୍ତଃଦେଶୀୟ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ପରିବାର ପ୍ରଦାନ କରିବାର ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ ମାଧ୍ୟମ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରେ |

21. ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଶରେ, ଆନ୍ତଃଦେଶୀୟ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ ସେବା ସହିତ କାରବାର କରିବା ପାଇଁ ସକ୍ଷମ ପ୍ରାଧିକୃତ ଏଜେନ୍ସି ମାଧ୍ୟମରେ ନିଯୁକ୍ତି ଏବଂ ଜାତୀୟ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣରେ ଲାଗୁ ହୋଇଥିବା ସମାନ ସୁରକ୍ଷା ଏବଂ ମାନଦଣ୍ଡ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା ଉଚିତ୍।

22. ଶିଶୁର ଆଇନଗତ ଏବଂ ସାମାଜିକ ସୁରକ୍ଷାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ପରୋକ୍ଷ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ ।

23. କୌଣସି ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ ଯୋଜନାକୁ ବିଚାରକୁ ନିଆଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ସ୍ଥିର ହୋଇନାହିଁ ଯେ ଶିଶୁଟି ଆଇନଗତ ଭାବରେ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ମୁକ୍ତ ଏବଂ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ଉପଯୁକ୍ତ ଦସ୍ତାବିଜଗୁଡିକ ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି । ସମସ୍ତ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ସମ୍ମତି ଉଭୟ ଦେଶରେ ଆଇନଗତ ଭାବରେ ବୈଧ ହୋଇଥିବା ଏକ ଫର୍ମରେ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ସ୍ଥିର ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ଶିଶୁଟି ସମ୍ଭାବ୍ୟ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣକାରୀଙ୍କ ଦେଶକୁ ଆବ୍ରଜନ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ହେବ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କର ଜାତୀୟତା ହାସଲ କରିପାରିବ ।

24. ଆନ୍ତଃଦେଶୀୟ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣରେ, ସମ୍ପୃକ୍ତ ଦେଶଗୁଡ଼ିକରେ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣର ଆଇନଗତ ବୈଧତା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରାଯିବା ଉଚିତ ।

25. ଶିଶୁର ସର୍ବଦା ଏକ ନାମ, ଜାତୀୟତା ଏବଂ ଆଇନଗତ ଅଭିଭାବକ ରହିବା ଉଚିତ ।

ଏହା ପରେ 1931 ମସିହାରେ ବମ୍ବେଠାରେ ଆୟୋଜିତ ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ସାମାଜିକ କଲ୍ୟାଣ ପରିଷଦ ଦ୍ୱାରା ଅନୁଷ୍ଠିତ ଏସିଆ ଏବଂ ପଶ୍ଚିମ ପ୍ରଶାନ୍ତ ମହାସାଗରୀୟ ଆଞ୍ଚଳିକ ସମ୍ମିଳନୀରେ, ଆନ୍ତଃଦେଶୀୟ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଚିଠା ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଉପରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ପରି, ସେଗୁଡ଼ିକୁ 1982 ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର 4 ତାରିଖରେ ବ୍ରିଟେନର ବ୍ରାଇଟନରେ ଆୟୋଜିତ କର୍ମଶାଳାରେ ଅନୁମୋଦନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀଗୁଡ଼ିକ ଚିଠା ଘୋଷଣାନାମା ଉପରେ ଆଧାରିତ ଥିଲା ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକ ଅତ୍ୟନ୍ତ

ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ କାରଣ ଏହା ବମ୍ବେରେ ଆଞ୍ଚଳିକ ସମ୍ମିଳନୀରେ ଏବଂ ବ୍ରିଟେନର ବ୍ରାଇଟନରେ କର୍ମଶାଳାରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ବିଭିନ୍ନ ଦେଶର ଅଂଶଗ୍ରହଣକାରୀଙ୍କ ପ୍ରାୟ ସର୍ବସମ୍ମତ ଚିନ୍ତାଧାରାକୁ ପ୍ରତିଫଳିତ କରେ। ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ଆମ ଦ୍ୱାରା ଗମ୍ଭୀରତାର ସହ ବିଚାର କରାଯିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି :

" 1.4.ସମସ୍ତ ଆନ୍ତଃଦେଶୀୟ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ, ଶିଶୁର କଲ୍ୟାଣ ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱତା ଦିଆଯିବ ।

ପ୍ରକୃତ ପିତାମାତା -

2.2.ଯେତେବେଳେ ପ୍ରକୃତ ପିତାମାତାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଜଣା ପଡେ, ଶିଶୁର ଜନ୍ମ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଓ ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବୃତ୍ତିଗତ ଭାବେ ଯୋଗ୍ୟତାପ୍ରାପ୍ତ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସାମାଜିକ କାର୍ଯ୍ୟ ସେବା (କିମ୍ବା ଅଭିଜ୍ଞ କର୍ମଚାରୀ ଯେଉଁମାନେ କି ଏହିଭଳି ଯୋଗ୍ୟତାପ୍ରାପ୍ତ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନରେ ରହିବେ) ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ ।

2.3. ଏହି ସେବାଗୁଡ଼ିକ ପିତାମାତାଙ୍କୁ ଶିଶୁର ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ ସମସ୍ତ ବିକଳ୍ପ ଉପରେ ବିଚାର କରିବାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ । ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ ସମ୍ପର୍କରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାରେ ପିତାମାତାଙ୍କୁ କୌଣସି ପ୍ରକାର ବାଧ୍ୟବାଧକତାର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହେବେ ନାହିଁ । ଶିଶୁର ଜନ୍ମ ପୂର୍ବରୁ କୌଣସି ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ ଯୋଜନା ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରତିବଦ୍ଧତା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ପୋଷ୍ୟସନ୍ତାନ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ ପାଇଁ କୌଣସି ଶିଶୁକୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିବା ପାଇଁ ଯେକୌଣସି ନିଷ୍ପତ୍ତିର ପୁନର୍ବିଚାର କରିବା ପାଇଁ ପିତାମାତାଙ୍କୁ ଏକ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସମୟ ଦେବା ପରେ, ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତି ଅପରିବର୍ତ୍ତନୀୟ ହେବା ଉଚିତ ।

2.5.ଯଦି ପିତାମାତା ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଶିଶୁକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଅନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହାର ସମସ୍ତ ସଂପୃକ୍ତି ବୁଝିବାରେ ସହାୟତା କରାଯିବ, ଯେଉଁଥିରେ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣର ସମ୍ଭାବନା ଏବଂ ଶିଶୁ ସହିତ ଆଉ କୌଣସି ଯୋଗାଯୋଗ ନକରିବାର ସମ୍ଭାବନା ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ।

2.6.ଯଥାସମ୍ଭବ ପିତାମାତାଙ୍କୁ ଶିଶୁର ପୃଷ୍ଠଭୂମି ଓ ବିକାଶ ଏବଂ ନିଜ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ବିଷୟରେ ସୂଚନା ଦେବା ପାଇଁ ଉତ୍ସାହିତ କରାଯିବା ଉଚିତ ।

2.8.ଉପଯୁକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ କିମ୍ବା ସଂସ୍ଥାର ଦାୟିତ୍ୱ ହେଉଛି ଯେ ଯେତେବେଳେ ପିତାମାତା କୌଣସି ପୋଷ୍ୟ ଶିଶୁକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ପରିତ୍ୟାଗ କରନ୍ତି, ସମସ୍ତ ଆଇନଗତ ଆବଶ୍ୟକତା ପୂରଣ ହୁଏ ତାହା ନିଶ୍ଚିତ କରିବା ।

2.9.ଯଦି ପିତାମାତା ଶିଶୁର ଧାର୍ମିକ ଲାଳନପାଳନ ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି, ତେବେ ଏହି ଅଭିଳାଷକୁ ଯଥାସମ୍ଭବ ସମ୍ମାନ ଦିଆଯିବ, କିନ୍ତୁ ଶିଶୁର ସର୍ବୋତ୍ତମ ସ୍ୱାର୍ଥ ସର୍ବୋପରି ବିଚାର କରାଯିବ।

2.10.ଯଦି ପିତାମାତାଙ୍କୁ ଜଣା ନଥାଏ, ତେବେ ଉପଯୁକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ କିମ୍ବା ସଂସ୍ଥା, ଯାହାଙ୍କ ଯତ୍ନରେ ପିଲାଟିକୁ ରଖାଯାଇଛି, ଶିଶୁର ପୋଷ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ପିତାମାତାଙ୍କୁ ଖୋଜିବାକୁ ପ୍ରୟାସ କରିବେ ଏବଂ ନିଶ୍ଚିତ କରିବ ଯେ ଉପରୋକ୍ତ ସେବା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ।

ଶିଶୁ :

3.1.ବିଦେଶୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ଯୋଜନା ବିଚାର କରାଯିବା ପୂର୍ବରୁ, ଉପଯୁକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ କିମ୍ବା ସଂସ୍ଥା ଶିଶୁର ନିଜ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଥାୟୀ ପାରିବାରିକ ଯତ୍ନ ପାଇଁ ସମସ୍ତ ବିକଳ୍ପ ବିଚାର କରିବେ ।

3.2.ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ କିମ୍ବା ସଂସ୍ଥାର ବୃତ୍ତିଗତ କର୍ମଚାରୀ (କିମ୍ବା ଅଭିଜ୍ଞ କର୍ମଚାରୀ ଯେଉଁମାନେ ଏପରି ଯୋଗ୍ୟ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନରେ ଅଛନ୍ତି)ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ଶିଶୁ-ଅଧ୍ୟୟନ ରିପୋର୍ଟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯିବ, ଯାହା ଏପରି ସୂଚନା ପ୍ରଦାନ କରିବ ଯାହା ଶିଶୁ ପାଇଁ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣକାରୀଙ୍କ ଚୟନ ପାଇଁ ଏକ ଆଧାର ଗଠନ କରିବ, ଉପଯୁକ୍ତ ସମୟରେ ଶିଶୁର ମୂଳ ପରିବାର ବିଷୟରେ ଜାଣିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ପୂରଣ କରିବ, ଏବଂ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣକାରୀ ପିତାମାତାଙ୍କୁ ଶିଶୁକୁ ବୁଝିବାରେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ବିଷୟରେ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ସୂଚନା ପାଇବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ ।

3.3.ଯେତେଦୂର ସମ୍ଭବ, ଶିଶୁ ଅଧ୍ୟୟନ ରିପୋର୍ଟରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ରହିବ :

3.3. 1. ଯେଉଁଠାରେ ସମ୍ଭବ ଦସ୍ତାବିଜ ଦ୍ୱାରା ସମର୍ଥିତ ସୂଚନା ଚିହ୍ନଟ କରିବା ।

3. 3. 2.ପ୍ରକୃତ ପିତାମାତାଙ୍କ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଏବଂ ମା'ଙ୍କ ଗର୍ଭଧାରଣ ଏବଂ ଜନ୍ମର ବିବରଣୀ ସସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସୂଚନା ।

3. 3. 3. ଶାରୀରିକ, ବୌଦ୍ଧିକ ଏବଂ ଆବେଗିକ ବିକାଶ ।

3. 3. 4. ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ରିପୋର୍ଟ ।

3. 3. 5. ନିକଟରେ ଉଠାଯାଇଥିବା ଫଟୋ ।

3. 3. 6. ବର୍ତ୍ତମାନର ପରିବେଶ-ସୁରକ୍ଷା ବର୍ଗ (ନିଜ ଘର, ପୋଷ୍ୟ ଗୃହ, ଅନୁଷ୍ଠାନ, ଇତ୍ୟାଦି) ସମ୍ପର୍କ, ଦିନଚର୍ଯ୍ୟା ଏବଂ ଅଭ୍ୟାସ ।

3. 3. 7. ସାମାଜିକ କର୍ମୀଙ୍କ ଆକଳନ ଏବଂ ଆନ୍ତଃ-ଦେଶୀୟ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ପରାମର୍ଶ ଦେବାର କାରଣ ।

3.4.ଭାଇଭଉଣୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ପିଲାମାନେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଭାଇଭଉଣୀ ଭାବରେ ଯତ୍ନ ନିଆଯାଇଛି, ସେମାନଙ୍କୁ ବିଶେଷ କାରଣ ବ୍ୟତୀତ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ ନିୟୋଜନ ଦ୍ୱାରା ଅଲଗା କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ।

3.5.ଯେତେବେଳେ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ ନିୟୋଜନ ସମ୍ପର୍କରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ହୁଏ, ଶିଶୁର ବୟସ ଏବଂ ବିକାଶର ସ୍ତର ଅନୁସାରେ ତାକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଭାବରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ସମୟ ଏବଂ ପ୍ରୟାସ ଦିଆଯିବ । ଶିଶୁର ନୂତନ ଦେଶ ଏବଂ ନୂତନ ଘର ବିଷୟରେ ସୂଚନା ଏବଂ ପରାମର୍ଶ ଜଣେ କୁଶଳୀ କର୍ମୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ ।

3.5. (a) କୌଣସି ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ ନିୟୋଜନ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଶିଶୁଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କର ବୟସ ଏବଂ ବିକାଶ ସ୍ତର ଅନୁଯାୟୀ ଉପଯୁକ୍ତ ଉପାୟରେ ପରାମର୍ଶ କରାଯିବ ।

3.6. ଯେତେବେଳେ ବଡ଼ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଏ, ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣକାରୀ ପିତାମାତାଙ୍କୁ ଶିଶୁର ମୂଳ ଦେଶକୁ ଆସିବାକୁ, ସେଠାରେ ତାଙ୍କୁ ଭେଟିବାକୁ, ତାଙ୍କର ପ୍ରଥମ ପରିବେଶ ବିଷୟରେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ଜାଣିବାକୁ ଏବଂ ଶିଶୁକୁ ତା'ର ନୂତନ ଘରକୁ ନେଇଯିବାକୁ ଉତ୍ସାହିତ କରାଯିବା ଉଚିତ I

ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା ପିତାମାତା -

4.3.ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ, ପିତାମାତା ହେବା ପାଇଁ ସାଧାରଣ କ୍ଷମତା ବ୍ୟତୀତ, ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କର ଆନ୍ତଃ-ଦେଶୀୟ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣର ଆନ୍ତଃ-ଜାତିଗତ, ଆନ୍ତଃ-ସାଂସ୍କୃତିକ ଏବଂ ଆନ୍ତଃ-ଜାତୀୟ ଦିଗଗୁଡ଼ିକୁ ପରିଚାଳନା କରିବାର କ୍ଷମତା ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ I

4.4. ଏକ ପରିବାର ଅଧ୍ୟୟନ ରିପୋର୍ଟ ବୃତ୍ତିଗତ କର୍ମୀ (କିମ୍ବା ଅଭିଜ୍ଞ କର୍ମଚାରୀ ଯେଉଁମାନେ ଏପରି ଯୋଗ୍ୟ କର୍ମୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନରେ ଅଛନ୍ତି) ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯିବ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣକାରୀ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା ତାହା ସୂଚିତ ହେବ I ଏଥିରେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପ୍ରକାରର ଶିଶୁର ପିତାମାତା ହେବା ପାଇଁ ପିତାମାତାଙ୍କ ସାମର୍ଥ୍ୟର ଏକ ଆକଳନ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବା ଉଚିତ ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଭଳି ଅନ୍ୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ସୂଚନା ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା ଉଚିତ I

4. 5 ପାରିବାରିକ ଅଧ୍ୟୟନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ରିପୋର୍ଟ, ଯାହା ଆବେଦନକାରୀମାନେ ରହୁଥିବା ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ, ସେଥିରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ବିବରଣୀ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବ :

4.5.1. ପିତାମାତା ଏବଂ ପରିବାରର ଅନ୍ୟ ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ତଥା ଯେକୌଣସି ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଦସ୍ତାବିଜ ସମେତ ସୂଚନା ଚିହ୍ନଟ କରିବା I

4.5. 2. ସମ୍ଭାବ୍ୟ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣକାରୀଙ୍କ ଆବେଗିକ ଏବଂ ବୌଦ୍ଧିକ କ୍ଷମତା ଏବଂ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରେରଣା I

4.5. 3. ସମ୍ପର୍କ (ପ୍ରସଙ୍ଗ, ପରିବାର, ସମ୍ପର୍କୀୟ, ବନ୍ଧୁ, ସମ୍ପ୍ରଦାୟ) ।

4. 5. 4. ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ।

4.5. 5. ଆବାସ ଏବଂ ଆର୍ଥିକ ସ୍ଥିତି ।

4.5. 6. ନିଯୁକ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସ୍ୱାର୍ଥ ।

4.5. 7. ଧାର୍ମିକ ସମ୍ବନ୍ଧ ଓ/କିମ୍ବା ମନୋବୃତ୍ତି ।

4.5. 8. ପୋଷ୍ୟ ପିତାମାତା ହେବାର କ୍ଷମତା, ଏବଂ ପସନ୍ଦିତ ଶିଶୁର ବିବରଣୀ (ବୟସ, ଲିଙ୍ଗ, ଭିନ୍ନକ୍ଷମତାର ସ୍ତର) ।

4.5. 9. ସମ୍ପର୍କୀୟ, ବନ୍ଧୁ, ସମ୍ପ୍ରଦାୟରୁ ଉପଲବ୍ଧ ସହାୟତା ।

4.5.10. ସାମାଜିକ କର୍ମୀଙ୍କର ମୂଲ୍ୟାୟନ ଏବଂ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଅନୁମୋଦନର ବିବରଣୀ ।

4, 5.11. ପରିବାରର ସାମ୍ପ୍ରତିକ ଫଟୋଚିତ୍ର ।

ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଏବଂ ସଂସ୍ଥାମାନ :

5.1. ଉଭୟ ପ୍ରେରଣ ଏବଂ ଗ୍ରହଣକାରୀ ଦେଶରେ କେବଳ ସରକାରୀ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ (କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ସଂସ୍ଥା) ମାଧ୍ୟମରେ ଆନ୍ତଃଦେଶୀୟ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯିବା ଉଚିତ । ସେମାନେ ବୃତ୍ତିଗତ ସାମାଜିକ କାର୍ଯ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ସହିତ ଅଭିଜ୍ଞ କର୍ମଚାରୀ କିମ୍ବା ଏହିପରି ଯୋଗ୍ୟ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନରେ ଥିବା ଅଭିଜ୍ଞ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ବ୍ୟବହାର କରିବେ ।

5.2. ଶିଶୁର ଦେଶରେ ଥିବା ଉପଯୁକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ କିମ୍ବା ସଂସ୍ଥାକୁ ସମସ୍ତ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ ବିଷୟରେ ଅବଗତ କରାଯିବା ଉଚିତ ଏବଂ ଦେଶରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ବିକଳ୍ପ ଉପରେ ବିଚାର କରାଯିବା ଉଚିତ ଏବଂ ଆନ୍ତଃଦେଶୀୟ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ ଶିଶୁର ଯତ୍ନ ନେବାର ସର୍ବୋତ୍ତମ ବିକଳ୍ପ ବୋଲି ଏହାକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିବାକୁ ଅବସର ଦିଆଯିବା ଉଚିତ ।

5.3. କୌଣସି ଆନ୍ତଃଦେଶୀୟ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ ଯୋଜନା ଉପରେ ବିଚାର କରିବା ପୂର୍ବରୁ, ଶିଶୁର ଦେଶରେ ଉପଯୁକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ କିମ୍ବା ସଂସ୍ଥା ଏହା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାୟୀ ହେବା ଉଚିତ ଯେ ଶିଶୁଟି ଆଇନଗତ ଭାବରେ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ମୁକ୍ତ ଏବଂ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଦସ୍ତାବିଜ ଉଭୟ ଦେଶରେ ଆଇନଗତ ଭାବରେ ବୈଧ ଅଟେ ।

5.4. ଆନ୍ତଃଦେଶୀୟ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ ଉଭୟ ପ୍ରେରଣକାରୀ ଏବଂ ପ୍ରାପ୍ତକାରୀ ଦେଶର ଉପଯୁକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ କିମ୍ବା ସଂସ୍ଥାର ଦାୟିତ୍ୱ ଅଟେ । ଏକ ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଆବେଦନ, ପ୍ରେରଣକାରୀ ଦେଶ ଦ୍ୱାରା ବିଚାର କରାଯିବ ନାହିଁ, ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ଗ୍ରହଣକାରୀ ଦେଶର ଉପଯୁକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ କିମ୍ବା ସଂସ୍ଥା ମାଧ୍ୟମରେ ପଠାଯାଇନାହିଁ ।

5.5. ଉଭୟ ଦେଶର ଉପଯୁକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ କିମ୍ବା ସଂସ୍ଥା ଶିଶୁମାନଙ୍କ ଉପରେ ମୁନାଫାଖୋରୀ କାରବାର ଏବଂ ଶିଶୁ ଚାଲାଣକୁ ରୋକିବା ପାଇଁଆନ୍ତଃଦେଶୀୟ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ ସହିତ ଜଡିତ ଖର୍ଚ୍ଚର ପ୍ରତିପୂରଣ ଉପରେ ନଜର ରଖିବେ ।

5.6. xx xx xx xx

5.7. ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ଶିଶୁ ଅନ୍ୟ ଦେଶକୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବେ ଗୃହୀତ ହେବାକୁ ଯାଆନ୍ତି, ଗ୍ରହଣକାରୀ ଦେଶର ଉପଯୁକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ କିମ୍ବା ସଂସ୍ଥା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟସୀମା ପାଇଁ, ସ୍ଥାପନ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ନିରୀକ୍ଷଣ ଓ ପ୍ରଗତି ପ୍ରତିବେଦନ ପ୍ରଦାନ କରିବାର ଦାୟିତ୍ୱ ଗ୍ରହଣ କରିବ, ଯାହା ପ୍ରେରଣକାରୀ ଦେଶର ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ କିମ୍ବା ସଂସ୍ଥା ପାଖରେ ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯିବ ।

5.8. ଯେଉଁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରେରଣକାରୀ ଦେଶରେ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ହେବ ନାହିଁ, ଗ୍ରହଣକାରୀ ଦେଶରେ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବେ ଯେ ଯେତେଶୀଘ୍ର ସମ୍ଭବ ଏକ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ଆଦେଶ ଲୋଡାଯାଏ କିନ୍ତୁ ନିୟୋଜନର 2 ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ନୁହେଁ । ଗ୍ରହଣକାରୀ ଦେଶର ଉପଯୁକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ କିମ୍ବା ସଂସ୍ଥାର ଦାୟିତ୍ୱ

ହେଉଛି ଯେ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ଆଦେଶ ମଞ୍ଜୁର ହେବା ପରେ ପ୍ରେରଣକାରୀ ଦେଶର ଉପଯୁକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ କିମ୍ବା ସଂସ୍ଥାକୁ ଏହାର ବିବରଣୀ ଜଣାଇବା ।

5.8. 1. ଯେଉଁ ମାମଲାରେ ନିୟୋଜନ ପରେ ପ୍ରେରଣକାରୀ ଦେଶରେ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ହେବ, ଉଭୟ ପ୍ରେରଣକାରୀ ଏବଂ ଗ୍ରହଣକାରୀ ଦେଶର ଉପଯୁକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ କିମ୍ବା ସଂସ୍ଥାର ଦାୟିତ୍ୱ ହେଉଛି ଯେ ଯଥାଶୀଘ୍ର ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ହେବା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା । 5.9. ଯଦି ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ନିୟୋଜନ ବାଧାପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ, ତେବେ ପ୍ରେରଣକାରୀ ଦେଶର ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ସହମତି ସହିତ ଉଭୟ ଦେଶର ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମୋଦିତ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ପୋଷ୍ୟ ପିତାମାତାଙ୍କ ସହିତ ଏକ ସନ୍ତୋଷଜନକ ବିକଳ୍ପ ନିୟୋଜନ କରିବା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ ଦାୟୀ ହେବେ ।

ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ସେବା ଏବଂ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ :

6.1. ଗ୍ରହଣକାରୀ ଦେଶଗୁଡ଼ିକରେ ଥିବା ଉପଯୁକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ କିମ୍ବା ସଂସ୍ଥାମାନେ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବେ ଯେ ଉଭୟ ଆନ୍ତଃଦେଶୀୟ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏବଂ ଆବଶ୍ୟକ ସ୍ଥଳେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଶିଶୁମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରେରଣକାରୀ ଦେଶମାନଙ୍କରେ ଥିବା ଉପଯୁକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ କିମ୍ବା ସଂସ୍ଥାମାନଙ୍କ ଆବଶ୍ୟକ ତଥ୍ୟଭିତ୍ତିକ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ଜଣାଇବେ ।

6.2. XX XX XX XX

6.3. ଉଭୟ ପ୍ରେରଣ ଏବଂ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା ଦେଶରେ ଉପଯୁକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଏବଂ ସଂସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ଆନ୍ତଃ-ଦେଶୀୟ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ପାଇଁ ଦାୟିତ୍ୱ ରହିଛି, ଏହା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ ଯେ ଯେତେବେଳେ ଏପରି ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ, ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ମନୋଭାବ ଏହାକୁ ସମର୍ଥନ କରେ । ଯେଉଁଠାରେ ସାର୍ବଜନୀନ ମନୋଭାବ ପକ୍ଷପାତପୂର୍ଣ୍ଣ କିମ୍ବା ଜାତି କିମ୍ବା ରଙ୍ଗ ଆଧାରରେ ପ୍ରତିକୂଳ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଅଛି, ସେଠାରେ ପ୍ରେରଣ ଦେଶର ଉପଯୁକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ କିମ୍ବା ଏଜେନ୍ସି ଶିଶୁର ନିଯୁକ୍ତି ବିଷୟରେ ବିଚାର କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ।

ଶିଶୁର ସ୍ଥିତି:

7.1. ପରିବାର: ଆନ୍ତଃଦେଶୀୟ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଶିଶୁକୁ ସମାନ ଆଇନଗତ ସ୍ଥିତି ଏବଂ ଉତ୍ତରାଧିକାର ଅଧିକାର ଦିଆଯିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜରୁରୀ, ଯେହେତୁ ସେ ବିବାହିତା ପୋଷ୍ୟ ପିତାମାତାଙ୍କଠାରୁ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ।

7.2. ନାମ: ଯେତେବେଳେ ଆଇନଗତ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସମାପ୍ତ ହୁଏ, ଶିଶୁର ଜନ୍ମ ପଞ୍ଜୀକରଣ ପ୍ରମାଣପତ୍ରର ସମକକ୍ଷ ହେବ I

7.3. ଜାତୀୟତା: ଯେତେବେଳେ ଆଇନଗତ ଭାବେ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ ସମାପ୍ତ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ଶିଶୁକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ନାଗରିକତା ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ।

7.4 . xx xx xx xx

7.5. ପ୍ରବାସ: ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣକାରୀଙ୍କ ସହିତ ଏକ ଆନ୍ତଃଦେଶୀୟ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ ନିୟୋଜନ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ, ଶିଶୁର ଦେଶର ଉପଯୁକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ କିମ୍ବା ସଂସ୍ଥା ନିଶ୍ଚିତ କରିବେ ଯେ ସନ୍ତାନର ସମ୍ଭାବ୍ୟ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣକାରୀଙ୍କ ଦେଶରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାରେ କୌଣସି ବାଧା ନାହିଁ ଏବଂ ଯଥା ସମୟରେ ଯାତ୍ରା ଦସ୍ତାବିଜ ହାସଲ କରାଯାଇପାରିବ I

ଆମେ ଯେତେବେଳେ ଆନ୍ତଃଦେଶୀୟ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣରେ ଅନୁସରଣ କରିବାକୁ ଥିବା ଉଚିତ ନୀତି ଏବଂ ମାନଦଣ୍ଡଗୁଡ଼ିକୁ ବିଚାର ଏବଂ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବୁ, ଆମେ ଚିଠା ଘୋଷଣାନାମାର ଏହି ପ୍ରାବଧାନଗୁଡ଼ିକ ଏବଂ ଚିଠା ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀଗୁଡ଼ିକୁ ନିରୀକ୍ଷଣ କରାଯିବା ଉଚିତ I

ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ବିଦେଶୀ ପିତାମାତାଙ୍କୁ ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ ପାଇଁ କେଉଁ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅନୁସରଣ କରାଯାଉଛି ତାହା ସ୍ଥିର କରିବା ସୁବିଧାଜନକ ହେବ I ଯେହେତୁ ଆମ ଦେଶରେ ବିଦେଶୀ ପିତାମାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ ପାଇଁ କୌଣସି ଆଇନଗତ ଆଇନ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଏପରି କ୍ଷେତ୍ରରେ ପାଳନ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସ୍ଥିର କରାଯାଇ ନାହିଁ, ତେଣୁ ଏପରି ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣକୁ ସହଜ କରିବା ପାଇଁ ଅଭିଭାବକ ଏବଂ ୱାର୍ଡସ୍ ଆଇନ 1890 ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପଡିବ। ଏହି ଆଇନ ହେଉଛି ଏକ ପୁରୁଣା ଆଇନ ଯାହା ନାବାଳକର ସମ୍ପତ୍ତିର କିମ୍ବା ବ୍ୟକ୍ତିର ଅଭିଭାବକ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ପ୍ରଣୀତ ହୋଇଛି I ଏହି ଆଇନ ଜଣେ ନାବାଳକର ସମ୍ପତ୍ତି ବା ବ୍ୟକ୍ତିର ଅଭିଭାବକ ନିଯୁକ୍ତ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ

ପ୍ରଣୟନ କରାଯାଇଥିବା ଏକ ପୁରୁଣା ଆଇନ । ଧାରା 4 ଉପ-ଧାରା (5) ଖଣ୍ଡ (a) "ନ୍ୟାୟାଳୟ" କୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରେ, ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଅଭିଭାବକ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତି କିମ୍ବା ଘୋଷଣା କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଆଦେଶ ପାଇଁ ଏକ ଆବେଦନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ଥିବା ଜିଲ୍ଲା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ଧାରା 4 ର ଉପ-ଧାରା (4) ରେ "ଜିଲ୍ଲା ନ୍ୟାୟାଳୟ" ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିଟି ଦେୱାନୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତାରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ସମାନ ଅର୍ଥ ପାଇଁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଏହାର ସାଧାରଣ ମୂଳ ଦେୱାନୀ ଅଧିକରିତା ପ୍ରୟୋଗରେ ଏକ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରେ । ଧାରା 7 ର ଉପଧାରା (1) ରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି ଯେ, ଯେତେବେଳେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସୁନିଶ୍ଚିନ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ଯେ ଜଣେ ନାବାଳକର କଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତି କିମ୍ବା ସମ୍ପତ୍ତି କିମ୍ବା ଉଭୟର ଜଣେ ଅଭିଭାବକଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରିବା କିମ୍ବା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଏପରି ଅଭିଭାବକ ଭାବରେ ଘୋଷଣା କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଆଦେଶ ଜାରି କରାଯିବା ଉଚିତ, ତେବେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆଦେଶ ଦେଇପାରିବେ ଏବଂ ଧାରା 8 ଅନୁଯାୟୀ, ଏପରି ଏକ ଆଦେଶ ଖଣ୍ଡ (a) ରୁ (d) ରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଚାରୋଟି ବର୍ଗର ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଆବେଦନ ବ୍ୟତୀତ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ "ନାବାଳକର ଅଭିଭାବକ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ବ୍ୟକ୍ତି" ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣେ "ନାବାଳକର କୌଣସି ସମ୍ପର୍କୀୟ କିମ୍ବା ବନ୍ଧୁ" । ଧାରା 9 ର ଉପ-ଧାରା (1) ଘୋଷଣା କରେ ଯେ ଯଦି 'ଆବେଦନ' ନାବାଳକଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଅଭିଭାବକତ୍ୱ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ହୋଇଥାଏ - ଏବଂ ତାହା ହେଉଛି ସେହି ପ୍ରକାରର ଆବେଦନ ଯାହା ଆନ୍ତଃଦେଶୀୟ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉପଲବ୍ଧ ହୋଇଥାଏ - ତେବେ ଏହା ସେହି ସ୍ଥାନରେ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ଥିବା ଜିଲ୍ଲା ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଦାଖଲ କରାଯିବ ଯେଉଁଠାରେ ନାବାଳକ ସାଧାରଣତଃ ବାସ କରନ୍ତି । ତା'ପରେ ଧାରା 11, ଉପ-ଧାରା (1)କୁ ଅନୁସରଣ କରେ ଯାହା ଦର୍ଶାଏ ଯେ ଯଦି ନ୍ୟାୟାଳୟ ସୁନିଶ୍ଚିନ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ଯେ ଆବେଦନ ଉପରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ କରିବା ପାଇଁ ସେଠାରେ ଆଧାର ଅଛି, ତେବେ ସେ ଏହାର ଶୁଣାଣି ପାଇଁ ଏକ ତାରିଖ ସ୍ଥିର କରିବେ ଏବଂ ଆବେଦନର ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଏବଂ ଶୁଣାଣି ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ତାରିଖ ବିଷୟରେ ନାବାଳକଙ୍କ ପିତାମାତାଙ୍କୁ ଜଣାଇବେ ଯଦି ସେମାନେ ଅଧିନିୟମ ଦ୍ୱାରା ପରିବ୍ୟାପ୍ତ ଯେକୌଣସି ରାଜ୍ୟରେ ବାସ କରନ୍ତି, ଯଦି ଆବେଦନରେ ନାମିତ ବ୍ୟକ୍ତି ନାବାଳକଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ହେପାଜତ କିମ୍ବା ଅଧିକାରରେ ଅଛନ୍ତି, ଆବେଦନରେ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଅଭିଭାବକ ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ, ଯାହାଙ୍କୁ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ମତରେ, ଆବେଦନର ବିଶେଷ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଦିଆଯିବା ଉଚିତ । ଧାରା 17 ରେ ଦର୍ଶାଏ ଯେ ଜଣେ ନାବାଳକର ଅଭିଭାବକ ନିଯୁକ୍ତ କରିବାରେ, ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆଇନ ସହିତ ସୁସଂଗତ

ଭାବରେ, ଯେଉଁ ପରିସ୍ଥିତିରେ ନାବାଳକ ବିଷୟ ଅଟେ, ଏବଂ ନାବାଳକର କଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ କ'ଣ ହେବ ତାହା ବିଚାର କରିବା ସମୟରେ, ନ୍ୟାୟାଳୟ ନାବାଳକର ବୟସ ଲିଙ୍ଗ ଏବଂ ଧର୍ମ, ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଅଭିଭାବକଙ୍କ ଚରିତ୍ର ଏବଂ କ୍ଷମତା ଏବଂ ନାବାଳକଙ୍କ ନିକଟ ସମ୍ପର୍କୀୟ, ମୃତ ପିତାମାତାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା, ଯଦି ଥାଏ, ଏବଂ ନାବାଳକ କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତି ସହିତ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଅଭିଭାବକଙ୍କ ଯେକୌଣସି ବିଦ୍ୟମାନ କିମ୍ବା ପୂର୍ବ ସମ୍ପର୍କକୁ ବିଚାର କରିବେ । ଶେଷ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଧାରା ହେଉଛି ଧାରା 26 ଯାହା ପ୍ରଦାନ କରେ ଯେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତ ଜଣେ ନାବାଳକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଅଭିଭାବକ, ଯେଉଁ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା, ସେହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଅନୁମତି ବିନା, ୱାର୍ଡକୁ ଏହାର ଅଧିକାର କ୍ଷେତ୍ରର ସୀମାରୁ ଅପସାରଣ କରିବେ ନାହିଁ, କେବଳ ଏପରି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ଯାହା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇପାରେ ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ମଞ୍ଜୁର ହେବାକୁ ଥିବା ଅନୁମତି ବିଶେଷ କିମ୍ବା ସାଧାରଣ ହୋଇପାରେ । ଏଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ଅଭିଭାବକ ଏବଂ ୱାର୍ଡ ଅଧିନିୟମ 1890 ର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ପ୍ରାବଧାନ ଯାହା ବର୍ତ୍ତମାନ ଆନ୍ତଃଦେଶୀୟ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ଅନୁସରଣ କରାଯାଉଥିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା ଉପରେ ପ୍ରଭାବ ପକାଉଛି । ବିଦେଶୀ ପିତାମାତା ଯେଉଁ ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି ତାଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଅଭିଭାବକ ନିଯୁକ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ଏବଂ ଏପରି ଅଭିଭାବକ ନିଯୁକ୍ତ ହେବା ପରେ ଶିଶୁକୁ ତାଙ୍କ ଦେଶକୁ ନେଇଯିବା ପାଇଁ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଅନୁମତି ପାଇଁ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆବେଦନ କରନ୍ତି । ଦେଶର ତିନୋଟି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶିଶୁର ସ୍ୱାର୍ଥ ଓ କଲ୍ୟାଣର ସୁରକ୍ଷା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଏପରି ଆବେଦନର ନିଷ୍କର୍ଷ ପାଇଁ ଅନୁସରଣ କରାଯିବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା ସ୍ଥିର କରାଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ପୃକ୍ତ, ସେମାନେ ସେହି ଦିଗରେ କୌଣସି ପଦକ୍ଷେପ ନେଇ ନଥିବା ପରି ମନେହୁଏ ନାହିଁ । ଯେହେତୁ ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ରାଜ୍ୟରେ ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ବିଦେଶୀ ପିତାମାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଧିକାଂଶ ଆବେଦନ ବମ୍ବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ପ୍ରମୁଖ ଭାଗରେ କରାଯାଇଥାଏ, ତେଣୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ 10 ମେ 1972 ରେ ଏକ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜାରି କରିଛନ୍ତି ଯେଉଁଥିରେ ବମ୍ବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ(ପ୍ରମୁଖ ଭାଗ) 1957 ର ନିୟମର ଅଧ୍ୟାୟ XX ରେ ନିୟମ 361-B ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଏହି ନୂତନ ନିୟମ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରି ନିମ୍ନଲିଖିତ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି:

> ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ବିଦେଶୀ ଜଣେ ନାବାଳକର ସମ୍ପତ୍ତି କିମ୍ବା ବ୍ୟକ୍ତିର ଅଭିଭାବକ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ଆବେଦନ କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ନ୍ୟାୟାଳୟର ମୁଖ୍ୟ କିରାଣୀ ଏବଂ ବରିଷ୍ଠ ବିଶେଷଜ୍ଞ ଭାରତୀୟ ସମାଜ କଲ୍ୟାଣ ପରିଷଦର ସଚିବଙ୍କୁ

ଏକ ଚିଠି ଲେଖି ଆବେଦନର ଉପସ୍ଥାପନ ଏବଂ ଏହାର ଶୁଣାଣି ପାଇଁ ସ୍ଥିର ତାରିଖ ବିଷୟରେ ସୂଚନା ଦେବେ - ସେ ତାଙ୍କୁ ଏହା ମଧ୍ୟ ସୂଚିତ କରିବେ ଯେ ଭାରତୀୟ ସମାଜ କଲ୍ୟାଣ ପରିଷଦ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଯାହା ନିବେଦନ ପତ୍ର କରିପାରନ୍ତି ତାହା ଆବେଦନ ଉପରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା ପୂର୍ବରୁ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ବିଚାର କରାଯିବ । ଆବେଦନର ଏକ ନକଲ ନ୍ୟାୟାଳୟର ମୁଖ୍ୟ କିରାଣୀ ଏବଂ ବରିଷ୍ଠ ବିଶେଷଜ୍ଞଙ୍କ ଚିଠି ସହିତ ଭାରତୀୟ ସମାଜ କଲ୍ୟାଣ ପରିଷଦର ସଚିବଙ୍କୁ ପଠାଯିବ ।

ଦିଲ୍ଲୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମଧ୍ୟ ଏହାର ଅଧୀନସ୍ଥ ନ୍ୟାୟାଳୟମାନଙ୍କୁ ସମାନ ଧାରାରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାମା ଜାରି କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ନିମ୍ନରେ ଦର୍ଶାଗଲା :

(i) ଅଭିଭାବକ କିମ୍ବା ନାବାଳକଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତି ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ ହେବାକୁ ଚାହୁଁଥିବା ଜଣେ ବିଦେଶୀ ଏବଂ ନାବାଳକକୁ ବିଦେଶ ଦେଶକୁ ପଠାଇବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି, ଅଭିଭାବକ ଏବଂ ୱାର୍ଡ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଫର୍ମରେ ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ଏକ ଆବେଦନ କରିବେ, ଏହା ସହିତ ନାବାଳକଙ୍କ ପାରପତ୍ର ଆକାରର ଫଟୋଗୁଡ଼ିକର ତିନୋଟି ନକଲ ସଂଲଗ୍ନ କରିବେ, ଯାହା ସେହି ସମୟରେ ନାବାଳକଙ୍କ ହେପାଜତରେ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଧିବଦ୍ଧ ଭାବରେ ପ୍ରମାଣିତ ହେବ;

(ii) ଯଦି ନ୍ୟାୟାଳୟ ସୁନିଶ୍ଚିନ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ଯେ ଆବେଦନ ଉପରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ପାଇଁ କୌଣସି ଆଧାର ନାହିଁ, ତେବେ ସେ ସେଠାରେ ଶୁଣାଣି ପାଇଁ ଏକ ଦିନ ସ୍ଥିର କରିବେ ଏବଂ ଆବେଦନ ଏବଂ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଉପରେ ଶୁଣାଣି ପାଇଁ ସ୍ଥିର ତାରିଖ ବିଷୟରେ ସୂଚନା ଦେବ ଏବଂ ଅଭିଭାବକ ଏବଂ ୱାର୍ଡସ୍ ଆଇନ, 1890 ଧାରା 11ରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ପଦ୍ଧତିରେ ସାଧାରଣ ଜନତା ଏବଂ ଭାରତୀୟ ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ପରିଷଦର ସଚିବଙ୍କୁ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଦେବେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ବିଚାର କରିବେ ;

(iii) ଜଣେ ନାବାଳକର ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଅଭିଭାବକ ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି, ନାବାଳକଙ୍କ କଲ୍ୟାଣକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଏବଂ ଯଦି ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଆବଶ୍ୟକ ହୁଏ, ତାଙ୍କୁ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉପସ୍ଥିତିକୁ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା

ପାଇଁ, ପ୍ରତିଭୂ କିମ୍ବା ଜାମିନ ସହିତ କିମ୍ବା ଏହା ବିନା ଏକ ବନ୍ଧପତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବେ ଯାହା ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ବୋଲି ବିବେଚନା କରିବେ ଏବଂ ଅଦାଲତ ଯେପରି ସ୍ଥିର କରିପାରିବେ ।

(iv) ଜଣେ ଭାରତୀୟ ନାବାଳକର ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ବିଦେଶୀ ଅଭିଭାବକ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆଦେଶ ଦେବା ସମୟରେ, ନାବାଳକର ଫଟୋଗ୍ରାଫର ଏକ ନକଲ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତି-ସ୍ୱାକ୍ଷରିତ ହେବ ଏବଂ ପ୍ରମାଣପତ୍ର କିମ୍ବା ଅଭିଭାବକତ୍ୱ ସହିତ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତ ଅଭିଭାବକ କିମ୍ବା ଯୁଗ୍ମ ଅଭିଭାବକଙ୍କୁ ଜାରି କରାଯିବ ।

ଗୁଜୁରାଟ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବମ୍ବେ ଏବଂ ଦିଲ୍ଲୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପରି ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନିୟମ ପ୍ରଣୟନ କରିନାହାଁନ୍ତି, କିନ୍ତୁ 1982 ମସିହାରେ *ରସିକଲାଲ ଚଗନଲାଲ ମେହେଟ୍ଟାଙ୍କ*[1]) ମାମଲାରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଏକ ରାୟରେ, ଗୁଜୁରାଟ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିମ୍ନଲିଖିତ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି :

"ଉପରୋକ୍ତ ପୃଷ୍ଠଭୂମି ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏବଂ ଉଲ୍ଲେଖିତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଏକ ଆନ୍ତଃଦେଶୀୟ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ ମାମଲାର ସନ୍ତୋଷଜନକ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ପାଇଁ, ଆମେ କିଛି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ବିବେଚନା କରୁ । ଏଭଳି ସମସ୍ତ ମାମଲାରେ, ନ୍ୟାୟାଳୟ ଭାରତୀୟ ସମାଜ କଲ୍ୟାଣ ପରିଷଦ (175, ଦାଦାଭାଇ ନାରୋଜୀ ରୋଡ, ବମ୍ବେ-400001) କୁ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜାରି କରିବା ଉଚିତ ଏବଂ ଏହାର ସହାୟତା ନେବା ଉଚିତ । ଯଦି ଭାରତୀୟ ସମାଜ କଲ୍ୟାଣ ପରିଷଦ ଏପରି ଚାହେଁ ତେବେ ଏହାକୁ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ଏକ ପକ୍ଷ କରାଯିବା ଉଚିତ । ଯଦି ଭାରତୀୟ ସମାଜ କଲ୍ୟାଣ ପରିଷଦ ଉପସ୍ଥିତ ନହୁଏ, କିମ୍ବା ଯଦି କୌଣସି କାରଣରୁ ସହାୟତା ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଅସମର୍ଥ ହୁଏ, ତେବେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ମାମଲାରେ ଏବଂ ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଏକ ସ୍ୱାଧୀନ, ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଏବଂ ସାର୍ବଜନୀନ/ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଭାବରେ ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ସମାଜ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥାକୁ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜାରି କରିବା ଉଚିତ ଏବଂ ଏହି ମାମଲାରେ ସହାୟତା ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରିବା ଉଚିତ ।" ଭାରତୀୟ ସମାଜ କଲ୍ୟାଣ ପରିଷଦ କିମ୍ବା

([1]) AIR 1982 Guj. 193.

ଭାରତୀୟ ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ପରିଷଦ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସ୍ୱାଧୀନ, ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଏବଂ ସାର୍ବଜନୀନ କିମ୍ବା ସରକାରୀ ଭାବରେ ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ସାମାଜିକ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥାକୁ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଦେବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଏହା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବ ଯେ ଶିଶୁର ଅଭିଭାବକତ୍ୱ ପାଇଁ ବିଦେଶୀ ପିତାମାତାଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଭିଜ୍ଞତା ଥିବା ଏକ ବିଶେଷଜ୍ଞ ସଂସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ସଠିକ୍ ଏବଂ ସତର୍କତାର ସହ ଯାଞ୍ଚ ଏବଂ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରାଯାଏ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କୁ ଏହି ନିଷ୍କର୍ଷରେ ପହଞ୍ଚିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରାଯାଇପାରିବ ଯେ ଏହା ଶିଶୁର ସ୍ୱାର୍ଥରେ, ଏହାର କଲ୍ୟାଣକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରିବ, ଆବେଦନ କରୁଥିବା ବିଦେଶୀ ପିତାମାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶିଶୁକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦରେ, ଏପରି ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ପିଲାକୁ ନୈତିକ ଏବଂ ଭୌତିକ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରିବ କି ଯାହା ଘରର ଏବଂ ପରିବାରର ପ୍ରେମ, ସ୍ନେହ ଏବଂ ଆନ୍ତରିକ ବାତାବରଣରେ ତା'ର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱର ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ତରରେ ବଢ଼ିବାର ସୁଯୋଗ ଦେବ । ବମ୍ବେ, ଦିଲ୍ଲୀ ଏବଂ ଗୁଜରାଟ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ବିକଶିତ ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟା, ଆମ ମତରେ, ଅତ୍ୟନ୍ତ ବାଞ୍ଛନୀୟ ଏବଂ ଅନୁପଯୁକ୍ତ କିମ୍ବା ଅବାଞ୍ଛିତ ପିତାମାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବାର ସମ୍ଭାବନାକୁ ହ୍ରାସ କରିବା ପାଇଁ, ଯଦି ଦୂର ନହୁଏ, କିମ୍ବା ପୋଷ୍ୟ ପିତାମାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅବହେଳିତ, ଦୁର୍ବ୍ୟବହାର କିମ୍ବା ଶୋଷଣ କରାଯାଉଥିବା ପରିବାରରେ ରଖାଯିବା ସମ୍ଭାବନାକୁ ହ୍ରାସ କରିବାରେ ଯଥେଷ୍ଟ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବ । ଦେଶର ପ୍ରତ୍ୟେକ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱୀକୃତି ପାଇଁ ଆମେ ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ପ୍ରଶଂସା କରିବୁ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଜଣେ ବିଦେଶୀ ପିତାମାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶିଶୁର ଅଭିଭାବକ ଭାବରେ ନିଜକୁ ନିଯୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଆବେଦନର ବିଚାର କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଆନ୍ତଃଦେଶୀୟ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ପାଇଁ କେଉଁ ନୀତି ଏବଂ ମାନଦଣ୍ଡ ସ୍ଥିର କରାଯିବା ଉଚିତ ସେ ବିଷୟରେ ବିଚାର କରିବା ପାଇଁ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବା, ସେତେବେଳେ ଆମେ ଏହି ବିଷୟ ଉପରେ ଟିକିଏ ଅଧିକ ବିସ୍ତୃତ ଭାବରେ ଆଲୋଚନା କରିବୁ, କିନ୍ତୁ, ଇତି ମଧ୍ୟରେ, ବମ୍ବେ, ଦିଲ୍ଲୀ ଏବଂ ଗୁଜରାଟର ନ୍ୟାୟାଳୟଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ଅନୁସରଣ କରାଯାଉଥିବା ପ୍ରକ୍ରିୟାର ବର୍ଣ୍ଣନା ସହିତ ଆଗକୁ ବଢ଼ି ଆମେ ସୂଚାଇ ପାରିବା ଯେ ଯେତେବେଳେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜାରି କରାଯାଏ, ଭାରତୀୟ ସମାଜ କଲ୍ୟାଣ ପରିଷଦ କିମ୍ବା ଭାରତୀୟ ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ପରିଷଦ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ସାମାଜିକ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା ଯାହାକୁ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜାରି କରାଯାଏ, ତାହା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରେ ଯାହା ସୁବିଧାଜନକ ଭାବରେ ଏକ ଶିଶୁ ଅଧ୍ୟୟନ ରିପୋର୍ଟ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା

କରାଯାଇପାରେ ଏବଂ ଏହାକୁ ବିଚାର ପାଇଁ ଅଦାଲତରେ ଦାଖଲ କରେ | ଶିଶୁ ଅଧ୍ୟୟନ ରିପୋର୍ଟରେ ଶିଶୁ ସମ୍ପର୍କିତ ବିଭିନ୍ନ ଦିଗଗୁଡ଼ିକ କ'ଣ ସୂଚନା ଦେବା ଉଚିତ ତାହା ଆମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆଲୋଚନା କରିବୁ, କିନ୍ତୁ ଏହା କହିବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ଯେ ଶିଶୁ ଅଧ୍ୟୟନ ରିପୋର୍ଟରେ ଶିଶୁ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଆଇନଗତ ଏବଂ ସାମାଜିକ ତଥ୍ୟ ରହିବା ଉଚିତ ଏବଂ ଏହାର ଆଚରଣଗତ ଢାଞ୍ଚା ଏବଂ ଏହାର ବୌଦ୍ଧିକ, ଆବେଗିକ ଏବଂ ଶାରୀରିକ ବିକାଶର ଏକ ଆକଳନ ମଧ୍ୟ ରହିବା ଉଚିତ | ଭାରତୀୟ ସାମାଜିକ କଲ୍ୟାଣ ପରିଷଦ ଶିଶୁ ଅଧ୍ୟୟନ ରିପୋର୍ଟର ଏକ ମାନକିତ ରୂପ ବିକଶିତ କରିଛି ଏବଂ ଏହାକୁ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ବିଜ୍ଞପ୍ତିର ଉତ୍ତରରେ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ଉତ୍ତରରେ Ex.'C' ଭାବରେ ସଂଲଗ୍ନ କରାଯାଇଛି | ସାଧାରଣତଃ ଜଣେ ବିଦେଶୀ ପିତାମାତାଙ୍କ ଠାରୁ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ପ୍ରସ୍ତାବ ସେହି ଦେଶର ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ କିମ୍ବା ଅନୁମତିପତ୍ର ପ୍ରାପ୍ତ ଏକ ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାୟୋଜିତ ହୋଇଥାଏ ଯେଉଁଠାରେ ବିଦେଶୀ ପିତାମାତା ବାସ କରନ୍ତି ଏବଂ ଶିଶୁର ଅଭିଭାବକ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ବିଦେଶୀ ପିତାମାତାଙ୍କ ଆବେଦନ ସହିତ ଏପରି ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଏକ ଘରୋଇ ଅଧ୍ୟୟନ ବିବୃତି ଥାଏ | ଗୃହ ଅଧ୍ୟୟନ ରିପୋର୍ଟରେ ବିଦେଶୀ ପିତାମାତାଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଘଟଣା ପରିଚୟ, ପାରିବାରିକ ପୃଷ୍ଠଭୂମି, ଆର୍ଥିକ ଅବସ୍ଥା, ମାନସିକ ଏବଂ ଆବେଗିକ ଅନୁକୂଳନ ଏବଂ ଜାତିଗତ, ଜାତୀୟ ଏବଂ ସାଂସ୍କୃତିକ ପାର୍ଥକ୍ୟ ସତ୍ତ୍ୱେ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ପରେ ଶିଶୁର ଯତ୍ନ ନେବାର କ୍ଷମତା ଉପରେ ଆଧାର କରି ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କର ଯୋଗ୍ୟତା ଏବଂ ଉପଯୁକ୍ତତାର ଆକଳନ ରହିଛି | ଭାରତୀୟ ସମାଜ କଲ୍ୟାଣ ପରିଷଦ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ଉତ୍ତରର ପରିଶିଷ୍ଟ 'B' ରେ, ଶିଶୁକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ବିଦେଶୀ ପିତାମାତାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଗୃହ ଅଧ୍ୟୟନ ରିପୋର୍ଟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛି, ଏବଂ ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀଗୁଡ଼ିକରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଗୃହ ଅଧ୍ୟୟନ ରିପୋର୍ଟ ବିଦେଶୀ ପିତାମାତାଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ସାମାଜିକ ଏବଂ ଆଇନଗତ ତଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନର ସଠିକ୍ ନିର୍ଣ୍ଣୟରେ ପହଞ୍ଚିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରାଯାଇପାରିବ ଯେ ଏପରି ବିଦେଶୀ ପିତାମାତାଙ୍କୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଶିଶୁର ସ୍ୱାର୍ଥରେ ହେବ କି ନାହିଁ | ତେଣୁ ଅଧିକାଂଶ ମାମଲାରେ ଯେଉଁଠାରେ ଜଣେ ବିଦେଶୀ ପିତାମାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବମ୍ବେ, ଦିଲ୍ଲୀ

ଏବଂ ଗୁଜରାଟ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଜଣେ ଶିଶୁର ଅଭିଭାବକ ନିଯୁକ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ଆବେଦନ କରନ୍ତି, ଶିଶୁ ଅଧ୍ୟୟନ ରିପୋର୍ଟ ଏବଂ ଗୃହ ଅଧ୍ୟୟନ ରିପୋର୍ଟ ସହିତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ମାମଲାକୁ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ରଖାଯାଏ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ଶିଶୁର କଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ ବିଦେଶୀ ଅଭିଭାବକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବ କି ନାହିଁ ତାହା ସ୍ଥିର କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ହେବ ଏବଂ ଯଦି ଏହି ରିପୋର୍ଟ ଏବଂ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉପରେ ବିଚାର କରି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ନିଷ୍କର୍ଷରେ ଆସନ୍ତି ଯେ ଏହା ଶିଶୁର କଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ, ତେବେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବିଦେଶୀ ପିତାମାତାଙ୍କୁ ଶିଶୁର ଅଭିଭାବକ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନକରିବା ସହିତ ତାଙ୍କୁ ଶିଶୁଟିକୁ ତାଙ୍କ ନିଜ ଦେଶକୁ ନେଇଯିବାର ସ୍ୱାଧୀନତା ଦିଅନ୍ତି । ଯେହେତୁ ଏକ ବିଦେଶୀ ଦେଶରେ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ କିଛି ସମୟ ଲାଗିଥାଏ ଏବଂ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଶିଶୁ ବିଦେଶୀ ପିତାମାତାଙ୍କ ଅଭିଭାବକତ୍ୱରେ ରହିବ, ଅଭିଭାବକ ଭାବରେ ବିଦେଶୀ ପିତାମାତା ଶିଶୁର କଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିକଟରେ ଉତ୍ତରଦାୟୀ ରହିବେ ' ଏବଂ ତେଣୁ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତାଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରତିଭୂ କିମ୍ବା ଜାମିନଦାର ସହିତ କିମ୍ବା ଏହା ବିନା ଏକ ବନ୍ଧପତ୍ର ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ଯାହା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବଶ୍ୟକ ହେଲେ ଏହାର ପ୍ରସ୍ତୁତିକୁ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ ବିଚାର କରାଯାଇପାରେ । ତା'ପରେ ବିଦେଶୀ ପିତାମାତା ଶିଶୁଟିକୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ କିମ୍ବା ଅନୁରକ୍ଷକଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ନିଜ ଦେଶକୁ ନେଇଯାଆନ୍ତି ଏବଂ ତା'ପରେ ବିଦେଶୀ ପିତାମାତା ତାଙ୍କ ଦେଶର ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ପିଲାଟିକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ଏବଂ ଏପରି ଗ୍ରହଣ ପରେ, ପିଲାଟି ବଂଶଗତ ଏବଂ ଉତ୍ତରାଧିକାରର ସମାନ ଅଧିକାର ସହିତ ଏକ ପ୍ରାକୃତିକ ଜନ୍ମିତ ଶିଶୁ ପରି ସମାନ ସ୍ଥିତି ଲାଭ କରେ ଏବଂ ବିଦେଶୀ ପିତାମାତା ଏହାକୁ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା ପରି ସମାନ ନାଗରିକତା ମଧ୍ୟ ପାଏ । ଏହା ବ୍ୟାପକ ଭାବେ ବମ୍ବେ, ଦିଲ୍ଲୀ ଏବଂ ଗୁଜରାଟର ନ୍ୟାୟାଳୟଗୁଡ଼ିକରେ ଅନୁସରଣ କରାଯାଉଥିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା ଏବଂ ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ, ମୋଟାମୋଟି ଭାବରେ, ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟା ପିଲାର କଲ୍ୟାଣ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରେ, କିନ୍ତୁ ତଥାପି, ପ୍ରକ୍ରିୟା ଏବଂ ବିବରଣୀର ଅନେକ ଦିଗ ଅଛି ଯାହାକୁ ବିଚାର କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯାହା ନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ ଯେ ଶିଶୁକୁ ସଠିକ୍ ପରିବାରରେ ରଖାଯାଇଛି ଯେଉଁଠାରେ ସେ ନୈତିକ ଏବଂ ଭୌତିକ ସୁରକ୍ଷା ସହିତ ପ୍ରେମ ଏବଂ ଆନ୍ତରିକର ପରିବେଶରେ ତାର

ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱର ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିପକ୍ୱତାରେ ବଢ଼ିପାରିବ ଏବଂ ସେ ଅବହେଳା, ଦୁଷ୍କର୍ମ କିମ୍ବା ଶୋଷଣର ଶିକାର ହେବ ନାହିଁ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ଗୋଟିଏ କଥା ନିଶ୍ଚିତ ଯେ ବିଦେଶୀ ପିତାମାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ଭାରତୀୟ ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ଆଇନ ନଥିବାରୁ ବିଦେଶୀ ମାତା-ପିତା ରହୁଥିବା ଦେଶର ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ପୋଷ୍ୟ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ହେଉଛି ଏକମାତ୍ର ଉପାୟ । କିନ୍ତୁ ବିଦେଶୀ ମାତା ପିତାଙ୍କ ଦେଶରେ ଏହିପରି ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣକୁ ଅନୁମତି ଦେବା ପାଇଁ, ବିଦେଶୀ ମାତା ପିତାଙ୍କୁ ନିଜ ଦେଶକୁ ଶିଶୁକୁ ନେବା ଆବଶ୍ୟକ, ଯେଉଁଠାରେ ସେହି ଦେଶର ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅନୁସରଣ କରାଯାଇପାରିବ । ତଥାପି, ଅଭିଭାବକ ଏବଂ ୱାର୍ଡ ଅଧିନିୟମ 1890 ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ଯେଉଁ ଶିଶୁ ଜଣେ ଭାରତୀୟ ନାଗରିକ, ତାଙ୍କୁ ବିଦେଶୀ ପିତାମାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଭାରତ ବାହାରକୁ ବାହାର କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଦେଶୀ ପିତାମାତାଙ୍କୁ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଶିଶୁର ଅଭିଭାବକ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇ ନଥାଏ ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତାଙ୍କୁ ପିଲାଟିକୁ ନିଜ ଦେଶକୁ ନେବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ ନଥାଏ । ତେଣୁ ଆଜି ଆଇନ ଅନୁସାରେ ବିଦେଶୀ ପିତାମାତା ଏକ ଭାରତୀୟ ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ଏକମାତ୍ର ଉପାୟ ହେଉଛି, ଯେଉଁଠାରେ ଶିଶୁଟି ସାଧାରଣ ଭାବେ ରହୁଛି, ସେହି ଅଦାଲତରେ ଆବେଦନ କରି ଶିଶୁକୁ ଭାରତରୁ ବାହାର କରି ନିଜ ଦେଶକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବା ସହ ନିଜ ଦେଶର ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବା । ଆମେ ନିଶ୍ଚିତ ମତ ଦେଉଛି ଯେ ଭାରତୀୟ ପିତାମାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣର ସମସ୍ତ ସମ୍ଭାବନାକୁ ଶେଷ କରିବା ପରେ ଏପରି ଆନ୍ତଃଦେଶୀୟ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବା ଉଚିତ । ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ କ୍ଷେତ୍ରରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ସାମାଜିକ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ସଂସ୍ଥାର ଅଭିଜ୍ଞତା ହେଉଛି ଯେ, ମୋଟାମୋଟି ଭାବରେ, ଭାରତୀୟ ପିତାମାତାମାନେ ଏକ ଅପରିଚିତ ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଉତ୍ସାହିତ ନୁହଁନ୍ତି, ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ଏପରି ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଅନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ଝିଅ ପରିବର୍ତ୍ତେ ପୁଅକୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ଏକ ବିକଳାଙ୍ଗ ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେବିରୋଧ କରନ୍ତି, ଯାହାର ପରିଣାମ ସ୍ୱରୂପ ଅଧିକାଂଶ ପରିତ୍ୟକ୍ତ, ନିଃସହାୟ କିମ୍ବା ଅନାଥ ଝିଅ ଏବଂ ବିକଳାଙ୍ଗ ପିଲାଙ୍କର ଦେଶରେ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ପାଇବାର

ସମ୍ଭାବନା ବହୁତ କମ୍ ଥାଏ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟତ କେବଳ ବିଦେଶୀ ପିତାମାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ । କିନ୍ତୁ ସେହି ସମୟରେ ଏହା ଧ୍ୟାନରେ ରଖିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ବିକଶିତ ଦେଶଗୁଡ଼ିକରେ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ଶିଶୁଙ୍କ ଉପଲବ୍ଧ ନଥିବାରୁ, ଭାରତରୁ ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ବଡ଼ ଚାହିଦା ରହିଛି ଏବଂ ଫଳସ୍ୱରୂପ ଅସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ କେତେକ ସମୟରେ ଅବାଞ୍ଛିତ ସଂଗଠନ କିମ୍ବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଶିଶୁମାନଙ୍କ ଚାଲାଣ ପାଇଁ ଆନ୍ତଃଦେଶୀୟ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କ୍ଷେତ୍ରରେ ନିଜକୁ ସକ୍ରିୟ କରିବାର ବିପଦ ବୃଦ୍ଧି ପାଉଛି ଏବଂ କେତେକ ସମୟରେ ଏହା ମଧ୍ୟ ହୋଇପାରେ ଯେ ଜଣେ ବିଦେଶୀଙ୍କ ପାଖରେ ରଖିବା ଦ୍ୱାରା, ଶିଶୁକୁ ଅବହେଳା ଏବଂ ପରିତ୍ୟକ୍ତତାରୁ ଭୌତିକ ଆରାମ ଏବଂ ସୁରକ୍ଷାକୁ ତୁରନ୍ତ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରିବାର ସମ୍ଭାବନା, ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ କାରଣ ଯେପରିକି ଶିଶୁର ଅସାର ଆବଶ୍ୟକତା, ଏହାର ଆବେଗିକ ଏବଂ ମାନସିକ ଆବଶ୍ୟକତା ଏବଂ ଭିନ୍ନ ଜାତିଗତ ଏବଂ ସାଂସ୍କୃତିକ ପୃଷ୍ଠଭୂମି ସହିତ ଏକ ବିଦେଶୀ ପରିବାରରେ ଏହାର ଆତ୍ମୀକରଣ ଏବଂ ସମନ୍ୱୟର ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଅସୁବିଧା, ଯଦି ଅଣଦେଖା ନ କରାଯାଏ, ତେବେ ଏହାକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଇ ନପାରେ । ତେଣୁ ଶିଶୁକୁ ସଠିକ୍ ପରିବାର ପ୍ରବେଶରେ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାତ୍ମକ ଏବଂ ପ୍ରକ୍ରିୟାଗତ ସୁରକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥା ବିକଶିତ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯାହା ତାକୁ ପାରିବାରିକ ଜୀବନର ସୌହାର୍ଦ୍ଦ୍ୟ ଏବଂ ସ୍ନେହ ପ୍ରଦାନ କରିବ ଏବଂ ଶାରୀରିକ, ଆବେଗିକ, ବୌଦ୍ଧିକ ଏବଂ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ବୃଦ୍ଧି ଏବଂ ବିକାଶ କରିବାରେ ସହାୟକ ହେବ । ଏହି ସୁରକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଆମେ ଏବେ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବା ପାଇଁ ଅଗ୍ରସର ହେଉଛୁ ।

ଆମେ ପ୍ରାରମ୍ଭରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରିପାରିବା ଯେ ଆମେ ଏଠାରେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରକୃତ ପିତାମାତାଙ୍କ ସହିତ ରହୁଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କର ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବା ମାମଲା ସହିତ ଚିନ୍ତିତ ନୋହୁଁ, କାରଣ ଏହି ପ୍ରକାରର ମାମଲାରେ, ପ୍ରକୃତ ପିତାମାତା ହିଁ ସେମାନଙ୍କ ପିଲାକୁ ବିଦେଶୀ ପିତାମାତାଙ୍କୁ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଦେବେ କି ନାହିଁ ତାହା ସ୍ଥିର କରିବାକୁ ସର୍ବୋତ୍ତମ ବ୍ୟକ୍ତି ହେବେ । କେବଳ ସେହି ମାମଲାରେ ଯେଉଁଠାରେ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିବା ପିଲାମାନେ ନିଃସହାୟ କିମ୍ବା ପରିତ୍ୟକ୍ତ ଏବଂ ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ କେନ୍ଦ୍ରରେ ରହୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ସ୍ୱାର୍ଥ ରକ୍ଷା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ କଲ୍ୟାଣକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରିବା ପାଇଁ କେଉଁ ମାନଦଣ୍ଡ ଏବଂ ପ୍ରକ୍ରିୟାଗତ ସୁରକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଗଠନ କରାଯିବା ଉଚିତ ତାହା ବିଚାର କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ପ୍ରଥମେ ବିଚାର କରିବା ଯେ ଜଣେ ବିଦେଶୀ ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ, ସେ ବିଷୟରେ କେଉଁ ଆବଶ୍ୟକତା ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯିବା ଉଚିତ । ପ୍ରଥମତଃ, ଏକ ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିବା ଜଣେ ବିଦେଶୀଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆବେଦନ ଏକ ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାୟୋଜିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ଯାହା ବିଦେଶୀ ବାସିନ୍ଦା ଥିବା ଦେଶର ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ କିମ୍ବା ଅନୁମତିପତ୍ର ପ୍ରାପ୍ତ । ଏକ ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ବିଦେଶୀଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ଆନ୍ତଃଦେଶୀୟ ଗ୍ରହଣ କ୍ଷେତ୍ରରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଭାରତର କୌଣସି ସାମାଜିକ କିମ୍ବା କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା କିମ୍ବା କିଶୋର ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିବଦ୍ଧ କରାଯାଇଥିବା କୌଣସି ଅନୁଷ୍ଠାନ କିମ୍ବା କେନ୍ଦ୍ର କିମ୍ବା ଗୃହ ଦ୍ୱାରା ସିଧାସଳଖ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଏହା ମୁଖ୍ୟତଃ ତିନୋଟି କାରଣରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ।

ପ୍ରଥମତଃ, ଏହା ପିଲାମାନଙ୍କ ମୁନାଫାଖୋରୀ ଏବଂ ବେଆଇନ ଚାଲାଣର ସମ୍ଭାବନାକୁ ଯଦି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଦୂର କରି ନପାରିଲେ ମଧ୍ୟ ହ୍ରାସ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ, କାରଣ ଯଦି ଜଣେ ବିଦେଶୀଙ୍କୁ ଶିଶୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଭାରତରେ ସଂସ୍ଥା କିମ୍ବା ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷଙ୍କ ସହିତ ସିଧାସଳଖ ଯୋଗାଯୋଗ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା, ତେବେ ସେ ଏକ ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଉତ୍କଣ୍ଠାରେ, ସେ କୌଣସି ଅନ୍ୟାୟପୂର୍ଣ୍ଣ କିମ୍ବା ଅଯୌକ୍ତିକ ଅର୍ଥରାଶି ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ କିମ୍ବା ପ୍ରରୋଚିତ ହୋଇପାରନ୍ତି, ଯାହାକି ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ସଂସ୍ଥା କିମ୍ବା ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାବି କରାଯାଇପାରେ । ଦ୍ୱିତୀୟତଃ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିଜକୁ ସୁନିଶ୍ଚିନ୍ତ କରିବା ପ୍ରାୟ ଅସମ୍ଭବ ହେବ ଯେ ଶିଶୁଟିକୁ ପୋଷ୍ୟ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିବା ବିଦେଶୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଶିଶୁଟିର ପିତାମାତା ଭାବରେ ଉପଯୁକ୍ତ ହେବେ କି ନାହିଁ ଏବଂ ସେ ଶିଶୁଟିକୁ ଏକ ସ୍ଥାୟୀ ଏବଂ ସୁରକ୍ଷିତ ପାରିବାରିକ ଜୀବନ ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ ସକ୍ଷମ ହେବେ କି ନାହିଁ ଏବଂ ଏପରି ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବାକୁ ଥିବା ଆନ୍ତଃଜାତିଗତ, ଆନ୍ତଃସାଂସ୍କୃତିକ ଏବଂ ଆନ୍ତଃଜାତୀୟ ସମସ୍ୟାଗୁଡ଼ିକୁ ପରିଚାଳନା କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ହେବେ କି ନାହିଁ, କାରଣ, ଯେଉଁଠାରେ ଏକ ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଆବେଦନ ବିଦେଶୀଙ୍କ ଦେଶରେ କୌଣସି ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାୟୋଜିତ ହୋଇନାହିଁ, ସେଠାରେ କୌଣସି ଉପଯୁକ୍ତ ଏବଂ ସନ୍ତୋଷଜନକ ଗୃହ ଅଧ୍ୟୟନ ରିପୋର୍ଟ ରହିବ ନାହିଁ ଯାହା ଉପରେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଭରସା କରିପାରିବ । ତୃତୀୟତଃ, ଏପରି ମାମଲାରେ, ଯେଉଁଠାରେ ଜଣେ

ବିଦେଶୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଆବେଦନ କୌଣସି ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥାର ହସ୍ତକ୍ଷେପ ବିନା ସିଧାସଳଖ କରାଯାଇଥାଏ, ସେହି ବିଦେଶୀଙ୍କ ଦେଶରେ ଏପରି କୌଣସି କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ କିମ୍ବା ସଂସ୍ଥା ରହିବେ ନାହିଁ ଯାହା ଶିଶୁର ପ୍ରଗତିର ତଦାରଖ କରିବା ଏବଂ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଶିଶୁକୁ ପ୍ରାଥମିକ ତାଲିକାରେ ପୋଷ୍ୟ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବା ଏବଂ ନୈତିକ ଏବଂ ଭୌତିକ ସୁରକ୍ଷା ସହିତ ସୌହାର୍ଦ୍ଦ୍ୟ ଏବଂ ସ୍ନେହର ବାତାବରଣରେ ବଢ଼ିବାକୁ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ ଦାୟୀ କରାଯାଇପାରିବ । ରେକର୍ଡ ଦର୍ଶାଏ ଯେଉଁ ସବୁ ବିଦେଶୀ ଦେଶରେ ଭାରତରୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପୋଷ୍ୟ ଭାବେ ଗ୍ରହଣରେ ନିଆଯାଏ, ସେଠାରେ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମତିପତ୍ର ପ୍ରାପ୍ତ କିମ୍ବା ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ସାମାଜିକ ଏବଂ ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା ଅଛି, ତେଣୁ ଯଦି ଜଣେ ବିଦେଶୀ ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ବିଦେଶୀଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆବେଦନକୁ ବିଦେଶୀ ବାସ କରୁଥିବା ଦେଶର ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମତିପତ୍ର ପ୍ରାପ୍ତ ବା ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ କିମ୍ବା ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ସାମାଜିକ ଓ ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି କୁହାଯିବ, ତେବେ ଏହା କୌଣସି କ୍ଲେଶ କିମ୍ବା ଅସୁବିଧା ସୃଷ୍ଟି କରିବ ନାହିଁ । ଏହା ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ ଯେ ବିଦେଶରେ କେବଳ ଗୋଟିଏ ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା ରହିବା ଉଚିତ ଯାହା ମାଧ୍ୟମରେ ଏକ ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଆବେଦନ ପଠାଯାଇପାରିବ; ଏହିପରି ଏକାଧିକ ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା ଥାଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ଏପରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା ବିଦେଶୀ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମତିପତ୍ର ପ୍ରାପ୍ତ କିମ୍ବା ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଜଣେ ବିଦେଶୀଙ୍କୁ ଅଭିଭାବକ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ସୁନିଶ୍ଚିନ୍ତ ହୋଇନାହିଁ ଯେ ଏକ ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ବିଦେଶୀଙ୍କ ଆବେଦନ ଏହିପରି ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାୟୋଜିତ ହୋଇଛି । ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା ଯାହା ଏକ ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଆବେଦନକୁ ପ୍ରାୟୋଜିତ କରେ, ଜଣେ ବୃତ୍ତିଗତ କର୍ମୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଏକ ଗୃହ ଅଧ୍ୟୟନ ରିପୋର୍ଟ ପାଇବା ଆବଶ୍ୟକ ଯାହା ଦର୍ଶାଏ ଯେ ବିଦେଶୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶିଶୁକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଆବେଦନ କେଉଁ ଆଧାରରେ ଏହା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାୟୋଜିତ ହୋଇଛି । ଗୃହ ଅଧ୍ୟୟନ ରିପୋର୍ଟରେ ଏହି ରାୟର ପରିଶିଷ୍ଟ 'A' ରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରସଙ୍ଗ ସମ୍ପର୍କରେ ସୂଚନା ବ୍ୟାପକ ଭାବରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବା ଉଚିତ, ଯଦିଓ ଏହାକୁ ସେହି ପରିଶିଷ୍ଟର ଆବଶ୍ୟକତାଗୁଡ଼ିକୁ କଡ଼ାକଡ଼ି ପାଳନ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ଏବଂ ଏଥିରେ ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ଏକ ଆକଳନ ମଧ୍ୟ ରହିବା ଉଚିତ ଯେ ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିବା ବିଦେଶୀ ଉପଯୁକ୍ତ

ଏବଂ ଉଚିତ କି ନାହିଁ ଏବଂ ଭିନ୍ନ ଜାତିଗତ ଏବଂ ସାଂସ୍କୃତିକ ପରିବେଶରୁ ଆସୁଥିବା ଶିଶୁକୁ ପିତାମାତା କରିବାର କ୍ଷମତା ଅଛି କି ନାହିଁ ଏବଂ ଶିଶୁଟି ପୋଷ୍ୟ ପରିବାର ଏବଂ ସେ ରହୁଥିବା ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ପରିବେଶରେ ଖାପ ଖାଇବାରେ ସକ୍ଷମ ହେବ କି ନାହିଁ । ଏକ ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଜଣେ ବିଦେଶୀଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆବେଦନ ସହିତ ଏକ ଗୃହ ଅଧ୍ୟୟନ ରିପୋର୍ଟ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ଏହି ଆବେଦନକୁ ପ୍ରାୟୋଜିତ କରୁଥିବା ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା ତାଙ୍କ ସହିତ ପରିବାରର ଏକ ସାମ୍ପ୍ରତିକ ଫଟୋଗ୍ରାଫ୍, ବିଦେଶୀ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀଙ୍କ ବିବାହ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଏକ ଘୋଷଣାପତ୍ର ଏବଂ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯଥାର୍ଥ ପ୍ରମାଣପତ୍ର, ସେମାନଙ୍କର ଆର୍ଥିକ ସ୍ଥିତି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଏକ ଘୋଷଣାପତ୍ର ସମେତ ସହାୟକ ଦସ୍ତାବିଜଗୁଡ଼ିକ ଯେପରିକି ନିଯୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କ ପ୍ରମାଣପତ୍ର, ଆୟକର ଆକଳନ ଆଦେଶ, ବ୍ୟାଙ୍କ ସନ୍ଦର୍ଭ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମାଲିକାନାରେ ଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିବରଣୀ, ଏବଂ ଏକ ଘୋଷଣାପତ୍ର ଯେଉଁଥିରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ସେମାନେ ପିଲାଟିର ଅଭିଭାବକ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ଏବଂ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରୁଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ନିଜ ଦେଶରେ ଶିଶୁ ଆସିବାର ସମୟରୁ ଦୁଇ ବର୍ଷ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କ ଦେଶର ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଶିଶୁଟିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ଏବଂ ଏପରି ଗ୍ରହଣ ସମ୍ପର୍କରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଭିଭାବକ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମାମଲା ପ୍ରକ୍ରିୟାକରଣ କରୁଥିବା ଭାରତର ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥାକୁ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ବିଷୟରେ ସୂଚନା ଦେବା, ସେମାନେ ଶିଶୁର ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ କରିବେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ଥିତି ଅନୁଯାୟୀ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଶିକ୍ଷା ଏବଂ ଲାଳନପାଳନ କରିବେ ଏବଂ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତଥା ଭାରତର ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥାକୁ ମଧ୍ୟ ରିପୋର୍ଟ ପଠାଇବେ । ପିଲାର ପ୍ରଗତି ଏବଂ ତା'ର ସାମ୍ପ୍ରତିକ ଫଟୋଗ୍ରାଫ୍ ସହିତ ସମ୍ପର୍କିତ, ପ୍ରଥମ ଦୁଇ ବର୍ଷ ପାଇଁ ତ୍ରୈମାସିକ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ତିନି ବର୍ଷ ପାଇଁ ଅର୍ଦ୍ଧବାର୍ଷିକ ଭାବରେ ଏପରି ପ୍ରଗତି ରିପୋର୍ଟ ପ୍ରକାଶ କରାଯିବ । ବିଦେଶୀଙ୍କ ଆବେଦନ ସହିତ ଭାରତର ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥାର ଜଣେ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଏକ ଅଧିକାର ପତ୍ର ମଧ୍ୟ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯାହାକୁ ମାମଲା ପରିଚାଳନା କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ବିଦେଶୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ମାମଲା ପରିଚାଳନା କରିବାକୁ ଏପରି ଅଧିକାର ପତ୍ର କ୍ଷମତା ଦେବା ଉଚିତ ଯଦି ବିଦେଶୀ ଭାରତ ଆସିବା ସ୍ଥିତିରେ ନଥାନ୍ତି । ବିଦେଶୀଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ପ୍ରାୟୋଜିତ କରୁଥିବା ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ପ୍ରମାଣିତ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ଏକ ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିବା ବିଦେଶୀଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଦେଶର

ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଏପରି କରିବାକୁ ଅନୁମତିପ୍ରାପ୍ତ । ଏହି ପ୍ରମାଣପତ୍ର, ଘୋଷଣାନାମା ଏବଂ ଦସ୍ତାବିଜଗୁଡ଼ିକ ଯାହା ବିଦେଶୀଙ୍କ ଆବେଦନ ସହିତ ଏକ ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଜଣେ ଦଲିଲ ଅଧିପ୍ରମାଣନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯଥାବିଧି ଭାବରେ ଅନୁପ୍ରମାଣିତ କରାଯିବା ଉଚିତ ଯାହାଙ୍କ ଦସ୍ତଖତ ବିଦେଶୀଙ୍କ ଦେଶର ବୈଦେଶିକ ବ୍ୟାପାର ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟର ଜଣେ ଅଧିକାରୀ କିମ୍ବା ନ୍ୟାୟ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ କିମ୍ବା ସାମାଜିକ କଲ୍ୟାଣ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟର ଅଧିକାରୀ କିମ୍ବା ସେହି ଦେଶରେ ଥିବା ଭାରତୀୟ ଦୂତାବାସ କିମ୍ବା ଉଚ୍ଚ କମିଶନ କିମ୍ବା ବାଣିଜ୍ୟ ଦୂତାବାସର ଜଣେ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଧିବଦ୍ଧ ଭାବରେ ପ୍ରମାଣିତ ହେବା ଉଚିତ । ବିଦେଶୀଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ପ୍ରାୟୋଜିତ କରୁଥିବା ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା ଭାରତର ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥାକୁ ଆବେଦନ ପଠାଇବା ସମୟରେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଦାୟିତ୍ୱ ନେବାକୁ ପଡିବ ଯେ ଏହା ଦୁଇ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ସମୟ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଦେଶୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ଦେଶର ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଶିଶୁକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବ ଏବଂ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବା ମାତ୍ରେ, ଏହା ଭାରତର ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥାକୁ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ଆଦେଶର ଦୁଇଟି ପ୍ରମାଣିତ ନକଲ ପଠାଇବ ଯାହା ମାଧ୍ୟମରେ ଅଭିଭାବକତ୍ୱ ପାଇଁ ଆବେଦନ ପ୍ରକ୍ରିୟାକରଣ କରାଯାଏ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଗୋଟିଏ ନକଲ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଦାଖଲ କରାଯାଇପାରିବ ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି ଭାରତର ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା ପାଖରେ ରହିପାରିବ । ଆବେଦନକୁ ପ୍ରାୟୋଜିତ କରୁଥିବା ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ଭାରତରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥାକୁ ଶିଶୁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରଗତି ରିପୋର୍ଟ ପଠାଇବାକୁ ସହମତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ, ପ୍ରଥମ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ତ୍ରୈମାସିକ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷ କିମ୍ବା ବର୍ଷଗୁଡିକ ପାଇଁ ଅର୍ଦ୍ଧ ବାର୍ଷିକ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୁଏ ନାହିଁ, ଏବଂ ଏହା ମଧ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ଯଦି ବିଦେଶୀଙ୍କ ପରିବାରରେ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ବାଧା ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ, ତେବେ ସେ ଶିଶୁର ଯତ୍ନ ନେବେ ଏବଂ ଭାରତର ସମ୍ପୃକ୍ତ ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥାର ଅନୁମୋଦନ ସହିତ ଏହା ପାଇଁ ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ ବିକଳ୍ପ ନିୟୋଜନ ଖୋଜିବେ ଏବଂ ଅଭିଭାବକତ୍ୱ ପ୍ରକ୍ରିୟା ପରିଚାଳନା କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ଏପରି ବିକଳ୍ପ ନିଯୁକ୍ତି ରିପୋର୍ଟ କରିବେ ଏବଂ ଏପରି ସୂଚନା ଉଭୟ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ଭାରତର ସମ୍ପୃକ୍ତ ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ସାମାଜିକ କଲ୍ୟାଣ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟର ସଚିବଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ । ଭାରତ ସରକାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଦେଶୀ ଦେଶର ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆନ୍ତଃଦେଶୀୟ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ଅନୁମତିପତ୍ର ପ୍ରାପ୍ତ କିମ୍ବା ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ଏକ ତାଲିକା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବେ ଯେଉଁଠାରେ ଭାରତରୁ ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ

ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥାଏ ଏବଂ ଏହି ତାଲିକା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଦେଶୀ ଦେଶର ସରକାର ଏବଂ ସେହି ବିଦେଶୀ ଦେଶରେ ଥିବା ଭାରତୀୟ କୂଟନୈତିକ ମିଶନରୁ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ସୂଚନା ପାଇବା ପରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯିବ । ଆମେ ଏଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିପାରିବା ଯେ, ସ୍ୱିଡେନର ଦୂତାବାସ ଉଲଫ ୱାଲ୍ଟରଙ୍କ ତରଫରୁ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ଶପଥପାଠର ପରିଶିଷ୍ଟ IIରେ ସାତଟି ସ୍ୱିଡେନ୍ ସଂଗଠନ କିମ୍ବା ସଂସ୍ଥାର ନାମ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛି, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱିଡେନର ନାଗରିକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆନ୍ତଃ-ଦେଶ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ ପାଇଁ "ମଧ୍ୟସ୍ଥତା" କରିବା ପାଇଁ ସ୍ୱିଡେନର ସାମାଜିକ ବ୍ୟାପାର ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ ଅଧୀନରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଜାତୀୟ ଆନ୍ତଃ-ଦେଶ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ ବୋର୍ଡ ଦ୍ୱାରା କ୍ଷମତାପ୍ରାପ୍ତ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଭାରତୀୟ ସାମାଜିକ କଲ୍ୟାଣ ପରିଷଦ ମଧ୍ୟ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନର ଉତ୍ତରରେ ଦାଖଲ କରିଥିବା ଜବାବରେ ବିଦେଶରେ ଆନ୍ତଃ-ଦେଶ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ସଂଗଠନ କିମ୍ବା ସଂସ୍ଥାର ଏକ ତାଲିକା ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛି । ତେଣୁ ବିଭିନ୍ନ ବିଦେଶୀ ଦେଶରେ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆନ୍ତଃଦେଶୀୟ ଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ଅନୁମତିପତ୍ର ପ୍ରାପ୍ତ କିମ୍ବା ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ଏକ ତାଲିକା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁରୁହ ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଆମେ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କୁ ଆଜିଠାରୁ ଛଅ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି ତାଲିକା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛୁ ଏବଂ ଏହି ତାଲିକାର ନକଲ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଭାରତର ବିଭିନ୍ନ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମତି ପତ୍ର କିମ୍ବା ସ୍ୱୀକୃତି ଅଧୀନରେ ଆନ୍ତଃଦେଶୀୟ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଭାରତରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯିବ । ଆମେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରିପାରିବା ଯେ ଭାରତରେ ଶିଶୁମାନଙ୍କର ଅଭିଭାବକ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏପରି ତାଲିକା ପ୍ରସ୍ତୁତ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ଥଗିତ ରଖାଯିବ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଏହି ରାୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ନୀତି ଏବଂ ମାନଦଣ୍ଡ ଅନୁଯାୟୀ ସେଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରକ୍ରିୟାକରଣ ଏବଂ ନିକାଶ କରାଯିବ ।

ତା'ପରେ ଆମେ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଶିଶୁର ପ୍ରକୃତ ପିତାମାତାଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ସ୍ଥିତି ବିଚାର କରିବାକୁ ଅଗ୍ରସର ହେଉ । ପ୍ରକୃତ ପିତାମାତାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କେଉଁ ସୁରକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଯୋଗାଇ ଦିଆଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ? ଆମେ ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରିପାରିବା ଯେ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ପ୍ରକୃତ ପିତାମାତାଙ୍କ ବିଷୟରେ କଥା ହେଉ, ଆମେ ଉଭୟ ପିତାମାତାଙ୍କୁ ସୂଚିତ କରୁ ଯଦି ସେମାନେ ଏକାଠି ଅଛନ୍ତି କିମ୍ବା ଯଦି ମାଆ କିମ୍ବା ପିତା ଏକୁଟିଆ ଅଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହାକୁ ଏକ

ପ୍ରାଥମିକ ଆବଶ୍ୟକତା ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯିବା ଉଚିତ ଯେ ଯଦି ପ୍ରକୃତ ପିତାମାତା ପରିଚିତ, ତେବେ ଅନୁଷ୍ଠାନ କିମ୍ବା କେନ୍ଦ୍ର କିମ୍ବା ଶିଶୁ ଯତ୍ନ ପାଇଁ ଗୃହ କିମ୍ବା ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବା ବିଷୟରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାରେ ଉପଯୁକ୍ତ ଭାବରେ ସହାୟତା କରାଯିବା ଉଚିତ, ଯେଉଁଠାରେ ଶିଶୁକୁ ସମର୍ପଣ କରାଯାଉଛି । ପ୍ରକୃତ ପିତାମାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ସମର୍ପଣ କରିବା ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ପୂର୍ବରୁ, ସେମାନଙ୍କୁ ବିଦେଶୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କରିବାର ସମ୍ଭାବନା ସମେତ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣର ସମସ୍ତ ସଂପୃକ୍ତିକୁ ବୁଝିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରାଯିବା ଉଚିତ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ କୁହାଯିବା ଉଚିତ ଯେ ଯଦି ଶିଶୁଟିକୁ ପୋଷ୍ୟ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶିଶୁ ସହିତ ଆଉ କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ରଖିବା ସମ୍ଭବ ହେବ ନାହିଁ । ପ୍ରକୃତ ପିତାମାତାଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ ବିଷୟରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାରେ କୌଣସି ଚାପ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ଏବଂ ସେମାନେ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ଶିଶୁକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ପରେ ମଧ୍ୟ, ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ନିଷ୍ପତ୍ତି ପୁନର୍ବିଚାର କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରାୟ ତିନି ମାସର ଅବଧି ଦିଆଯିବା ଉଚିତ । କିନ୍ତୁ ଥରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇସାରିବା ପରେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଅତିରିକ୍ତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଏହାର ପୁନର୍ବିଚାର କରାନଯିବା ପରେ, ଏହାକୁ ଅପରିବର୍ତ୍ତନୀୟ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବା ଉଚିତ ଏବଂ ତାପରେ ଶିଶୁଟିକୁ ଜଣେ ବିଦେଶୀଙ୍କୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବରେ ଦେବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇପାରେ ଏବଂ ପ୍ରକୃତ ପିତାମାତାଙ୍କ କୌଣସି ସନ୍ଦର୍ଭରେ ଉଲ୍ଲେଖ ନକରି ଶିଶୁକୁ ବିଦେଶୀ ଅଭିଭାବକଙ୍କୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଆବେଦନ କରାଯାଇପାରିବ । ଏହା ପରେ ପୁଣି ଥରେ ପ୍ରକୃତ ପିତାମାତାଙ୍କ ସହିତ ପରାମର୍ଶ କରିବାର କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠେ ନାହିଁ ଯେ ସେମାନେ ଶିଶୁଟିକୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବରେ ଦେବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି କି ସେମାନେ ଏହାକୁ ଫେରାଇ ନେବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି । ଯଦି କୌଣସି ଶିଶୁ ଜଣେ ବିଦେଶୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମୋଦିତ ହେବା ପରେ ଏବଂ ଶିଶୁର ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏବଂ କେତେକ ସମୟରେ ଚିକିତ୍ସା ସହାୟତା ଏବଂ ଏପରିକି ଶିଶୁ ପାଇଁ ଡାକ୍ତରଖାନାରେ ଭର୍ତ୍ତି ହେବା ପାଇଁ ଖର୍ଚ୍ଚ ହେବା ପରେ, ପ୍ରକୃତ ପିତାମାତାଙ୍କୁ ପୁଣି ଥରେ ସେମାନଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି ପୁନର୍ବିଚାର କରିବା ପାଇଁ ଏକ ପଶ୍ଚାତାପ ଦେବା ପାଇଁ ପରାମର୍ଶ କରିବାକୁ ପଡିବ । କିନ୍ତୁ ବିଶୃଙ୍ଖଳାର କୌଣସି ସମ୍ଭାବନାକୁ ଦୂର କରିବା ଏବଂ ଶିଶୁକୁ ବାସ୍ତବରେ ତା'ର ପ୍ରକୃତ ପିତାମାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହସ୍ତାନ୍ତର କରାଯାଇଛି ତାହା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ, ଏହା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ଯେଉଁ ସଂସ୍ଥା ବା କେନ୍ଦ୍ର ବା ଶିଶୁ ଯତ୍ନ ଗୃହ କିମ୍ବା ସାମାଜିକ ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥାକୁ ଶିଶୁକୁ ପ୍ରକୃତ ପିତାମାତାଙ୍କ

ଦ୍ୱାରା ହସ୍ତାନ୍ତର କରାଯାଇଛି, ସେ ପିତାମାତାଙ୍କଠାରୁ ଏକ ହସ୍ତାନ୍ତର ଦସ୍ତାବିଜ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଉଚିତ, ଯାହା ପିତାମାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଧିବଦ୍ଧ ଭାବରେ ସ୍ୱାକ୍ଷରିତ ଏବଂ ଅତି କମରେ ଦୁଇ ଜଣ ଦାୟିତ୍ୱବାନ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି ଏବଂ ଏପରି ହସ୍ତାନ୍ତର ଦସ୍ତାବିଜରେ କେବଳ ପ୍ରକୃତ ପିତାମାତାଙ୍କ ନାମ ଓ ଠିକଣା ହିଁ ରହିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ବରଂ ଶିଶୁର ଜନ୍ମ ଓ ଏହାର ପୃଷ୍ଠଭୂମି, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଓ ବିକାଶ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସୂଚନା ମଧ୍ୟ ରହିବା ଉଚିତ । ଯଦି ପ୍ରକୃତ ପିତାମାତା ପିଲାର ଧାର୍ମିକ ଲାଳନପାଳନ ପାଇଁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି, ତେବେ ଯଥାସମ୍ଭବ ସେମାନଙ୍କ ଇଚ୍ଛାକୁ ସମ୍ମାନ କରାଯିବା ଉଚିତ, କିନ୍ତୁ ଶେଷରେ କେବଳ ପିଲାର ଆଗ୍ରହ ଏକମାତ୍ର ମାର୍ଗଦର୍ଶକ ହେବା ଉଚିତ ଏବଂ ପ୍ରକୃତ ପିତାମାତାଙ୍କୁ ଜଣାଇବା ଉଚିତ ଯେ ପିଲାଟିକୁ ପ୍ରକୃତ ପିତାମାତାଙ୍କ ଠାରୁ ଭିନ୍ନ ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା ବିଦେଶୀଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇପାରିବ। ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅନୁସରଣ କରାଯାଇପାରିବ ଏବଂ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେଉଁଠାରେ ଜୈବିକ ପିତାମାତା ପରିଚିତ ଏବଂ ସେମାନେ ଶିଶୁକୁ ଏକ ଅନୁଷ୍ଠାନ କିମ୍ବା କେନ୍ଦ୍ର କିମ୍ବା ଶିଶୁ ଯତ୍ନ ଗୃହ କିମ୍ବା ହସ୍ପିଟାଲ କିମ୍ବା ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥାକୁ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ପରିତ୍ୟାଗ କରନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ଯେଉଁଠାରେ ଶିଶୁଟି ଏକ ଅନାଥ, ଅସହାୟ କିମ୍ବା ପରିତ୍ୟକ୍ତ ଶିଶୁ ଏବଂ ତା'ର ପିତାମାତା ଅଜଣା ଥିବେ, ଶିଶୁର ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନରେ ଥିବା ସଂସ୍ଥା କିମ୍ବା କେନ୍ଦ୍ର କିମ୍ବା ଶିଶୁ ଯତ୍ନ ଗୃହ କିମ୍ବା ଡାକ୍ତରଖାନା କିମ୍ବା ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା, ଶିଶୁର ପ୍ରକୃତ ପିତାମାତାଙ୍କୁ ଖୋଜିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଉଚିତ ଏବଂ ଯଦି ପ୍ରକୃତ ପିତାମାତାଙ୍କୁ ଖୋଜାଯାଇପାରିବ ଏବଂ ଏହା ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ସେମାନେ ଶିଶୁକୁ ଫେରାଇ ନେବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି ନାହିଁ, ତେବେ ଉପରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଯଥାସମ୍ଭବ ଅନୁସରଣ କରାଯିବା ଉଚିତ । କିନ୍ତୁ ଯଦି କୌଣସି କାରଣରୁ ପ୍ରକୃତ ପିତାମାତାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମତି ନେବା କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ପରାମର୍ଶ ନେବାର କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିପାରିବ ନାହିଁ । ଏହା ମଧ୍ୟ ସୂଚିତ କରାଯାଇପାରେ ଯେ ଶିଶୁ ଜନ୍ମ ପୂର୍ବରୁ କିମ୍ବା ଜନ୍ମ ତାରିଖରୁ ତିନି ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ସମ୍ପର୍କରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ପାଇଁ ପ୍ରକୃତ ପିତାମାତାଙ୍କୁ ପ୍ରରୋଚିତ କିମ୍ବା ଉତ୍ସାହିତ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ କିମ୍ବା ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହି ସତର୍କତା ଆବଶ୍ୟକ କାରଣ ଶିଶୁ ଜନ୍ମ ପରେ ପ୍ରକୃତ ପିତାମାତାଙ୍କ ପାଖରେ ଶିଶୁକୁ ନିଜେ ପାଳନପୋଷଣ କରିବେ କି ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବେ କି ନାହିଁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ପାଇଁ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସମୟ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ତା'ଠାରୁ ଅଧିକ, ଜନ୍ମ ପରେ ଅନୁଭବ ହୋଇଥିବା ଯେକୌଣସି ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସମସ୍ୟାକୁ ଦୂର କରିବା ପାଇଁ ଶିଶୁକୁ କିଛି ସମୟ ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇପାରେ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମେ ସେହି ସୁରକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉପରେ ବିଚାର କରିପାରିବା ଯାହା ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଶିଶୁଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପାଳନ କରାଯିବା ଉଚିତ । ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା ସମସ୍ତ ପକ୍ଷ, ଉଭୟ ପକ୍ଷ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକମତ ହୋଇଥିଲେ ଯେ, ଜଣେ ବିଦେଶୀ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଠାରୁ ଏକ ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ସଂସ୍ଥା କିମ୍ବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଆବେଦନ ଉପରେ ବିଚାର କରିବା ପାଇଁ ଏହା ମୁକ୍ତ ରହିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଏହିପରି ଆବେଦନ କେବଳ ଭାରତ ସରକାର କିମ୍ବା ଏହା କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ରାଜ୍ୟର ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମତିପତ୍ର ପ୍ରାପ୍ତ କିମ୍ବା ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ଏକ ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରକ୍ରିୟାକରଣ କରାଯିବା ଉଚିତ କିମ୍ବା ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନର ଉତ୍ତରରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଜବାବରେ ଭାରତୀୟ ସାମାଜିକ କଲ୍ୟାଣ ପରିଷଦ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟବହୃତ ଭାଷାରେ ଏହାକୁ ଭିନ୍ନ ଭାବରେ ରଖାଯିବା ଉଚିତ, "ଅନୁମୋଦିତ ବ୍ୟକ୍ତି କିମ୍ବା ସଂସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ସମସ୍ତ ଘରୋଇ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ବନ୍ଦ କରାଯିବା ଉଚିତ ।"ଭାରତୀୟ ସମାଜ କଲ୍ୟାଣ ପରିଷଦ ଏବଂ ଭାରତୀୟ ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ପରିଷଦ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଦୁଇଟି ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା ଯାହା ଜାତୀୟ ସ୍ତରରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ ଏବଂ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ, ଯାହା ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ଉପସଚିବଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କେରଳ ସରକାରଙ୍କ ସଚିବ, ଆଇନ ବିଭାଗ, ପରିଶିଷ୍ଟ 'F' କୁ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନର ଉତ୍ତରରେ ଭାରତୀୟ ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ପରିଷଦ ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନ କରାଯାଇଥିବା ଦାଖଲରେ 23 ଅଗଷ୍ଟ 1980ରେ ଲେଖାଯାଇଥିବା ଚିଠିରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ପ୍ରତୀତ ହୁଏ । କିନ୍ତୁ ଜାତୀୟ ସ୍ତରରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଏହି ଦୁଇଟି ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା ବ୍ୟତୀତ, ଶିଶୁ ଯତ୍ନ ଏବଂ କଲ୍ୟାଣରେ ନିୟୋଜିତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଯଦି ସେମାନଙ୍କର ଭଲ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଏବଂ ଖ୍ୟାତି ଅଛି ଏବଂ ଶିଶୁ ଯତ୍ନ ଏବଂ କଲ୍ୟାଣ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରଶଂସନୀୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି, ତେବେ ଆନ୍ତଃଦେଶୀୟ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଭାରତ ସରକାର କିମ୍ବା ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱୀକୃତି ଦିଆଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ବୋଲି କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ । ଆମେ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କୁ ଆଜିଠାରୁ ତିନି ମାସ ମଧ୍ୟରେ ବିଚାର କରିବାକୁ ଏବଂ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବୁ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପକାରୀ ଭାବରେ ପ୍ରତୀତ ହୋଇଥିବା କୌଣସି ଅନୁଷ୍ଠାନ କିମ୍ବା ସଂସ୍ଥା ଶିଶୁ ଯତ୍ନ ଏବଂ କଲ୍ୟାଣରେ ନିୟୋଜିତ କି ନାହିଁ ଏବଂ ଯଦି ଥାଏ, ତେବେ ସେମାନେ ଆନ୍ତଃଦେଶୀୟ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ସ୍ୱୀକୃତି ପାଇବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ କି ନାହିଁ ।ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଏହା ଭାରତ ସରକାର କିମ୍ବା ରାଜ୍ୟ ସରକାର ସ୍ୱତଃପ୍ରବୃତ୍ତ ଭାବରେ କିମ୍ବା ଆନ୍ତଃଦେଶୀୟ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ

ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥାକୁ ସ୍ୱୀକୃତି ଦେବା ପାଇଁ ଆବେଦନ ଉପରେ ଏହା ମୁକ୍ତ ରହିବ, ଯଦି ଏପରି ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା ଭଲ ଖ୍ୟାତି ଅର୍ଜନ କରିଥାଏ ଏବଂ ଶିଶୁ ଯତ୍ନ ଏବଂ କଲ୍ୟାଣ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହାର କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଜଣାଶୁଣା ହୋଇଥାଏ । ଆମେ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେବୁ ଯେ ଆନ୍ତଃଦେଶୀୟ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥାକୁ ସ୍ୱୀକୃତି ଦେବା ପାଇଁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ପୂର୍ବରୁ ଭାରତ ସରକାର କିମ୍ବା କୌଣସି ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଏହା ଯାଞ୍ଚ କରିବା ଉଚିତ ଯେ ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥାରେ ସାମାଜିକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅଭିଜ୍ଞତା ଥିବା ଉପଯୁକ୍ତ କର୍ମଚାରୀ ଅଛନ୍ତି କି ନାହିଁ, କାରଣ ଅନ୍ୟଥା ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା ବିଦେଶୀ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣକାରୀ ପରିବାରରେ ଜଣେ ଶିଶୁର ଉପଯୁକ୍ତ ସ୍ଥାନାନ୍ତର ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବାର ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦାୟିତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସନ୍ତୋଷଜନକ ଭାବେ ସମ୍ପାଦନ କରିବା ସମ୍ଭବ ହୋଇନପାରେ । ଏହା ମଧ୍ୟ ବାଞ୍ଛନୀୟ ହେବ ଯେ କୌଣସି ସଂଗଠନ କିମ୍ବା ଏଜେନ୍ସିକୁ ସ୍ୱୀକୃତି ଦିଆଯିବ ନାହିଁ, ଯାହା କେବଳ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି, ଏହା କେବଳ ଏକ ସଂଗଠନ କିମ୍ବା ସଂସ୍ଥା ଯାହା ଶିଶୁ ଯତ୍ନ ଏବଂ କଲ୍ୟାଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିୟୋଜିତ, ଯାହାକୁ ସ୍ୱୀକୃତି ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବା ଉଚିତ, କାରଣ ଆନ୍ତଃଦେଶୀୟ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣକୁ ନିଜେ ଏକ ସ୍ୱାଧୀନ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଭାବରେ ନୁହେଁ, ବରଂ ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ଏକ ଅଂଶ ଭାବରେ ଦେଖିବା ଆବଶ୍ୟକ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଏହା ବ୍ୟବସାୟରେ ଅବନତି ଘଟାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଭାରତ ସରକାର କିମ୍ବା କୌଣସି ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥାକୁ ଆନ୍ତଃଦେଶୀୟ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ସ୍ୱୀକୃତି ପ୍ରଦାନ କରୁଥିବା ରାଜ୍ୟ ସରକାର ସ୍ୱୀକୃତିର ଏକ ସର୍ତ୍ତ ଭାବରେ ଦାବି କରିବେ ଯେ ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା ଉପଯୁକ୍ତ ହିସାବ ରଖିବ ଯାହା ପ୍ରତି ବର୍ଷ ଶେଷରେ ଜଣେ ସନନ୍ଦପ୍ରାପ୍ତ ହିସାବବିଦଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହିସାବ କରାଯିବ ଏବଂ ଏହା ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିବା ବିଦେଶୀଙ୍କଠାରୁ ଅଭିଭାବକ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ଆବେଦନ ସହିତ ଜଡିତ ଆଇନଗତ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଖର୍ଚ୍ଚଠାରୁ ଅଧିକ କୌଣସି ପରିମାଣ ଆଦାୟ କରିବ ନାହିଁ, ଯେଉଁଥିରେ ନ୍ୟାୟାଳୟଦ୍ୱାରା ସ୍ଥିର କରାଯାଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ଆବେଦନ ପ୍ରକ୍ରିୟାକରଣ, ଦାଖଲ ଏବଂ ଅନୁସରଣ କରିବାରେ ହୋଇଥିବା ଅସୁବିଧା ପାଇଁ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ପାରିଶ୍ରମିକ କିମ୍ବା ପାରିତୋଷିକ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ।

ପ୍ରାୟତଃ ଏପରି ପରିସ୍ଥିତି ବାରମ୍ବାର ସୃଷ୍ଟି ହୋଇପାରେ ଯେଉଁଠାରେ ଜଣେ ଶିଶୁ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ନଥିବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ଅନୁଷ୍ଠାନ କିମ୍ବା କେନ୍ଦ୍ର କିମ୍ବା ସାମାଜିକ କିମ୍ବା

ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥାର ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନରେ ଥାଇପାରେ । ଯେହେତୁ ଆମ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ନୀତି ଏବଂ ମାନଦଣ୍ଡ ଅନୁଯାୟୀ, ଅଭିଭାବକ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ଆବେଦନ କେବଳ ଏକ ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକ୍ରିୟାକରଣ କରାଯାଇପାରିବ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସଂସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ନୁହେଁ, ଯେକୌଣସି ଅଣସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ସଂସ୍ଥା, କେନ୍ଦ୍ର କିମ୍ବା ସଂସ୍ଥା ଯାହାର ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନରେ ଏକ ଶିଶୁ ଅଛି, ଯଦି ସେ ଏପରି ଶିଶୁକୁ ଆନ୍ତଃଦେଶୀୟ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣରେ ଦେବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି, ତେବେ ତାଙ୍କୁ ଏକ ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କରିବାକୁ ପଡିବ, ଏବଂ ସେହି ମାମଲାରେ ସେ ଏପରି ଶିଶୁର ନାମ ଏବଂ ବିବରଣୀ ଅଯଥା ବିଳମ୍ବ ନକରି ସେହି ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥାକୁ ପଠାଇବାକୁ ପଡିବ ଯାହା ମାଧ୍ୟମରେ ଏପରି ଶିଶୁକୁ ଆନ୍ତଃଦେଶୀୟ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣରେ ଦେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦିଆଯାଇଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା ଏକ ରେଜିଷ୍ଟର ବଜାୟ ରଖିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେଉଁଥିରେ ଏହା ମାଧ୍ୟମରେ ଆନ୍ତଃଦେଶୀୟ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ସମସ୍ତ ଶିଶୁଙ୍କ ନାମ ଏବଂ ବିବରଣୀ ପ୍ରବେଶ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ଏପରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶିଶୁ ସମ୍ପର୍କରେ, ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା ଶିଶୁ ସମ୍ପର୍କରେ ସମସ୍ତ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ସୂଚନା ପ୍ରଦାନ କରି ଜଣେ ବୃତ୍ତିଗତ ସାମାଜିକ କର୍ମୀଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଏକ ଶିଶୁ ଅଧ୍ୟୟନ ରିପୋର୍ଟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ବିଦେଶୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବେ କି ନାହିଁ ଏବଂ ଯଦି ସେ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଅନ୍ତି ତେବେ ଶିଶୁକୁ ବୁଝିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ ଏବଂ ଏହା ଶିଶୁର କଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିବା ବିଦେଶୀ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ଦିଆଯିବ କି ନାହିଁ ତାହା ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାରେ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କୁ ସହାୟତା କରିବ । ଶିଶୁ ଅଧ୍ୟୟନ ରିପୋର୍ଟରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯଥାସମ୍ଭବ ସୂଚନା ରହିବା ଉଚିତ:

"(1) ଯେଉଁଠାରେ ସମ୍ଭବ ଦସ୍ତାବିଜ ଦ୍ୱାରା ସମର୍ଥିତ ସୂଚନା ଚିହ୍ନଟ କରିବା ।

(2) ପ୍ରକୃତ ପିତାମାତାଙ୍କ ବିଷୟରେ ସୂଚନା, ସେମାନଙ୍କ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଏବଂ ମା'ଙ୍କ ଗର୍ଭାବସ୍ଥା ଏବଂ ଜନ୍ମର ବିବରଣୀ ସହିତ ।

(3) ଶାରୀରିକ, ବୌଦ୍ଧିକ ଏବଂ ଆବେଗିକ ବିକାଶ ।

(4) ଜଣେ ପଞ୍ଜିକୃତ ଡାକ୍ତରୀ ଚିକିତ୍ସକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ରିପୋର୍ଟ, ବିଶେଷ କରି ଜଣେ ଶିଶୁରୋଗ ବିଶେଷଜ୍ଞଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ।

(5) ନିକଟରେ ଉଠାଯାଇଥିବା ଫଟୋ ।

(6) ବର୍ତ୍ତମାନର ପରିବେଶ-ଯତ୍ନର ବର୍ଗ (ନିଜର ଘର, ପୋଷ୍ୟ ଗୃହ, ଅନୁଷ୍ଠାନ ଇତ୍ୟାଦି) ସମ୍ପର୍କ, ଦିନଚର୍ଯ୍ୟା ଏବଂ ଅଭ୍ୟାସ ।

(7) ସାମାଜିକ କର୍ମୀଙ୍କ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ଏବଂ ଆନ୍ତଃଦେଶୀୟ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେବାର କାରଣ "।

ଭାରତ ସରକାର, ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ସହାୟତାରେ, ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥାମାନଙ୍କର ତାଲିକା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ସେମାନଙ୍କ ନାମ, ଠିକଣା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିବରଣୀ ସହିତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଦେଶୀ ଦେଶର ସରକାରଙ୍କ ଉପଯୁକ୍ତ ବିଭାଗକୁ ପଠାଇବା ଉଚିତ ଯେଉଁଠାରେ ଭାରତୀୟ ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ ସାଧାରଣତଃ ପୋଷ୍ୟ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆନ୍ତଃଦେଶୀୟ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ଏପରି ବିଦେଶୀ ଦେଶର ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମତିପତ୍ର ପ୍ରାପ୍ତ କିମ୍ବା ମାନ୍ୟତାପ୍ରାପ୍ତ ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥାମାନେ ଜାଣିପାରିବେ ଯେ ଭାରତୀୟ ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ନିଜ ଦେଶର ନାଗରିକଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ପ୍ରକ୍ରିୟାକରଣ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନେ କେଉଁ ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କରିବା ଉଚିତ । ଏପରି ତାଲିକା ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ଏକ ଅନୁରୋଧ ସହିତ ପଠାଯିବ ଯେ ଏହାକୁ ନିଜ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଜିଲ୍ଲା ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ପଠାଯିବ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ଦେଶର ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ଜିଲ୍ଲା ନ୍ୟାୟାଳୟମାନେ ଜାଣିପାରିବେ ଯେ କେଉଁ ମାନ୍ୟତାପ୍ରାପ୍ତ ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ସଂସ୍ଥା ଜଣେ ବିଦେଶୀ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଅଭିଭାବକ ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ଆବେଦନ ପ୍ରକ୍ରିୟାକରଣ କରିବାକୁ ହକଦାର । ଅବଶ୍ୟ, ଆନ୍ତଃଦେଶୀୟ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣରେ ସକ୍ରିୟ ଥିବା କେତେକ କେନ୍ଦ୍ରରେ ଆଞ୍ଚଳିକ ଶାଖା ସହିତ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ସମ୍ବଳ ସଂସ୍ଥା ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯିବା ବାଞ୍ଛନୀୟ ହେବ । ଏହିପରି କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପୋଷ୍ୟ-ଗ୍ରହଣ ସମ୍ବଳ ସଂସ୍ଥା ଆନ୍ତଃଦେଶୀୟ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ ଶିଶୁମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକ ସୂଚନା ପ୍ରସାର ସଂସ୍ଥା ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରିବ ଏବଂ ଭାରତୀୟ ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଲାଗି ବିଦେଶୀ ନାଗରିକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ସମସ୍ତ ଆବେଦନକୁ ପରେ ବିଦେଶୀ ଦେଶର ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ଏହିପରି କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ ସମ୍ବଳ ସଂସ୍ଥାକୁ ପଠାଯାଇପାରିବ ଏବଂ

ପରବର୍ତ୍ତୀଟି ଏହାକୁ ଦେଶର ଗୋଟିଏ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥାକୁ ପଠାଇପାରିବ।ପ୍ରତ୍ୟେକ ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା ନିଜ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନରେ ନେଉଥିବା ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରି ସେପରି କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ସମ୍ବଳ ଏଜେନ୍ସିକୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ ଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କର ନାମ ଏବଂ ବିବରଣୀ ସଂସ୍ଥା ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇପାରେ ଏବଂ ଏହିପରି ପିଲାମାନଙ୍କର ନାମ ଏବଂ ବିବରଣୀ ଏପରି କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ସମ୍ବଳ ଏଜେନ୍ସି ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ହେବାକୁ ଥିବା ଏକ ରେଜିଷ୍ଟରରେ ପ୍ରବେଶ କରାଯାଇପାରିବ । କିନ୍ତୁ ଏପରି କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ ସମ୍ବଳ ସଂସ୍ଥାର ସ୍ଥାପନା ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଏକ ଭାରତୀୟ ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ବିଦେଶୀ ନାଗରିକଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ଏକ ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା ମାଧ୍ୟମରେ ପଠାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଜଣେ ବିଦେଶୀଙ୍କ ଠାରୁ ଏପରି କୌଣସି ଆବେଦନ ବିଚାରକୁ ନେବା ପୂର୍ବରୁ, ଏକ ଭାରତୀୟ ପରିବାରରେ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ଦ୍ୱାରା ଶିଶୁ ସ୍ଥାନ ଖୋଜିବା ପାଇଁ ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ଏଜେନ୍ସି ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତ ପ୍ରୟାସ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ଭାରତୀୟ ପରିବାର କୌଣସି ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେହି ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ଭାରତୀୟ ପରିବାରକୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତ ସୁବିଧା ଯୋଗାଇ ଦିଆଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ଯଦି ଭାରତୀୟ ପରିବାର କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଶିଶୁ ସମ୍ପର୍କରେ ଶିଶୁ ଅଧ୍ୟୟନ ରିପୋର୍ଟ ଦେଖିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି, ତେବେ ଭାରତୀୟ ପରିବାରକୁ ଶିଶୁ ଅଧ୍ୟୟନ ରିପୋର୍ଟ ମଧ୍ୟ ଉପଲବ୍ଧ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଭାରତୀୟ ପରିବାର ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବେ କି ନାହିଁ ସେମାନେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇପାରିବେ । ଯଦି କୌଣସି ଭାରତୀୟ ପରିବାର ସର୍ବାଧିକ ଦୁଇ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଆଗେଇ ନ ଆସନ୍ତି, ତେବେ ସେହି ଶିଶୁକୁ ଆନ୍ତଃଦେଶୀୟ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରିବ, କେବଳ ଗୋଟିଏ ବ୍ୟତିକ୍ରମ ବିଷୟ ଉପରେ, ଯଥା, ଯଦି ଶିଶୁଟି ବିକଳାଙ୍ଗ କିମ୍ବା ଖରାପ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଅବସ୍ଥାରେ ଅଛି ଯାହାକୁ ଜରୁରୀ ଚିକିତ୍ସା ଆବଶ୍ୟକ, ଯାହା ଶିଶୁର ଯତ୍ନ ନେଉଥିବା ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା ପାଇଁ ଯୋଗାଇବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ, ତେବେ ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥାକୁ ଦୁଇ ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପେକ୍ଷା କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ଏବଂ ଏପରି ଶିଶୁକୁ ଆନ୍ତଃଦେଶୀୟ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ଦେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତୁରନ୍ତ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବ ଏବଂ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ

ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା, ଏକ ବିଦେଶୀ ଦେଶରେ ଏକଅନୁମତିପତ୍ର ପ୍ରାପ୍ତ କିମ୍ବା ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା ମାଧ୍ୟମରେ ଜଣେ ବିଦେଶୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ଆବେଦନ ପାଇବା ପରେ, କେଉଁ ପିଲା ବିଦେଶୀଙ୍କୁ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ହେବ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପରିବାର ଏବଂ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ପରିବେଶ ସହିତ ଖାପ ଖାଇବ ତାହା ବିଚାର କରିବା ଉଚିତ ଏବଂ ଏପରି ଶିଶୁର ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କର ଅନୁମୋଦନ ପାଇବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବିଦେଶୀଙ୍କୁ ଏହିପରି ଶିଶୁର ଫଟୋଗ୍ରାଫ୍ ଏବଂ ଶିଶୁ ଅଧ୍ୟୟନ ରିପୋର୍ଟ ପଠାଇବା ଉଚିତ । କୌଣସି ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ବିଦେଶୀଙ୍କ ସାଧାରଣ ଅନୁମୋଦନ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ଅଭ୍ୟାସକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ, କାରଣ ଏହା ସମ୍ଭବ ଯେ ଯଦି ବିଦେଶୀ ଶିଶୁର ଫଟୋଗ୍ରାଫ୍ ଦେଖିନାହାନ୍ତି ଏବଂ ଶିଶୁ ଅଧ୍ୟୟନ ରିପୋର୍ଟ ଅଧ୍ୟୟନ କରିନାହାଁନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କ ସାଧାରଣ ଅନୁମୋଦନ ଆଧାରରେ ଭାରତର ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଶିଶୁ ଚୟନ କରାଯାଏ, ତେବେ ସେ ତାଙ୍କ ଦେଶରେ ପିଲାଟିର ଆଗମନ ପରେ ସେ ଜାଣିପାରନ୍ତି ଯେ ସେ ଶିଶୁକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ କିମ୍ବା ପିଲାଟି ଉପଯୁକ୍ତ ନୁହେଁ, ଯେଉଁଥିରେ ଶିଶୁର ସ୍ୱାର୍ଥ ବାସ୍ତବରେ ପକ୍ଷପାତପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ।ତେଣୁ ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଜଣାଶୁଣା ଶିଶୁର ଅନୁମୋଦନ ଉପରେଜିଦ୍ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ସେହି ଅନୁମୋଦନ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବା ପରେ, ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା ତୁରନ୍ତ କୌଣସି ଅଯଥା ବିଳମ୍ବ ନକରି ବିଦେଶୀ ନାଗରିକଙ୍କୁ ଶିଶୁର ଅଭିଭାବକ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିବାକୁ ଅଗ୍ରସର ହେବା ଉଚିତ । ଏପରି ଆବେଦନ ସେହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ କରାଯିବ ଯାହାର କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ମଧ୍ୟରେ ଶିଶୁଟି ସାଧାରଣତଃ ବାସ କରିଥାଏ ଏବଂ ଏଥିରେ ଶିଶୁର ଗୃହ ଅଧ୍ୟୟନ ରିପୋର୍ଟ, ଶିଶୁ ଅଧ୍ୟୟନ ରିପୋର୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଏବଂ ଦସ୍ତାବିଜଗୁଡ଼ିକର ନକଲ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯାହାକି ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ବିଦେଶୀ ନାଗରିକଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ସମର୍ଥନ କରୁଥିବା ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ପଠାଯାଇଥାଏ ।

ଜଣେ ବିଦେଶୀ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଶିଶୁର ଅଭିଭାବକ ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଆବେଦନ ଉପରେ ବିଚାର କରିବା ପାଇଁ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା କେଉଁ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅନୁସରଣ କରାଯିବା ଉଚିତ ତାହା ବିଚାର କରିବା ପୂର୍ବରୁ, ଆମେ ଏକ ସନ୍ଦେହଜନକ ବିଷୟ ଉପରେ ବିଚାର କରିପାରିବା ଯାହା ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି, ଯଥା, ଶିଶୁର ଯତ୍ନ ନେଉଥିବା ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ

ସଂସ୍ଥା ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିବା ବିଦେଶୀ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କଠାରୁ ଶିଶୁର ଭରଣପୋଷଣ କିମ୍ବା ଚିକିତ୍ସା ଖର୍ଚ୍ଚ ପାଇଁ କୌଣସି ରାଶି ପାଇବାକୁ ହକଦାର କି ନୁହେଁ । ଆମକୁ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ଏପରି କିଛି ଉଦାହରଣ ରହିଛି ଯେଉଁଠାରେ ତଥାକଥିତ ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା କିମ୍ବା ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ବହୁ ପରିମାଣର ଅର୍ଥ ଦାବି କରାଯାଇଥାଏ ଏବଂ ପ୍ରାୟତଃ ଏହା ଶିଶୁ ପାଇଁ ଭରଣପୋଷଣ ଦେୟ ଏବଂ ଚିକିତ୍ସା ଖର୍ଚ୍ଚର ଅଧୀନରେ କରାଯାଇଥାଏ । ଏହା ଏକ ମାରାତ୍ମକ ଅଭ୍ୟାସ ଯାହା ପ୍ରକୃତରେ ଶିଶୁ ଚାଲାଣଠାରୁ କମ୍ ନୁହେଁ ଏବଂ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ସୁରକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରଣୟନ କରି ଏହାକୁ ସମାପ୍ତ କରିବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆବଶ୍ୟକ । ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ ଯଦି ଏକ ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଜଣେ ବିଦେଶୀଙ୍କ ଆବେଦନ ଏକ ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ଏଜେନ୍ସି ମାଧ୍ୟମରେ ପଠାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ବିଦେଶୀ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଶିଶୁର ଅଭିଭାବକ ଭାବରେ ନିୟୋଜନ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆବଶ୍ୟକ ପଦକ୍ଷେପ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା ମାଧ୍ୟମରେ ନିଆଯିବା ଆବଶ୍ୟକ, ତେବେ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ପୋଷ୍ୟ ପିତାମାତାଙ୍କଠାରୁ ଭରଣପୋଷଣ ଦେୟ ଏବଂ ଚିକିତ୍ସା ଖର୍ଚ୍ଚ ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଖର୍ଚ୍ଚର ବାହାନା କରି ଅତ୍ୟଧିକ ପରିମାଣର ଅର୍ଥ ଦାବି କରି କୌଣସି ତଥାକଥିତ ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା କିମ୍ବା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଶିଶୁ ଚୋରାଚାଲାଣର ସମ୍ଭାବନା ପ୍ରାୟତଃ ଦୂର ହୋଇଯିବ । କିନ୍ତୁ, ସେହି ସମୟରେ, ଶିଶୁର ଯତ୍ନ ନେଉଥିବା ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥାକୁ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ପୋଷ୍ୟ ପିତାମାତାଙ୍କଠାରୁ କୌଣସି ଅର୍ଥ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ନୁହେଁ ବୋଲି ପରାମର୍ଶ ଦେବା ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ହେବ ନାହିଁ, ଯେତେବେଳେ ଶିଶୁ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଭରଣପୋଷଣ ଏବଂ ଚିକିତ୍ସା ଖର୍ଚ୍ଚ ପ୍ରକୃତରେ ଏହିପରି ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥାଏ । ଅନେକ ସାମାଜିକ ଓ ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା ଯେଉଁମାନଙ୍କ ହାତରେ ଶିଶୁଗୃହ ରହିଛି ସେମାନେ ସ୍ୱଳ୍ପ ଆର୍ଥିକ ସମ୍ବଳ ରଖିଛନ୍ତି ଏବଂ ସ୍ୱେଚ୍ଛାକୃତ ଦାନ ଉପରେ ଅଧିକ ନିର୍ଭର କରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଯଦି କୌଣସି ଶିଶୁର ଚିକିତ୍ସା ଓ ଭରଣପୋଷଣ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇଥାଏ , ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ବିଦେଶୀ ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କଠାରୁ ଏହି ଖର୍ଚ୍ଚର ଭରଣା ପାଇବାକୁ ଅଧିକାର ନାହିଁ । ତେଣୁ ଆମେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବୁ ଯେ ଜଣେ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ପାଳିତ ପିତାମାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମନୋନୀତ ଶିଶୁର ଯତ୍ନ ନେଉଥିବା ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା, ଏପରି ସମ୍ଭାବ୍ୟ ପାଳିତ ପିତାମାତାଙ୍କ ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ଖର୍ଚ୍ଚରୁ ଆଇନଗତ ଭାବରେ ପ୍ରତି ଦିନ 60 ଟଙ୍କା (ଏହି ବାହ୍ୟ ସୀମା ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ସମାଜ କଲ୍ୟାଣ

ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ ଦ୍ୱାରା ସମୟ ସମୟରେ ସଂଶୋଧନ ସାପେକ୍ଷ) ଅତିକ୍ରମ କରିପାରୁନାହିଁ, ଯାହା ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶିଶୁର ଚୟନ ତାରିଖଠାରୁ ଶିଶୁଟି ତା'ର ନୂତନ ଘରକୁ ଯିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରିବା ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏବଂ ଶିଶୁ ପାଇଁ ଏପରି ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକୃତରେ ହୋଇଥିବା ଡାକ୍ତରଖାନା ଦେୟ ସମେତ ଚିକିତ୍ସା ଖର୍ଚ୍ଚ, ଯଦି କୌଣସି ଥାଏ, ବାସ୍ତବରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଏପରି ଭରଣପୋଷଣ ଶୁଳ୍କ ଏବଂ ଚିକିତ୍ସା ଖର୍ଚ୍ଚ ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ଦାବି କରିବା ସମ୍ଭାବ୍ୟ ପାଳିତ ପିତାମାତାଙ୍କୁ ଅଭିଭାବକତ୍ୱ ପାଇଁ ଆବେଦନ ପ୍ରକ୍ରିୟାକରଣ କରିଥିବା ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା ମାଧ୍ୟମରେ ଦାଖଲ କରାଯିବ ଏବଂ ଏପରି ଦାବି କରିବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦେୟ ଦାବି କରୁଥିବା ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ସିଧାସଳଖ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ନାହିଁ ବରଂ କେବଳ ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ। ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟା ଟଙ୍କା କିମ୍ବା ଲାଭ ପାଇଁ ହେଉଥିବା ଶିଶୁ ଚାଲାଣକୁ ବହୁ ପରିମାଣରେ ଦୂର କରିବ, ତେଣୁ ଆମେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବୁ ଯେ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅନୁସରଣ କରାଯିବ । କିନ୍ତୁ ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା ସମୟରେ ଆମେ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିପାରିବା ଯେ, ଆମେ ଯାହା କହିଛୁ ତାହା କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ବିଦେଶୀ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ କୌଣସି ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥାକୁ ସ୍ୱେଚ୍ଛାକୃତ ଦାନ କରିବାରେ ବାଧା ଦେବା ଭଳି ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ଜଣେ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ପୋଷ୍ୟ ପିତାମାତାଙ୍କଠାରୁ ଏପରି କୌଣସି ଦାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ନାହିଁ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶିଶୁଟି ଏହାର ସମ୍ଭାବ୍ୟ ପୋଷ୍ୟ ପିତାମାତାଙ୍କ ଦେଶରେ ପହଞ୍ଚି ନାହିଁ ।

ଏହା ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ମାନ୍ୟତାପ୍ରାପ୍ତ ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ସଂସ୍ଥା ଯାହା ମାଧ୍ୟମରେ ଏକ ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଜଣେ ବିଦେଶୀ ନାଗରିକଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ପଠାଯାଏ, ଏକ ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ଦେବା ପୂର୍ବରୁ ଶିଶୁଟି ଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ମୁକ୍ତ ଅଛି କି ନାହିଁ ତାହା ନିଶ୍ଚିତ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଯେଉଁଠାରେ ପିତାମାତା ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଛାଡ଼ି ଦେଇଥାନ୍ତି ଏବଂ ସେଠାରେ ଏକ ଆତ୍ମ ସମର୍ପଣ କରିବାର ଦସ୍ତାବିଜ ଅଛି, ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ମୁକ୍ତ ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କରାଯିବା ଉଚିତ । ସେହିପରି ଯେଉଁ ଶିଶୁ ଅନାଥ, ଅସହାୟ କିମ୍ବା ପରିତ୍ୟକ୍ତ ଶିଶୁ ହୋଇଥିବ ଏବଂ ସଂପୃକ୍ତ ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ସଂସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ତାର ପିତାମାତାଙ୍କୁ ଖୋଜିବା ସମ୍ଭବ ହୋଇନଥିବ କିମ୍ବା ଯେଉଁ ଶିଶୁକୁ କିଶୋର ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଏକ ଅନୁଷ୍ଠାନ, କେନ୍ଦ୍ର କିମ୍ବା ଗୃହରେ ରଖାଯାଇଥିବ ଏବଂ କିଶୋର ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ତାକୁ ଅସହାୟ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରାଯାଇଥିବ,

ତାକୁ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ମୁକ୍ତ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବା ଉଚିତ । ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଯଥେଷ୍ଟ ତଥ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯାହାଦ୍ୱାରା ଏହା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବ ଯେ ଶିଶୁଟି ଆଇନଗତ ଭାବେ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ସଂସ୍ଥା ନିଜକୁ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ, ପ୍ରଥମତଃ, ଶିଶୁର ସମ୍ଭାବ୍ୟ ପୋଷ୍ୟ ପିତାମାତାଙ୍କ ଦେଶକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବାରେ କୌଣସି ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ନାହିଁ; ଦ୍ୱିତୀୟତଃ, ଶିଶୁ ପାଇଁ ଯାତ୍ରା ଦସ୍ତାବିଜଗୁଡିକ ଉପଯୁକ୍ତ ସମୟରେ ପ୍ରାପ୍ତ କରାଯାଇପାରିବ ଏବଂ ଶେଷରେ, ସମ୍ଭାବ୍ୟ ପିତାମାତାଙ୍କ ଦେଶର ଆଇନ ଶିଶୁର ଆଇନଗତ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥାଏ ଏବଂ ଏହିପରି କୌଣସି ଆଇନଗତ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ ସମାପ୍ତ ହୋଇନଥାଏ, ଶିଶୁଟି ସମାନ ଆଇନଗତ ସ୍ଥିତି ଏବଂ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଅଧିକାର ହାସଲ କରିବ ଯାହା ଏକ ଜନ୍ମିତ ଶିଶୁର ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ଦେଶରେ ନାଗରିକତା ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ ଏବଂ ଅଭିଭାବକତ୍ୱ ପାଇଁ ଆବେଦନ ସହିତ, ଏହିପରି ସନ୍ତୁଷ୍ଟି ଦର୍ଶାଉଥିବା ଏକ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଦାଖଲ କରିବା ଉଚିତ ।

ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଆମେ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଉଠାଯାଇଥିବା ଅନ୍ୟ ଏକ ପ୍ରଶ୍ନର ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରିପାରିବା, ଯଥା, ଗୋଟିଏ ରାଜ୍ୟରେ ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା କିମ୍ବା ଡାକ୍ତରଖାନା କିମ୍ବା ଅନାଥାଶ୍ରମର ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନରେ ଥିବା ଏକ ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ରାଜ୍ୟକୁ ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଅଣାଯାଇପାରିବ କି ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ରାଜ୍ୟର ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏପରି ଶିଶୁର ଅଭିଭାବକ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ଆବେଦନ କରାଯାଇପାରିବ କି ? ବମ୍ବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଲେଣ୍ଟିନ୍ 22 ଜୁଲାଇ, 1982 ରେ 1982 ର ବିବିଧ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 178 ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଆନୁସଙ୍ଗିକ ଆବେଦନରେ ଦେଇଥିବା ରାୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ବିତର୍କ ହୋଇଥିଲା । ଆମେ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଲେଣ୍ଟିନ୍‌ଙ୍କ ସହ ସହମତ ଯେ ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା କିମ୍ବା ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷମାନେ ବିଭିନ୍ନ ରାଜ୍ୟକୁ ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ ଆନ୍ତଃଦେଶୀୟ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯିବା ଦ୍ୱାରା ଯଥେଷ୍ଟ ଅପବ୍ୟବହାର ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି, କାରଣ ଏହା ସମ୍ଭବ ଯେ ଏପରି ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା କିମ୍ବା ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷମାନେ ଆର୍ଥିକ ପ୍ରଲୋଭନ ଦେଇ ଗରିବ ପିତାମାତାଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପିଲାମାନଙ୍କ ସହିତ ଅଲଗା ହେବାକୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇ ପାରନ୍ତି ଏବଂ ତା'ପରେ ଅଧିକ ମୂଲ୍ୟ ଦାବି କରି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କୁ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ଦେଇପାରନ୍ତି, ଯାହା

ବିଦେଶୀମାନେ ପିଲାକୁ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ସୁରକ୍ଷିତ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ଉଦବେଗରେ ଦେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇପାରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଆମେ ଭାବୁନାହୁଁ ଯେ ଯଦି କୌଣସି ଶିଶୁକୁ ତାର ପ୍ରକୃତ ପିତାମାତା ପରିତ୍ୟକ୍ତ କରନ୍ତି କିମ୍ବା ତାହାର ପିତାମାତାଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ଏକ ଅନାଥ, ନିଃସହାୟ କିମ୍ବା ପରିତ୍ୟକ୍ତ ଶିଶୁ ହୁଏ, ତେବେ ଏକ ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା ଶିଶୁଟିକୁ ଅନ୍ୟ ରାଜ୍ୟକୁ ନେବାରେ କୌଣସି ଆପତ୍ତି ରହିବା ଉଚିତ, ଯଦିଓ ଏହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏହାକୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବେ ପ୍ରଦାନ କରିବା, ଯଦି ଏପରି ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା କୌଣସି ଅସଦାଚରଣରେ ଲିପ୍ତ ନହୁଏ ତାହା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ସୁରକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି । ଯେହେତୁ ଆମେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛୁ ଯେ ଜଣେ ବିଦେଶୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆବେଦନ କେବଳ ଏକ ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା ମାଧ୍ୟମରେ ପଠାଯିବ ଏବଂ ବିଦେଶୀଙ୍କୁ ଶିଶୁର ଅଭିଭାବକ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ଆବେଦନ କେବଳ ଏହିପରି ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା ମାଧ୍ୟମରେ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଦାଖଲ କରାଯିବ, ଏକ ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା କିମ୍ବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଇଁ କ୍ୱଚିତ୍ କୌଣସି ସୁଯୋଗ ରହିବ ଯିଏ ଅନ୍ୟ ରାଜ୍ୟରୁ ଏକ ଶିଶୁକୁ ଚୋରାଚାଲାଣରେ ଲିପ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆଣିଥାଏ ଏବଂ ଏହିପରି ଏକ ସମ୍ଭାବନା ପ୍ରାୟ ଶୂନକୁ ହ୍ରାସ ପାଇବ । ଅଧିକନ୍ତୁ, ଏକ ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେବା ପୂର୍ବରୁ, ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା ନିଜକୁ ସୁନିଶ୍ଚିନ୍ତ କରିବା ଉଚିତ ଯେ ଶିଶୁଟି ତା'ର ପ୍ରକୃତ ପିତାମାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆର୍ଥିକ ପ୍ରଲୋଭନ ବିନା ସ୍ୱେଚ୍ଛାକୃତ ଭାବରେ ପରିତ୍ୟାଗ କରାଯାଇଛି କିମ୍ବା ସେ ଏକ ଅନାଥ କିମ୍ବା ନିଃସହାୟ କିମ୍ବା ପରିତ୍ୟକ୍ତ ଶିଶୁ ଅଟେ ଏବଂ ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ, ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା ଶିଶୁର ଯତ୍ନ ଏବଂ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନରେ ଥିବା ସଂସ୍ଥା କିମ୍ବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଶପଥରେ ଜଣାଇବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରିପାରେ ଯେ ସେ କିପରି ଶିଶୁ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିଛି ଏବଂ ଯଦି ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହୁଏ, ତେବେ ପ୍ରକୃତ ପିତାମାତାଙ୍କଠାରୁ କିମ୍ବା ଶିଶୁ ଯତ୍ନ କେନ୍ଦ୍ର କିମ୍ବା ଡାକ୍ତରଖାନା କିମ୍ବା ଅନାଥାଶ୍ରମରୁ ସିଧାସଳଖ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରି ଏପରି ବିବୃତିକୁ ଯାଞ୍ଚ କରିପାରିବ ଯେଉଁଠାରୁ ଶିଶୁକୁ ନିଆଯାଇଥିଲା । ଏହା ଦୁର୍ବ୍ୟବହାରର ସମ୍ଭାବନାକୁ ଯଥେଷ୍ଟ ମାତ୍ରାରେ ହ୍ରାସ କରିବ ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ଛୋଟ ସହର ଏବଂ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରେ ପାରିବାରିକ ପ୍ରେମ ଏବଂ ଯତ୍ନରୁ ବଞ୍ଚିତ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଥଇଥାନ କରିବାରେ ସୁବିଧା ପ୍ରଦାନ କରିବ । ଆମେ ଏପରି କୌଣସି କାରଣ ଦେଖୁନାହୁଁ ଯେ ଏହି ପ୍ରକାରର ମାମଲାରେ ଯେଉଁଠାରେ ଜଣେ ଶିଶୁକୁ ତା'ର

ପ୍ରକୃତ ପିତାମାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରିତ୍ୟକ୍ତ କରାଯାଇଥାଏ କିମ୍ବା ଏକ ଅନାଥ ବା ଅସହାୟ ବା ପରିତ୍ୟକ୍ତ ଶିଶୁକୁ ଏକ ସଂସ୍ଥା ବା ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷ ଦ୍ୱାରା ଗୋଟିଏ ରାଜ୍ୟରୁ ଅନ୍ୟ ରାଜ୍ୟକୁ ଅଣାଯାଇଥାଏ,ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଶିଶୁର ଅଭିଭାବକତ୍ୱ ପାଇଁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ରାଜ୍ୟର ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନ କରିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ, କାରଣ ଶିଶୁର କୌଣସି ସ୍ଥାୟୀ ବାସସ୍ଥାନ ନଥିବା କାରଣରୁ, ସେ ସାଧାରଣତଃ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ବାସ କରିବେ ଯେଉଁଠାରେ ସେ ଏହି ସଂସ୍ଥା ବା ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷଙ୍କ ଯତ୍ନ ଏବଂ ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣରେ ଅଛି । କିନ୍ତୁ, ଏପରି ମାମଲା ବ୍ୟତୀତ, ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ସମସ୍ତ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯେଉଁଠାରେ ଏକ ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତାବିତ କରାଯାଏ, ପ୍ରକୃତ ପିତାମାତାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଅନୁସନ୍ଧାନ, ସେମାନେ ଅନୁସନ୍ଧାନଯୋଗ୍ୟ କି ନୁହେଁ ଏବଂ ଯଦି ଅନୁସନ୍ଧାନଯୋଗ୍ୟ, ସେମାନେ ସ୍ୱେଚ୍ଛାକୃତ ଭାବରେ ଶିଶୁକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଛନ୍ତି କି ନାହିଁ ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ପିଲାକୁ ଫେରାଇ ନେବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି କି ନାହିଁ, ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେବା ପୂର୍ବରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରାଯିବା ଉଚିତ ଏବଂ ତା 'ପରେ ପ୍ରକୃତ ପିତାମାତାଙ୍କୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କିମ୍ବା ଯୋଗାଯୋଗ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରୟାସ କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଏହାଦ୍ୱାରା ଜଣେ ବିଦେଶୀଙ୍କୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପରେ ପ୍ରକୃତ ପିତାମାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶିଶୁକୁ ଦାବି କରିବା ଭଳି ଘୃଣ୍ୟ ଓ ଅପ୍ରୀତିକର ପରିସ୍ଥିତିର ସମ୍ଭାବନା ଦୂର ହୋଇପାରିବ । ଏକ ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ବିଚାର କରିବା ସମୟରେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଧ୍ୟାନରେ ରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ଭାଇ-ଭଉଣୀ କିମ୍ବାଯେଉଁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଭାଇଭଉଣୀ ଭାବେ ଲାଳନପାଳନ କରାଯାଇଛି, ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କାରଣ ବ୍ୟତୀତ ଅଲଗା କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ଏବଂ ଯେବେ ଏକ ବିଦେଶୀଙ୍କୁ ପୋଷ୍ୟ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଶିଶୁକୁ ଦେବା ପାଇଁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ହୋଇଥାଏ, ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା, ଯଦି ଶିଶୁଟି ବୁଝିବା ବୟସରେ ପହଞ୍ଚିଛି, ତେବେ ଶିଶୁକୁ ସଠିକ୍ ଦିଗଦର୍ଶନ ଦିଆଯାଉ ଏବଂ ଏକ ନୂତନ ଦେଶରେ ନିଜର ନୂତନ ଘର ଯିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବା ନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଉଚିତ ଯାହାଫଳରେ ଶିଶୁର ନୂତନ ପରିବେଶରେ ଅନୁକୂଳତା ସୁନିଶ୍ଚିତ ହୋଇପାରିବ ।

ଆମେ ଉପରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିବା ସମସ୍ତ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ଦୃଢ଼ ଭାବେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେବାକୁ ହେବ ଯାହା ଶିଶୁ ଅଧ୍ୟୟନ ରିପୋର୍ଟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା, ଆବଶ୍ୟକୀୟ ତଦନ୍ତ କରିବା ଏବଂ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଶିଶୁର ଅଭିଭାବକତ୍ୱ ପାଇଁ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ପଦକ୍ଷେପ ନେବା ସମେତ ଆମେ ଉପରେ ଯେଉଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସୂଚିତ କରିଛୁ, ତାହା ଶୀଘ୍ର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ

ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଶିଶୁକୁ ପାରିବାରିକ ଜୀବନର ଉଷ୍ମତା ଏବଂ ସ୍ନେହ ବିନା ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥାର ଯତ୍ନ ଏବଂ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନରେ ରହିବାକୁ ପଡିବ ନାହିଁ, ଯାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆବଶ୍ୟକଠାରୁ ଅଧିକ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିବ ।

ଆମେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରିପାରିବା ଯେ ଯଦି କୌଣସି ଶିଶୁକୁ ଆନ୍ତଃଦେଶୀୟ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣରେ ଦିଆଯାଏ, ତେବେ ଯଥାସମ୍ଭବ 3 ବର୍ଷ ବୟସ ପୂରଣ କରିବା ପୂର୍ବରୁ, ଏପରି ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣରେ ଦିଆଯିବା ବାଞ୍ଛନୀୟ ହେବ । କାରଣ ହେଉଛି ଯଦି କୌଣସି ଶିଶୁକୁ ବୁଝିବା ବୟସ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ, ତେବେ ତା" ପାଇଁ ନୂଆ ପରିବେଶରେ ସମ୍ମିଳିତ ହେବା ଏବଂ ଏକୀକୃତ ହେବା ସର୍ବଦା ସହଜ ହୋଇଥାଏ, ଯେଉଁଥିରେ ଜଣେ ବିଦେଶୀ ପିତାମାତା ତାକୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିନେଇଥାନ୍ତି । ତୁଳନାତ୍ମକ ଭାବରେ, ଏକ ବୟସ୍କ ଶିଶୁ ପାଇଁ ଏକ ଭିନ୍ନ ଦେଶରେ ନୂତନ ପରିବେଶ ସହିତ ଅଭ୍ୟସ୍ତ ହେବା କିଛି କଷ୍ଟକର ହୋଇପାରେ ଏବଂ କେତେକ ସମୟରେ ଏକ ସମସ୍ୟା ମଧ୍ୟ ଉପୁଜିପାରେ ଯେ ବିଦେଶୀ ପୋଷ୍ୟ ପିତାମାତା ଏପରି ବୟସ୍କ ଶିଶୁର ପ୍ରେମ ଏବଂ ସ୍ନେହ ଜିତିବାରେ ସକ୍ଷମ ହେବେ କି ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଆମେ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରୁଛୁ ଯେ ଆମେ ଏହା କହୁଛୁ, ଆମେ ଏକ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ପରାମର୍ଶ ଦେବାକୁ ଚାହୁଁନାହୁଁ ଯେ ତିନି ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ବୟସର ଶିଶୁଙ୍କୁ ଆନ୍ତଃଦେଶୀୟ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣରେ ଦିଆଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ।ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି କଠୋର ନିୟମ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । 3 ରୁ 7 ବର୍ଷ ବୟସର ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ଅସୁବିଧା ବିନା ନୂତନ ପରିବେଶରେ ନିଜକୁ ଖାପଖୁଆଇବାକୁ ସାମିଲ କରିପାରିବେ ଏବଂ ବିଦେଶୀ ପିତାମାତାଙ୍କ ଘରେ ପାରିବାରିକ ଉଷ୍ମତା ଏବଂ ସ୍ନେହର ଲାଭରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ବଞ୍ଚିତ କରାଯିବାର କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ, କାରଣ କେବଳ 3 ବର୍ଷ ବୟସ ଅତିକ୍ରମ କରିସାରିଥିବାରୁ । ଆମେ ପରାମର୍ଶ ଦେବୁ ଯେ 7 ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ବୟସର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଆନ୍ତଃଦେଶୀୟ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ଦିଆଯାଇପାରିବ କିନ୍ତୁ ଆମେ ସୁପାରିଶ କରିବୁ ଯେ ଏପରି ମାମଲାରେ, ସେମାନଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇପାରିବ ଯେ ସେମାନେ କୌଣସି ପସନ୍ଦ ସୂଚିତ କରିବାର ସ୍ଥିତିରେ ଅଛନ୍ତି କି ନାହିଁ । ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖାଯାଇଥିବା ପରିସଂଖ୍ୟାନ ଦର୍ଶାଏ ଯେ 7 ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ବୟସର ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ବିଦେଶୀ ପୋଷ୍ୟ ପିତାମାତାଙ୍କ ପରିବାରରେ ଖୁସିରେ ଏକୀକୃତ ହୋଇଛନ୍ତି ।

ଶେଷରେ, ଆମେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଅନୁସରଣ କରାଯିବାକୁ ଥିବା ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ଆସିଥାଉ ଯେତେବେଳେ ଏକ ପିଲାର ଅଭିଭାବକତ୍ୱ ପାଇଁ ଏକ ଆବେଦନ କରାଯାଏ । ଅଭିଭାବକ ଏବଂ ୱାର୍ଡସ୍ ଅଧିନିୟମ, 1890 ର ଧାରା 11 ଅନୁଯାୟୀ, ଯଦି ଶିଶୁର ପିତାମାତା ସମେତ ବିଭିନ୍ନ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହି ଅଧିନିୟମର ପରିସରଭୁକ୍ତ କୌଣସି ରାଜ୍ୟରେ ରହୁଛନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆବେଦନର ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜାରି କରାଯିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଛି । କିନ୍ତୁ, ଆମେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ବିଚାର କରୁଛୁ ଯେ ଏହି ଧାରା ଅନୁଯାୟୀ ଶିଶୁର ପ୍ରକୃତ ପିତାମାତାଙ୍କୁ କୌଣସି ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜାରି କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ, କାରଣ ଯଦି ପ୍ରକୃତ ପିତାମାତା ଆଗକୁ ଆସି ଶିଶୁର ଅଭିଭାବକତ୍ୱ ପାଇଁ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ପୋଷ୍ୟ ପିତାମାତାଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ବିରୋଧ କରନ୍ତି, ତେବେ ଏହା ଯଥେଷ୍ଟ ଲଜ୍ଜା ଏବଂ କଠିନ ପରିସ୍ଥିତି ସୃଷ୍ଟି କରିବ । ଅଧିକନ୍ତୁ, ପ୍ରକୃତ ପିତାମାତା ସେତେବେଳେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇବେ ଯେ ଶିଶୁଟିକୁ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି କିଏ ଏବଂ ଏହି ଜ୍ଞାନ ସହିତ ସେମାନେ ଯେକୌଣସି ସମୟରେ ଶିଶୁର ଠିକଣା ଖୋଜିବାରେ ସକ୍ଷମ ହେବେ ଏବଂ ସେମାନେ ପିଲା ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିପାରନ୍ତି ଯାହାଫଳରେ ପିଲା ପାଇଁ ଭାବପ୍ରବଣ ଏବଂ ମାନସିକ ବିଶୃଙ୍ଖଳା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇପାରେ ଯାହା ତାଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟତର ସୁଖକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିପାରେ । ଏହି ସମ୍ଭାବନାକୁ ମଧ୍ୟ ଏଡ଼ାଇ ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଯଦି ପ୍ରକୃତ ପିତାମାତା ଜାଣନ୍ତି ଯେ ପୋଷ୍ୟ ପିତାମାତା କିଏ ସେମାନେ ପୋଷ୍ୟ ପିତାମାତାଙ୍କଠାରୁ ଅର୍ଥ ଆଦାୟ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିପାରନ୍ତି । ତେଣୁ ଏହା ନିହାତି ଜରୁରୀ ଯେ ପ୍ରକୃତ ପିତାମାତାଙ୍କ ପାଖରେ ପିଲାକୁ ପୋଷ୍ୟ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା ପୋଷ୍ୟ ପିତାମାତା କିଏ ତାହା ଜାଣିବାର କୌଣସି ସୁଯୋଗ ନରହିବା ଉଚିତ ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ ପୋଷ୍ୟ ପିତାମାତାଙ୍କୁ ଅଭିଭାବକତ୍ୱର ଆବେଦନ ସମ୍ପର୍କରେ ସୂଚନା ଦିଆଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଆମେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବୁ ଯେ ସମାନ କାରଣରୁ ଅଭିଭାବକତ୍ୱ ପାଇଁ ଆବେଦନର ସୂଚନା କୌଣସି ଖବରକାଗଜରେ ପ୍ରକାଶିତ ନ ହେବା ଉଚିତ୍ । ଅଧିନିୟମର ଧାରା 11 ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ଅନ୍ୟ ଯେକୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଉପରେ ଅଭିଭାବକତ୍ୱ ପାଇଁ ଆବେଦନର ବିଜ୍ଞପ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରେ, ଯାହାକୁ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ମତରେ, ଆବେଦନର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଦିଆଯିବା ଉଚିତ ଏବଂ ଏହି କ୍ଷମତା ବ୍ୟବହାର କରି ନ୍ୟାୟାଳୟ, ଅଭିଭାବକତ୍ୱ ପାଇଁ ଆବେଦନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପୂର୍ବରୁ, ଭାରତୀୟ ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ପରିଷଦ କିମ୍ବା ଭାରତୀୟ ସମାଜ କଲ୍ୟାଣ ପରିଷଦ କିମ୍ବା ଏହାର ଯେକୌଣସି ଶାଖାକୁ ଆବେଦନର ଯାଞ୍ଚ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଦେବା ଉଚିତ ଯାହା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବ ଯେ ଏହା ପିଲାର କଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ ଅଭିଭାବକତ୍ୱ ପାଇଁ ଆବେଦନ କରୁଥିବା ବିଦେଶୀଙ୍କୁ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ଭାବରେ ଦିଆଯିବ ।

ଭାରତୀୟ ସମାଜ କଲ୍ୟାଣ ପରିଷଦ କିମ୍ବା ଭାରତୀୟ ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ପରିଷଦ ଯାହାକୁ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜାରି କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିବା ବିଦେଶୀଙ୍କ ତରଫରୁ କରାଯାଇଥିବା ଅଭିଭାବକତ୍ୱ ପାଇଁ ଆବେଦନର ଯାଞ୍ଚ କରିବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ଗୃହ ଅଧ୍ୟୟନ ରିପୋର୍ଟ, ଶିଶୁ ଅଧ୍ୟୟନ ରିପୋର୍ଟ ଏବଂ ପ୍ରାୟୋଜକ ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ପଠାଯାଇଥିବା ଦସ୍ତାବିଜ ଏବଂ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଯାଞ୍ଚ କରିବା ପରେ ଏବଂ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ତଦନ୍ତ କରିବା ପରେ, ଏହାକୁ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ପଡିବ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିଜକୁ ସୁନିଶ୍ଚିନ୍ତ କରିପାରିବେ ଯେ ଏହି ରାୟରେ ଆମେ ଯେଉଁ ନୀତି ଏବଂ ମାନଦଣ୍ଡ ଏବଂ ପଦ୍ଧତି ସ୍ଥିର କରିଛୁ ତାହା ପାଳନ ଏବଂ ଅନୁସରଣ କରାଯାଇଛି କି ନାହିଁ, ବିଦେଶୀ ପିଲା ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ପୋଷ୍ୟ ପିତାମାତା ହେବେ କି ନାହିଁ ଏବଂ ପିଲାଟି ବିଦେଶୀର ପରିବାର ଏବଂ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ନିଜକୁ ସମନ୍ୱିତ ଏବଂ ଆତ୍ମସାତ କରିପାରିବ କି ନାହିଁ ଏବଂ ପାରିବାରିକ ଜୀବନର ଆଦର ଏବଂ ସ୍ନେହ ପାଇବା ସହିତ ନୈତିକ ଏବଂ ଭୌତିକ ସ୍ଥିରତା ଏବଂ ସୁରକ୍ଷା ପାଇବାକୁ ସକ୍ଷମ ହେବେ ଏବଂ ବିଦେଶୀ ଦ୍ୱାରା ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବା ପିଲାର ସ୍ୱାର୍ଥରେ ହେବ କି ନାହିଁ । ଯଦି ନ୍ୟାୟାଳୟ ସୁନିଶ୍ଚିନ୍ତ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ଏବଂ କେବଳ ସେତେବେଳେ ସେ ବିଦେଶୀ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଶିଶୁର ଅଭିଭାବକ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ କରିବା ଏବଂ ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିଜ ଦେଶକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବା ପାଇଁ ଏକ ଆଦେଶ ଦେବେ । ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଆଦେଶରେ ଏକ ସର୍ତ୍ତ ମଧ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବେ ଯେ, ଯେଉଁ ବିଦେଶୀ ଅଭିଭାବକଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଛି, ସେମାନେ ଜମା କିମ୍ବା ବଣ୍ଡ ମାଧ୍ୟମରେ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉପାୟରେ ଉପଯୁକ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବେ, ଯାହାଫଳରେ ଯଦି କୌଣସି କାରଣରୁ ଏବଂ ଆବଶ୍ୟକ ହୁଏ ତେବେ ଶିଶୁକୁ ଭାରତକୁ ଫେରାଇ ଅଣାଯାଇପାରିବ । ଆମେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିପାରିବା ଯେ, ଏଭଳି ଏକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଶିଶୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ ବିଲ୍ 1980ର ଧାରା 208ରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିବ ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ଦିଲ୍ଲୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଦିଲ୍ଲୀର ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଶିଶୁର ଅଭିଭାବକ ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତ ବିଦେଶୀ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କଠାରୁ ବନ୍ଧପତ୍ର ନେବା ପ୍ରଥାକୁ ଅନୁସରଣ କରାଯାଉଛି । ଏହି ଆଦେଶରେ ଏକ ସର୍ତ୍ତ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବ ଯେ, ଯେଉଁ ବିଦେଶୀ ଅଭିଭାବକଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଛି, ସେମାନେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ସାମାଜିକ ଓ ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥାକୁ ଅଭିଭାବକତ୍ୱ ପାଇଁ ଆବେଦନ ଉପରେ ବିଚାର କରିବା ସମୟରେ ଶିଶୁର ଅଗ୍ରଗତି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ରିପୋର୍ଟ ସହିତ ଫଟୋ ପ୍ରଥମ ଦୁଇ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ତ୍ରୈମାସିକ ଫଟୋପ୍ରଥମ ଦୁଇ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ତ୍ରୈମାସିକ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ତିନି ବର୍ଷ ପାଇଁ

ଅର୍ଦ୍ଧ ବାର୍ଷିକ ଭିତ୍ତିରେ ଦାଖଲ କରିବେ । ନ୍ୟାୟାଳୟ ମଧ୍ୟ ଆଦେଶ ଦେବା ସମୟରେ ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇପାରନ୍ତି ଯାହା ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନର ଯତ୍ନ ନେଇଛି ଏବଂ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ଏହାର ଚୟନ ବିଚାରାଧୀନ ଅଛି, ଏପରି ପରିମାଣର ଅର୍ଥ ବିଦେଶୀଙ୍କଠାରୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇପାରେ ଯାହା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉଚିତ ବୋଲି ବିବେଚନା କରନ୍ତି , ଯିଏକି ଏପରି ଶିଶୁର ଅଭିଭାବକ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି । ଅଭିଭାବକ ନିଯୁକ୍ତ କରୁଥିବା ଆଦେଶ ସହିତ, ନ୍ୟାୟାଳୟର ଜଣେ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଧିବଦ୍ଧ ଭାବରେ ପ୍ରତି-ସ୍ୱାକ୍ଷରିତ ହୋଇଥିବା ଶିଶୁର ଏକ ଫଟୋଗ୍ରାଫ୍ ସଂଲଗ୍ନ ହେବ । ଏହି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଶିଶୁର ଅଭିଭାବକତ୍ୱ ପାଇଁ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିବାର ତାରିଖରୁ ଦୁଇ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଶୀଘ୍ର ଏବଂ ଯଥାସମ୍ଭବ ସମାପ୍ତ କରାଯିବ । ଅଭିଭାବକତ୍ୱ ପାଇଁ ଆବେଦନ ଉପରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ନିଭୃତ କକ୍ଷରେ ହେବା ଉଚିତ ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଗୋପନୀୟ ବିବେଚନା କରାଯିବା ଉଚିତ ଏବଂ ଅଭିଭାବକତ୍ୱ ପାଇଁ ଆବେଦନ ଉପରେ ଆଦେଶ ଦେବା ମାତ୍ରେ କାଗଜପତ୍ର ଏବଂ ଦସ୍ତାବିଜ ସମେତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ସିଲ୍ କରାଯିବା ଉଚିତ । ଯେତେବେଳେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ଶିଶୁର ଅଭିଭାବକ ନିଯୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ କୋର୍ଟ ଆଦେଶ ଦିଅନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଏହାର ତୁରନ୍ତ ସୂଚନା ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ସମାଜ କଲ୍ୟାଣ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ ଏବଂ ଯେଉଁ ରାଜ୍ୟରେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅବସ୍ଥିତ ସେହି ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ସମାଜ କଲ୍ୟାଣ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟକୁ ଦିଆଯିବ ଏବଂ ଏପରି ଆଦେଶର ନକଲ ଦୁଇଟି ସମ୍ପୃକ୍ତ ସାମାଜିକ କଲ୍ୟାଣ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟକୁ ମଧ୍ୟ ପଠାଯିବ । ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ସମାଜ କଲ୍ୟାଣ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ ଏକ ରେଜିଷ୍ଟର ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ କରିବ ଯେଉଁଥିରେ ଅଭିଭାବକ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କର ନାମ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିବରଣୀ ସହିତ ଏପରି ଅଭିଭାବକ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ସେମାନଙ୍କ ନାମ, ଠିକଣା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିବରଣୀ ରହିବ । ଭାରତ ସରକାର ସମୟ ସମୟରେସମ୍ଭାବ୍ୟ ପାଳିତ ପିତାମାତାଙ୍କ ଦେଶରେ ଥିବା ଭାରତୀୟ ଦୂତାବାସ କିମ୍ବା ଉଚ୍ଚ ଆୟୋଗକୁ ଏପରି ସମ୍ଭାବ୍ୟ ପୋଷ୍ୟ ପିତାମାତାଙ୍କ ନାମ, ଠିକଣା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିବରଣୀ ସହିତ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କର ବିବରଣୀ ପଠାଇବେ ଏବଂ କୌଣସି ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଦୁର୍ବ୍ୟବହାର, ଶୋଷଣ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବ୍ୟବହାରରୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ଏହିପରି ପିଲାମାନଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ ଏବଂ ଅଗ୍ରଗତି ଉପରେ ନିରବଚ୍ଛିନ୍ନ ନଜର ରଖିବା ଏବଂ ଉପଯୁକ୍ତ

କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ପାଇଁ ତୁରନ୍ତ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କୁ ଦୁର୍ବ୍ୟବହାର, ଅବହେଳା କିମ୍ବା ଶୋଷଣର କୌଣସି ଘଟଣା ବିବୃତି ଆଦେଶ କରିବାକୁ ଦୂତାବାସ କିମ୍ବା ଉଚ୍ଚ ଆୟୋଗକୁ ଅନୁରୋଧ କରିବେ ।

ଆମେ ଏହା ପୁନରାବୃତ୍ତି କରି ମଧ୍ୟ ଏକତ୍ର କରିପାରିବା ଯେ ପୋଷ୍ୟ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ଶିଶୁର ପ୍ରକୃତ ପିତାମାତା କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଜାଣିପାରିବେ ନାହିଁ ଯେ ଶିଶୁର ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣୀୟ ପିତାମାତା କିଏ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଗୃହ ଅଧ୍ୟୟନ ରିପୋର୍ଟ କିମ୍ବା ଶିଶୁ ଅଧ୍ୟୟନ ରିପୋର୍ଟ କିମ୍ବା ଶିଶୁର ଅଭିଭାବକତ୍ୱ ପାଇଁ ଆବେଦନରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାଗଜପତ୍ର ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର ଉପରେ କୌଣସି ଅଭିଗମ୍ୟତା ରହିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଯେଉଁ ବିଦେଶୀ ପିତାମାତା ଏକ ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ସାଧାରଣତଃ ପିଲାଟିକୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ସେମାନଙ୍କ ସହ ଶିଶୁ ଅଧ୍ୟୟନ ରିପୋର୍ଟ ରଖିବେ ଏବଂ ଯଦି ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଶିଶୁ ଅଧ୍ୟୟନ ରିପୋର୍ଟ ନାହିଁ, ତେବେ ଅଭିଭାବକତ୍ୱ ପାଇଁ ଆବେଦନ ପ୍ରକ୍ରିୟାକରଣ କରୁଥିବା ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ଏହା ଯୋଗାଇ ଦିଆଯିବା ଉଚିତ ଏବଂ ଶିଶୁ ଅଧ୍ୟୟନ ରିପୋର୍ଟରୁ, ଯଦି ପ୍ରକୃତ ପିତାମାତା ଜଣା ଥାଆନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ଶିଶୁର ପ୍ରକୃତ ପିତାମାତା କିଏ ସେ ବିଷୟରେ ସୂଚନା ସଂଗ୍ରହ କରିବାରେ ସକ୍ଷମ ହେବେ । ବିଦେଶୀ ପୋଷ୍ୟ ପିତାମାତାଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ଶିଶୁର ପ୍ରକୃତ ପିତାମାତାଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ସୂଚନା ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ କୌଣସି ଆପତ୍ତି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରାଯିବା ଉଚିତ ଯେ, ବିଦେଶୀ ପୋଷ୍ୟ ପିତାମାତା ଶିଶୁର ପ୍ରକୃତ ପିତାମାତାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଶିଶୁକୁ ସୂଚନା ଦେବେ କି ନାହିଁ ଏବଂ ଏବଂ ଯଦି ଦେବେ ତେବେ କେବେ ଦେବେ ତାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କ ବିବେଚନା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବ । ଥରେ ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ଶିଶୁକୁ ଜଣେ ବିଦେଶୀ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ଏବଂ ଶିଶୁଟି ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ଦେଶର ପରିବେଶରେ ବଢ଼ି ସେହି ଦେଶର ସମାଜର ଏକ ଅଂଶବିଶେଷ ହୋଇଯାଏ, ପିଲାଟି ଛୋଟ ଥିବାବେଳେ ତାକୁ ତାର ଜନ୍ମିତ ପିତାମାତାଙ୍କ ବିଷୟରେ ସୂଚନା ଦେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ, କାରଣ ଏହା ତାର ଜନ୍ମିତ ପିତାମାତାଙ୍କୁ ଭେଟିବା ପାଇଁ ତାର ଜିଜ୍ଞାସାକୁ ଉତ୍ତେଜିତ କରିପାରେ, ଯାହାର ପରିଣାମ ସ୍ୱରୂପ ତା'ର ମନ ଉପରେ ଅଶାନ୍ତ ପ୍ରଭାବ ପଡିପାରେ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ପରିପକ୍ୱତା ବୟସରେ ପହଞ୍ଚିବା ପରେ, ପିଲାଟି ତା'ର ଜନ୍ମିତ ପିତାମାତାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଜାଣିବାକୁ ଚାହେଁ, ତେବେ ପିଲାଟିକୁ ଏପରି ସୂଚନା ଦେବାରେ କୌଣସି ଗମ୍ଭୀର ଆପତ୍ତି ନଥାଇପାରେ କାରଣ ପିଲାଟି ପରିପକ୍ୱତା ହାସଲ କରିବା ପରେ, ଏପରି ସୂଚନା ଦ୍ୱାରା ସେ ସହଜରେ ପ୍ରଭାବିତ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ନାହିଁ ଏବଂ ଏପରି

ମାମଲାରେ, ବିଦେଶୀ ପୋଷ୍ୟ ପିତାମାତା, ସେମାନଙ୍କ ବିବେକାଧିକାର ପ୍ରୟୋଗ କରି, ଯଦି ସେମାନେ ଉପଯୁକ୍ତ ବୋଲି ଭାବନ୍ତି, ତେବେ ପିଲାଟିକୁ ଏପରି ସୂଚନା ପ୍ରଦାନ କରିପାରିବେ ।

ବିଦେଶୀ ପିତାମାତାଙ୍କୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଦେବା ପାଇଁ ଏଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ନୀତି ଏବଂ ନିୟମ ଯାହା ପାଳନ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ସେହି ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅନୁସରଣ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଯଦି ଏହି ନୀତି ଏବଂ ମାନଦଣ୍ଡଗୁଡ଼ିକୁ ପାଳନ କରାଯାଏ ଏବଂ ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅନୁସରଣ କରାଯାଏ, ତେବେ ଆମର କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ ଆନ୍ତଃଦେଶୀୟ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣକୁ ଯଦି କୌଣସି ସୁରକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥା ବିନା ଅନୁମତି ଦିଆଯାଏ, ତେବେ ତାହା ଦୂର ନହେଲେ ଯଥେଷ୍ଟ ହ୍ରାସ ପାଇବ ଏବଂ ଶିଶୁର କଲ୍ୟାଣ ସୁରକ୍ଷିତ ରହିବ ଏବଂ ସେ ଏକ ନୂତନ ଘର ଖୋଜିବାରେ ସକ୍ଷମ ହେବ ଯେଉଁଠାରେ ସେ ପାରିବାରିକ ଜୀବନର ସୌହାର୍ଦ୍ଦ୍ୟ ଏବଂ ସ୍ନେହର ବାତାବରଣରେ ବଢିପାରିବ ଏବଂ ଶାରୀରିକ ବୌଦ୍ଧିକ ଏବଂ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିକାଶ ପାଇଁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁଯୋଗ ପାଇବ । ଆମେ ଏହା ଦର୍ଶାଇ ପାରିବୁ ଯେ ବିଦେଶୀ ପିତାମାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶିଶୁମାନଙ୍କ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଏହି ଆଦେଶରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱୀକୃତି ମିଳିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପେକ୍ଷା କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଆନ୍ତଃ-ଦେଶୀୟ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ସ୍ୱୀକୃତି ବିଚାରାଧୀନରେ, ଯାହାର ବ୍ୟବଧାନ, ଆମେ ଆଶା କରୁଛୁ, ଦୁଇ ମାସରୁ ଅଧିକ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିବ ନାହିଁ, ଏକ ଶିଶୁର ଯତ୍ନ ଏବଂ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନ ଥିବା ଯେକୌଣସି ସାମାଜିକ କିମ୍ବା ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ସଂସ୍ଥାକୁ ଜଣେ ବିଦେଶୀଙ୍କ ଆବେଦନ ପ୍ରକ୍ରିୟାକରଣ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇପାରିବ, କିନ୍ତୁ ଏହି ପ୍ରତ୍ୟାହାରକୁ ବାଦ ଦେଲେ ଆମ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଅବଶିଷ୍ଟ ଅଂଶ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଅନୁସରଣ କରାଯିବ ଏବଂ ଏହି ରାୟରେ ଆମେ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ ନୀତି ଏବଂ ମାନଦଣ୍ଡଗୁଡ଼ିକୁ ଆନ୍ତଃ-ଦେଶୀୟ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ଦେବାରେ ପାଳନ କରାଯିବ ।

ଏହି ସର୍ତ୍ତାବଳୀରେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନର ସମାପ୍ତ ହେବ । ଏହି ଆଦେଶ ନକଲ ତୁରନ୍ତ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ସମାଜ କଲ୍ୟାଣ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ସମାଜ କଲ୍ୟାଣ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ ତଥା ଦେଶର ସମସ୍ତ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତଥା ଭାରତୀୟ ସମାଜ କଲ୍ୟାଣ ପରିଷଦ ଏବଂ ଭାରତୀୟ ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ପରିଷଦକୁ ପଠାଯିବ।ଆମେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବୁ ଯେ ଏହି ଆଦେଶର ନକଲଗୁଡ଼ିକ ନରୱେ, ସ୍ୱିଡେନ, ଫ୍ରାନ୍ସ, ଜର୍ମାନୀ ଫେଡେରାଲ ରିପବ୍ଲିକ ଏବଂ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକାର ଦୂତାବାସ ଏବଂ କୂଟନୈତିକ ମିଶନ ଏବଂ କାନାଡା ଏବଂ ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆର ଉଚ୍ଚ

ଆୟୋଗଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ସୂଚନା ପାଇଁ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯିବ, କାରଣ ପରିସଂଖ୍ୟାନ ଦର୍ଶାଉଛି ଯେ ଏହି ଦେଶଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ଯେଉଁଠାରେ ଭାରତୀୟ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ ।

ପରିଶିଷ୍ଟ - ' A '

1.ସୁପାରିଶର ଉତ୍ସ ।

2. ଏକକ ଏବଂ ମିଳିତ ସାକ୍ଷାତକାରର ସଂଖ୍ୟା ।

3. ସ୍ୱାମୀ-ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ।

4. ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ବିବରଣୀ ଯେପରିକି ନିଦାନିକ ପରୀକ୍ଷା, ହୃଦ୍‌ରୋଗ, ଅତୀତର ରୋଗ ଇତ୍ୟାଦି (ଡାକ୍ତରୀ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଆବଶ୍ୟକ, ଯଦି ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହୁଏ ତେବେ ବନ୍ଧ୍ୟାତ୍ୱ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଆବଶ୍ୟକ),

5. ସାମାଜିକ ସ୍ଥିତି ଏବଂ ପାରିବାରିକ ପୃଷ୍ଠଭୂମି ।

6. ପ୍ରକୃତି ଏବଂ ବୃତ୍ତି ସହିତ ସମାଯୋଜନ ।

7. ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ।

8. ଘରର ବର୍ଣ୍ଣନା ।

9. ପିଲାଙ୍କ ପାଇଁ ଆବାସ ବ୍ୟବସ୍ଥା ।

10. ବିଦ୍ୟାଳୟ ସୁବିଧା ।

11. ଘରର ସୁବିଧାସମୂହ ।

12. ଘରେ ଦେଖାଯାଉଥିବା ଜୀବନଶୈଳୀର ମାନ ।

13. ପଡ଼ୋଶୀଙ୍କ ପ୍ରକାର ।

14. ସ୍ୱାମୀ-ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବର୍ତ୍ତମାନର ସମ୍ପର୍କ ।

15. (କ) ପିତାମାତା ଏବଂ ପିଲାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବର୍ତ୍ତମାନର ସମ୍ପର୍କ (ଯଦି କୌଣସି ପିଲା ଥାଆନ୍ତି) ।

(ଖ) ପୂର୍ବରୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବା (ଯଦି ଥାଏ) ପିଲାମାନଙ୍କର ବିକାଶ ଏବଂ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ୱୀକୃତି ।

16. ଦମ୍ପତି ଏବଂ ପରସ୍ପରର ପରିବାରର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବର୍ତ୍ତମାନର ସମ୍ପର୍କ ।

17. ଯଦି ପତ୍ନୀ କାମ କରୁଛନ୍ତି, ତେବେ ସେ ଚାକିରି ଛାଡ଼ିପାରିବେ କି ?

18. ଯଦି ସେ ଚାକିରି ଛାଡ଼ିପାରିବେ ନାହିଁ, ତେବେ ପିଲାଟିର ଯତ୍ନ ନେବା ପାଇଁ ସେ କ "ଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବେ ?

19. ବୈବାହିକ ଅଂଶୀଦାରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣଙ୍କ ବନ୍ଧ୍ୟାତ୍ୱ କାରଣରୁ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣକୁ ବିଚାର କରାଯାଏ କି ?

20. ଯଦି ନୁହେଁ, ତେବେ ସେମାନେ ଶେଷରେ ସେମାନଙ୍କର ନିଜସ୍ୱ ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ କରିପାରିବେ କି ?

21. ଯଦି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ ହୁଏ, ତେବେ ସେମାନେ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ସହିତ କିପରି ବ୍ୟବହାର କରିବେ ?

22. ଯଦି ଏହି ଦମ୍ପତିଙ୍କର ପୂର୍ବରୁ ପିଲା ଅଛନ୍ତି, ତେବେ ଏହି ପିଲାମାନେ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ପ୍ରତି କିପରି ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ପ୍ରକାଶ କରିବେ ?

23. ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସାମାଜିକ ଏବଂ ମନସ୍ତାତ୍ତ୍ୱିକ ଅନୁଭୂତି ଯାହା ଏକ ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ଇଚ୍ଛା ଉପରେ ପ୍ରଭାବ ପକାଇଛି ।

24. ଜଣେ ଭାରତୀୟ ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବାର କାରଣ ।

25. ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣକୁ ନେଇ ଜେଜେବାପା, ଜେଜେମା' ଓ ସମ୍ପର୍କୀୟଙ୍କ ମନୋଭାବ ।

26. ଜଣେ ଭାରତୀୟ ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପ୍ରତି ସମ୍ପର୍କୀୟ, ବନ୍ଧୁ, ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଏବଂ ପଡ଼ୋଶୀଙ୍କ ମନୋଭାବ I

27. ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ପାଇଁ ଆଶାନୁରୂପ ଯୋଜନା I

28. ପୋଷ୍ୟ ପିତାମାତା ଦେଶରେ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇପାରିବ କି?ସେମାନେ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ଅନୁମତି ପାଇଛନ୍ତି କି ?(ସ୍ୱୀକୃତ ଅନୁମତି ଆବଶ୍ୟକ) I

29. ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ପିତାମାତା ନିଜ ଦେଶ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ଦେଶରୁ ଶିଶୁକୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବା କାହାକୁ ଜାଣନ୍ତି କି ?ସେମାନେ କିଏ ? କେଉଁଠାରୁ ସେମାନେ ସେହି ଉତ୍ସରୁ ଏକ ଶିଶୁ ପାଇବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ ?

30. ଏହି ଦମ୍ପତି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉତ୍ସରୁ ଏକ ସନ୍ତାନ ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ କି ? ଯଦି ହଁ, କେଉଁ ଉତ୍ସ ?

31. ଏହି ଦମ୍ପତି କେଉଁ ପ୍ରକାରର ସନ୍ତାନ ପ୍ରତି ଆଗ୍ରହୀ ?(ଲିଙ୍ଗ, ବୟସ, ଏବଂ କେଉଁ କାରଣ ପାଇଁ I)

32. ପରିବାର ଓ ଶିଶୁର ପ୍ରକାର ବିଷୟରେ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସୁପାରିଶ ଯାହା ଏହି ଘରେ ସର୍ବୋତ୍ତମ ହେବ I

33. ଗୃହ ଅଧ୍ୟୟନ କରୁଥିବା ସଂସ୍ଥାର ନାମ ଏବଂ ଠିକଣା I ସାମାଜିକ କାର୍ଯ୍ୟକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନାମ, ସାମାଜିକ କାର୍ଯ୍ୟକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଯୋଗ୍ୟତା I

34. ପଦସ୍ଥାପନା, ତଦାରଖ ଏବଂ ଅନୁସରଣ ପାଇଁ ଦାୟୀ ସଂସ୍ଥାର ନାମ I

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :
ରାମଚନ୍ଦ୍ର ସାହୁ
ଅନୁବାଦକ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।